

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

TANEC PRAHA 2012

28. 5. – 29. 6. 2012

24. Mezinárodní festival současného tance a pohybového divadla

Praha | divadlo Ponec, Nová scéna ND, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín + scény doprovodného programu

Brno, Český Krumlov, Hradec Králové, Choceň, Jihlava, Olomouc, Ostrava, Pardubice, Plzeň, Valašské Meziříčí

pořádá Tanec Praha o. s.

24. ročník Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla **TANEC PRAHA 2012** se uskutečnil od **28. května do 29. června 2012** v Praze a dalších 10 regionálních městech ČR (v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Chocni, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí), představil umělce 11 zemí světa (Francie, Německo, Argentiny, Švédsko, Velká Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska a samozřejmě České republiky).

Prologem hlavnímu programu byl již tradičně týdenní festival určený dětem a jejich rodičům **TANEC DĚTEM 2012** (28. 5. – 2. 6.). Hlavním tématem byla dětská hravost. Bohatý program vyplnily veřejné tvůrčí dílny, představení, diskuze, prezentace či pohybové hry. Děti i jejich rodiče se tak v divadle Ponec, Studiu ALTA, Domu dětí a mládeže Praha 3 – Ulita přiblížily tvůrčímu procesu a vyzkoušely své tanečně-pohybové schopnosti. Vrchol prologu obstaral francouzský soubor étantdonné s představením inspirovaným dětskými pohyby „ZigZag“.

Hlavní program festivalu TANEC PRAHA (4.–29. 6.) nabídl v Praze řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých a vysoce kvalitních. Mimo domovskou scénu festivalu divadlo Ponec TANEC „navštívil“ i tři další pražská divadla, se kterými festival spolupracuje již tradičně – Hudební divadlo Karlín, Novou scénu Národního divadla, po kratší odluce opět i Divadlo Archa. Vzhledem k finanční situaci byly uskutečněny s posledními dvěma jmenovanými divadly letos dvě spolupráce při spolupořadatelství představení na koprodukční bázi.

Zahajovací večer 4. června proběhl v netradičním „galaduchu“, oblékli jsme se do koktejlových šatů. Výlučně pro zahajovací galavečer spojilo své umělecké síly 18 tanečníků, 2 hudebníci (live) a jeden světelný designer. Ojedinelý experiment, iniciovaný Tancem Praha o. s., pod názvem „**Platforma**“, tanečně-hudebně-světelná improvizace, pak vyvrcholil vyhlášením vítězů festivalu Česká taneční platforma 2012.

V prvním týdnu byla uvedena díla tří ženských choreografek: berlínský soubor **Dorkypark GMBH** choreografky původem z Argentiny **Constanzy Macras** pozval na Nové scéně diváky na strhující cestu životem romských komunit (s živou hudbou) a v divadle Ponec pak **Compagnie Jus de la Vie** švédské choreografky **Charlotty Öfverholm** kombinovala syrové taneční divadlo a živou hudbu a bývalá členka DV8 Physical Theatre **Wendy Houstoun** ironicky bilancovala na pomezí tance a divadla. V dalším týdnu izraelsko-dánský soubor **Yossi Berg & Oded Graf Dance Theatre** uvedl v Ponci představení o lidské flexibilitě, o naší schopnosti znovu a znovu redefinovat sebe sama.

Novinku v dramaturgii tohoto ročníku znamenal pilotní projekt **TANEC PRAHA STUDENTŮM**. Hlavní náplní linie určené studentům uměleckých škol (a nejen jim) je aktivní přiblížení se odkazům osobností, které se zapsaly do historie současného tance pomocí workshopu, přednášky, představení (remake), př. projekce dokumentárního filmu. Do programu byl vybrán soubor **nb project** holandské choreografky **Nicole Beutler**, kterému se podařilo precizně přepracovat dvě díla legendární americké postmoderní choreografky

Lucindy Childs – Radial Courses z roku 1976 a Interior Drama z roku 1977.

Třetí týden přinesl divácky oblíbené složené večery: španělsko-izraelský soubor **Companya Sharon Fridman** s holandským souborem **Danshuis Station Zuid** a **420PEOPLE** s renomovaným japonským virtuózem pohybu **Saburou Teshigawarou**.

Hlavními hvězdami 24. ročníku byly švýcarský soubor **Alias / Guilherme Botelho** v Hudebním divadle Karlín (26. a 27. 6.) a vlámský soubor **Ultima Vez / Wim Vandekeybus** v Divadle Archa (28. a 29. 6.). Příznivým přijetím obou choreografií festivaloví diváci opět prokázali vyspělost ve vnímání skutečně aktuálních trendů oboru. Náročná díla, jak hypnotická choreografie „Sideways Rain“ o neustálem běhu života založená na nejzákladnějších prvcích pohybu, tak ryze post-dramatické dílo „booty Looting“ o opakujícím se vykrádání myšlenek a témat (nejen) v umění nepatří k mainstreamem uchopitelným dílům, přesto byly všechny večery vyprodány! Značnou odezvu sklidila díla i ze strany českých médií a odborné veřejnosti.

Doprovodný program, který se stává neodmyslitelnou součástí festivalu a jehož hlavní myšlenkou je poskytnutí co nejširšího prostoru obohacujícího taneční vzdělání, naplnily **workshopy** pro profesionální tanečníky ve Studiu ALTA (zahr. lektori: T. Boomershine, Ch. Öfverholm) a studenty uměleckých škol či žáky ZŠ (zahr. lektor: C. Macras) **film, přednáška** (z historie tance). Oblibu si získaly i znovu obnovené **veřejné debaty s diváckou obcí**. Festival navíc 3 dny hostil 10 prezenterů v rámci

evropského projektu **M4m**, jehož cílem je napomáhat setkávání, výměně a společné práci mezi umělci a profesionály z kulturního světa. Vedle programu v Praze se letos festival rozprostřel do **10 regionálních měst ČR** – TANEC PRAHA v regionech (1.–22. 6. 2012). Kromě stálých partnerů, jakými jsou **Natříkrát o. s. a divadlo Barka v Brně, Johan Centrum o. s., Moving Station a DC Eagle v Plzni, Městské divadlo Český Krumlov, Divadlo 29 v Pardubicích, K3 v Olomouci, sdružení Klubu přátel umění v Chocni, Klub TEMPO Zašová o. s. ve Valašském Meziříčí**, se podařilo do červnového programu zahrnout i **Hradeckou kulturní a vzdělávací společnost, Pilsen Live o. s.** (sdružení, které oživilo prostor bývalých papíren s názvem Paprna – centrum současného umění) a jihlavský DIOD (divadlo otevřených dveří). Bohužel byla přerušena spolupráce s budějovickým partnerem – multikulturním prostorem Bazilika – z důvodu ukončení pronájmu občanskému sdružení Kredance, které zajišťovalo jeho kulturní program. V rámci letošního 24. ročníku dostali v regionech prostor především české soubory a čeští umělci. Inscenace zahraničních souborů letos byly natolik technicky a prostorově náročné, že nebylo většinu z nich možné uvést v podmínkách, jaké jsou regionální scéně schopny poskytnout. Přesto se komornější projekty podařilo do některých prostor adaptovat. Plzeňské publikum okouzila zkušená švédská performerka a choreografka **Charlotta Öfverholm** syrovým tanečním divadlem **Pas de deux sans toi**, které bylo taktéž uvedeno

v pražském divadle Ponoc. V Brně se zase představil holandský soubor **Danshuis Station Zuid** s minimalistickou inscenací **Ferrum**. Náročné turné absolvovaly **Tereza Lenerová a Einat Ganz (ISR)**. Svým duetem vypovídajícím o proměnách česko-izraelského přátelství zaujaly v osmi regionálních městech. Z českých umělců se představila hned se třemi inscenacemi již českému publiku dobře známá skupina **VerTeDance**. Jednalo se o díla: **Transforma**, která vznikla ve spolupráci s izraelskou choreografkou Mayou Lipsker, duet **Found & Lost**, který vznikl ve spolupráci s choreografkou Charlottou Öfverholm (uveden v rámci projektu Nová síť) a do třetice Taneční inscenace roku 2012 **Kolik váží vaše touha?**, která vznikla ve spolupráci s **kladenskou kapelou ZRNÍ**. Jako další výrazné osobnosti české taneční scény se představily: tanečnice a choreografka **Lenka Bartůňková** s tanečně divadelní inscenací **Vrrh ženy kamenem** a sólem **Lágrima, Bára Látalová** se sólovým projektem **Margaretha vypravuje** nebo **Andrea Miltnerová** s dílem **Fractured** (v rámci projektu Nová síť). Svým choreografickým debutem **SoloS (part III.)** zazářila **Martina Hajdyla Lacová** z nezávislé skupiny **ME-SA**. I letos byla díky velkému zájmu zařazena inscenace **Mah Hunt Lenky Vágnerové a Pavla Maška** ze souboru **DOT504**. Stejný soubor ve spojení s **Teatrem Novogo Fronta** dále prezentoval v rámci festivalu Divadelní svět Brno (DSB) svůj nejnovější projekt **Manson**. V rámci DSB uvedla ještě choreografka **Adéla Laštovková Stodolová** pohybovou inscenaci **Muži** a studio

Zig-Zag pod vedením **Zdeňka Pileckého** diváky rozhýbalo **swingovou tančírnu**. Regionální program ve Valašském Meziříčí oživila mladá choreografka **Hana Turečková & Pražský komorní balet** inscenací **MONO NO AWARE Na hranici krásy**. V rámci plzeňského programu se představili rovněž místní umělci v rámci večera **Plzeňsko si tančí (Petra Parvoničová a skupina NoTa)**. V Plzni se také po mnoha letech podařilo regionální program obohatit o dětské představení. Francouzský soubor **Compagnie étantdonné** uvedl inscenaci **ZigZag** a zapojil děti v pohybovém ateliéru, který následoval po skončení představení. Doprovodný program doplnily workshopy v Plzni pod vedením **Lenky Vágnerové, Pavla Maška a Charlotty Öfverholm** a diskuze s umělci. Diváci v regionech svou hojnou účastí a nadšením opět potvrdili svůj zájem o kvalitní česká a zahraniční díla současného tance a pohybového divadla, které TANEC PRAHA každoročně nabízí.

Alena Brožová
ředitelka festivalu TANEC PRAHA

Veronika Hladká
koordinátorka programu v regionech

BILANCE

Festival se odehrál na **4 pražských** a na **13 regionálních scénách** v celkem **11 městech**.

Celkem se uskutečnilo **51 veřejných produkcí**, z toho **25 v Praze a 26 v regionálních městech ČR**.

Na festivalu bylo k vidění celkem **32 inscenací**, z toho **5** bylo určených dětskému publiku.

Festivalu se zúčastnilo **54 souborů** a choreografů z **11 zemí světa**.

V rámci doprovodného programu se uskutečnilo **6 vyučovacích lekcí tanečních workshopů**, z toho 3 lekce v Praze ve Studiu ALTA a Dance Perfect a 3 lekce v Dance Center Eagle v Plzni.

V Praze se dále uskutečnil program věnovaný studentům tanečních škol a příbuzných oborů – **TANEC PRAHA STUDENTŮM** a dále **workshop pro zahraniční** prezentery, který se konal v rámci mezinárodního projektu **M4m – M for mobility**, projektu se zaměřením na interdisciplinární spolupráci umělců.

Děti se aktivně zapojily do programu formou **workshopů, dílen a veřejných prezentací**, které byly součástí představení či doprovodného programu sekce **TANEC DĚTEM 2012**.

Festival proběhl pod záštitou primátora hlavního města Prahy MUDr. Bohuslava Svobody.

Festivalu se zúčastnili významní hosté, jako například primátor hlavního města Prahy MUDr. Bohuslav Svoboda, velvyslanci partnerských ambasad, ředitelé kulturních institutů a divadel a další.

V rámci slavnostního zahájení byly uděleny **ceny vítězům České taneční platformy 2012** – Tanečnice roku (Lucia Kašiarová), Taneční inscenace roku (VerTeDance a kol.: Kolik váží vaše touha?), Cena diváka (Monika Rebcová: Afrika – smíření) a Cena za světelný design (Pavel Kotlík: Found & Lost).

Festival navštívilo celkem více jak **5900 diváků**, z toho **4300** diváků navštívilo festival v Praze a zbytek v regionálních městech České republiky.

Taneční události sezony a vrcholy letošního ročníku festivalu TANEC PRAHA 2012 – inscenace **Sideways Rain** v Hudebním divadle Karlín a **booty Looting** v Divadle Archa – byly médií a odbornou veřejností velmi pozitivně hodnoceny zejména po stránce umělecké a inovační.

ÚČASTNÍCI

Constanza Macras (ARG) | DORKYPARK GMBH (DE) | Charlotta Öfverholm (SWE) | Compagnie Jus de la Vie (SWE) | Wendy Houston (UK) | Yossi Berg & Oded Graf Dance Theatre (ISR / DK) | Nicole Beutler (NL) | nbprojects (NL) | Companya Sharon Fridman (ESP / ISR) | Itamar Serussi (ISR) | Danshuis Station Zuid (NL) | Václav Kuneš (CZ) | 420PEOPLE (CZ) | Saburo Teshigawara (JAP) | Guilherme Botelho (CH) | Alias (CH) | Wim Vandekeybus (BE) | Ultima Vez (BE) | Ty Boomershine (USA) | Martina Hajdyla Lacová (CZ) | ME-SA (CZ) | Tereza Lenerová (CZ) | Einat Ganz (ISR) | VerTeDance (CZ) | Maya Lipsker (ISR) | SKUTR (CZ) | Adéla Laštovková Stodolová (CZ) | DOT504 (CZ) | Lenka Vágnerová (CZ) | Pavel Mašek (CZ) | Teatr Novogo Fronta (CZ) | Compagnie étantdonné (FR) | Lenka Bartůňková (CZ) | Andrea Miltnerová (CZ) | Barbora Látalová (CZ) | Pražský komorní balet (CZ) | Hana Turečková (CZ) | další účastníci Platformy (CZ / SK / USA): Ivan Acher, Jan Komárek, Denisa Kubášová, Helena Arenbergerová, Jakub Folvarčný, Jana Vrána, Lea Švejdomá, Lenka Bílková, Lucia Kašiarová, Linda Fernandez Saez, Lucie Drábková, Markéta Kuttnerová, Martina Hajdyla Lacová, Ondřej Nosálek, Tereza Ondrová, Zdenka Brungot Svíteková, George Cremaschi

HLAVNÍ PROGRAM V PRAZE

1. 6. | 10.00 | divadlo Ponec
1. 6. | 17.00 | divadlo Ponec
2. 6. | 15.00 | divadlo Ponec
(V rámci sekce TANEC DĚTEM 2012)
Compagnie étantdonné (FR):
ZigZag

4. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
FESTIVAL GALA OPENING
Platforma a vyhlášení cen festivalu
Česká taneční platforma 2012

5. 6. | 20.00 | Nová scéna ND
Constanza Macras (ARG)
& DORKYPARK GMBH (DE):
Open For Everything

6. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
Charlotta Öfverholm (SWE)
& Compagnie Jus de la Vie (SWE):
Pas de deux sans toi

9. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
Wendy Houston (UK):
50 Acts

11. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
12. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
Yossi Berg & Oded Graf
Dance Theatre (ISR/DK):
Animal Lost

15. 6. | 10.00 | divadlo Ponec
(V rámci sekce TANEC PRAHA STUDENTŮM)

15. 6. | 10.00 + 20.00 | divadlo Ponec
Nicole Beutler (NL) & nbprojects (NL):
2: Dialogue with Lucinda
Manon Lichtveld: Lucinda Childs' Dance

18. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
19. 6. | 20.00 | divadlo Ponec
Sharon Fridman (ISR)
& Company Sharon Fridman (ESP/ISR):
Al menos dos caras
Itamar Serussi (ISR)
& Danshuis Station Zuid (NL):
Ferrum

23. 6. | 20.00 | Divadlo Archa
24. 6. | 20.00 | Divadlo Archa
Václav Kuneš (CZ) & 420PEOPLE (CZ):
Wind-up
Saburo Teshigawara (JAP):
Encounters - piece d'occasion

26. 6. | 20.00 | Hudební divadlo Karlín
27. 6. | 20.00 | Hudební divadlo Karlín
TANEČNÍ UDÁLOST SEZONY |
DANCE EVENT OF THE YEAR
Guilherme Botelho (BRA) & Alias (CH):
Sideways Rain

28. 6. | 20.00 | Divadlo Archa
29. 6. | 20.00 | Divadlo Archa
TANEČNÍ UDÁLOST SEZONY |

DANCE EVENT OF THE YEAR
Wim Vandekeybus (BE) & Ultima Vez (BE):
booty Looting

Sideways Rain, foto: Vojtěch Brtnický

booty Looting, foto: Vojtěch Brtnický

PROGRAM V REGIONECH

BRNO | TANEC PRAHA 2012 v Brně

21. 6. | 20.00 | Barka

ME-SA (CZ) & Martina Hajdyla Lacová (CZ):

SoloS (part III.)

Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):

Proměnná

Itamar Serussi (ISR) & Danshuis Station:

Zuid (NL)

Ferrum

Ferrum, foto: Vojtěch Brtnický

22. 6. | 20.00 | Barka

VerTeDance (CZ) & Maya Lipsker (ISR):

Transforma

12. 6. | 21.00 | HaDivadlo*

(*V rámci festivalu Divadelní svět Brno 2012)

SKUTR (CZ) & Adéla Laštovková Stodolová (CZ):

Muži

15. 6. | 20.00 | HaDivadlo

(*V rámci festivalu Divadelní svět Brno 2012)

DOT504 (CZ) & Teatr Novogo Fronta (CZ):

Manson

15. 6. | 22.30 | Husa na provázku

Zig-zag Dance Studio (CZ):

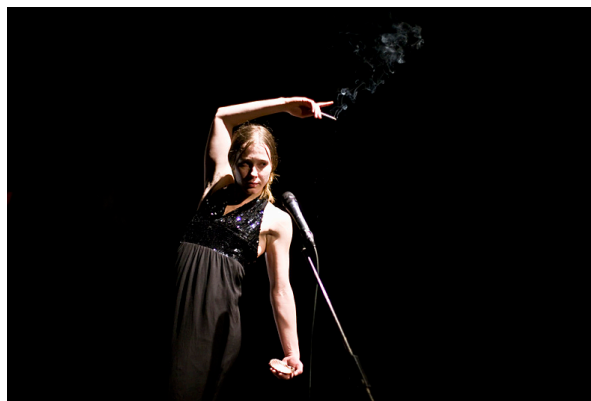
Swingová tančírna

ČESKÝ KRUMLOV

5. 6. | 19.30 | Městské divadlo Č. Krumlov

Lenka Bartůňková (CZ):

Vrrh ženy kamenem

Vrrh ženy kamenem, foto: Vojtěch Brtnický

HRADEC KRÁLOVÉ | ENTRÉE K TANCI 2012

12.6. | 19.00 | divadlo DRAK

Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):

Proměnná

Proměnná, foto: Amit Tzvigoren

VerTeDance (CZ) & Charlotta Öfverholm (SWE):

Found & Lost

13.6. | 19.00 | divadlo DRAK

VerTeDance (CZ) & Maya Lipsker (ISR):

Transforma

CHOCEŇ | SKOROFESTIVAL 2012

8. 6. | 20.00 | Nádvoří zámku

ME-SA (CZ) & Martina Hajdyla Lacová (CZ):

SoloS (part III.)

Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):

Proměnná

JIHLAVA

12. 6. | 19.30 | DIOD – divadlo otevřených dveří
DOT504 (CZ) & Lenka Vagnerová (CZ) & Pavel Mašek (CZ):
Mah Hunt

16. 6. | 19.30 | DIOD – divadlo otevřených dveří
Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):
Proměnná
VerTeDance (CZ) & Charlotta Öfverholm (SWE):
Found & Lost

OLOMOUC

12. 6. | 20.00 | Divadlo K3
Lenka Bartůňková (CZ):
Vrrh ženy kamenem

18. 6. | 20.00 | Divadlo K3
Andrea Miltnerová (CZ):
Fractured
Lenka Bartůňková (CZ):
Lágrima
Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):
Proměnná

OSTRAVA

20. 6. | 20.00 | Cooltour
VerTeDance (CZ) & Maya Lipsker (ISR):
Transforma

PARDUBICE

11. 6. | 20.00 | Divadlo 29
Barbora Látalová (CZ) a kol.:
Margaretha vypravuje

14. 6. | 20.00 | Divadlo 29
ME-SA (CZ) & Martina Hajdyla Lacová (CZ):
SoloS (part III.)
Andrea Miltnerová (CZ):
Fractured
Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):
Proměnná

17. 6. | 20.00 | Divadlo 29
Lenka Bartůňková (CZ):
Vrrh ženy kamenem

19. 6. | 20.00 | Divadlo 29
VerTeDance (CZ) a kol.:
Kolik váží vaše touha?

PLZEŇ | TANEC PLZEŇ 2012

4. 6. | 10.00 + 16.00 | Pap-rna
Compagnie étantdonné (FR):
ZigZag

8. 6. | 20.00 | Moving Station
Charlotta Öfverholm (SWE) & Compagnie Jus de la Vie (SWE):
Pas de deux sans toi

10. 6. | 20.00 | Moving Station
Andrea Miltnerová (CZ):
Fractured
Lenka Bartůňková (CZ):
Lágrima
Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):
Proměnná

13. 6. | 20.00 | Pap-rna
DOT504 (CZ) & Lenka Vagnerová (CZ) & Pavel Mašek (CZ):
Mah Hunt

15. 6. | 20.00 | Moving Station
PLZEŇSKO SI TANČÍ

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ | TANECVALMEZ

1. 6. | 22.00 | Zámek Žerotínů
Tereza Lenerová (CZ) & Einat Ganz (ISR):
Proměnná
Pražský komorní balet (CZ) & Hana Turečková (CZ):
MONO NO AWARE | Na hranici krásy

TANEC DĚTEM 2012

TVŮRČÍ DÍLNY PRO DĚTI ZE ZÁKLADNÍCH ŠKOL

28. 5. | 10.00 | divadlo Ponec
Velká zvířecí fantazie

6. 6. | 10.30 | Dům dětí a mládeže Prahy 3 – Ulita
Constanza Macras (ARG)

WORKSHOPY A DEBATY PRO VEŘEJNOST

30. 5. | 19.00 | divadlo Ponec
Veřejná diskuse k výuce taneční a pohybové výchovy na školách v ČR a zahraničí

31. 5. | 9.30 | Studio ALTA
Pohybové hry pro rodiče s dětmi od 14 do 24 měsíců

31. 5. | 11.00 | Studio ALTA
Otevřená diskuse pro účastníky hodiny a veřejnost

VEŘEJNÉ PREZENTACE

30. 5. | 11.00 | divadlo Ponec
Veřejná prezentace dílen taneční a pohybové výchovy (ZŠ Havlíčkovo nám., Praha 3)

30. 5. | 16.00 | divadlo Ponec
Závěrečná hodina dětského studia divadla Ponec

31. 5. | 18.00 | divadlo Ponec
Veřejná prezentace dílen taneční a pohybové výchovy (ZŠ V Zahrádkách, Praha 3)

PŘEDSTAVENÍ

29. 5. | 18.00 | Ponec
Vystoupení souborů z celostátní přehlídky dětských skupin scénického tance Kutná Hora 2012

1. 6. | 10.00 + 17.00 | divadlo Ponec (Praha)
2. 6. | 15.00 | divadlo Ponec (Praha)
4. 6. | 10.00 + 16.00 | Pap-rna (Plzeň)*
(*V rámci programu TANEC PLZEŇ 2012)
Compagnie étantdonné (FR)
ZigZag

Velká zvířecí fantazie

výroba masek v rámci dílny Velká zvířecí fantazie

Dopolední dílna s dětmi ze ZŠ Havlíčkovo nám.

Vystoupení ZUŠ

ZigZag – interakce po představení

Dopolední dílna s dětmi ze ZŠ Havlíčkovo nám.

Vystoupení ZUŠ

Pohybové hry s dětmi

DOPROVODNÝ PROGRAM

WORKSHOPY PRO PROFESIONÁLNÍ TANEČNÍKY

9. 6. | 14.00–16.00 | Studio ALTA (sobotní hodina z důvodu zranění zrušena)

10. 6. | 12.00–14.00 | Studio ALTA

Workshop se Charlottou Öfverholm (SWE)

13. 6. | 10.00–12.00 | Studio ALTA

Workshop s Ty Boomershinem (USA)

UZAVŘENÝ WORKSHOP PRO STUDENTY (V RÁMCI BLOKU TANEC PRAHA STUDENTŮM)

14. 6. | 10.00–12.00 | Studio Dance Perfect

Workshop s Ty Boomershinem (USA)

WORKSHOP PRO ZAHRANIČNÍ PREZENTERY (V RÁMCI PROJEKTU M4m)

9. 6. | 11.00–17.00 | Praha

Workshop s Yvonou Kreuzmannovou (CZ)

WORKSHOPY PRO TANEČNÍKY V PLZNI (V RÁMCI FESTIVALU TANEC PLZEŇ 2012)

7. 6. | 18.00–20.00 | Dance Center Eagle

Workshop se Charlottou Öfverholm (SWE)

16. 6. | 13.00–14.30 | Dance Center Eagle

Workshop s Lenkou Vagnerovou (CZ) | DOT504

16. 6. | 16.00–18.00 | Dance Center Eagle
Workshop s Lenkou Vagnerovou (CZ) & Pavlem Maškem (CZ) | DOT504

workshop s Ty Boomershinem

workshop se Charlottou Öfverholm

KONCEPCE REKLAMNÍ KAMPANĚ

Reklamní kampaň prezentující festival a jeho partnery byla uskutečněna v hodnotě více než 3 miliony Kč, a to především díky významné pomoci sponzorů a mediálních partnerů.

O návrh vizuálu letošního 24. ročníku se postarala BTL agentura Absolook. Motivem se stala dřevěná figurka, která je použita v taneční poloze imitující logo Tance Praha na tiskových materiálech festivalu a ve festivalových spotech. Dřevěné figurínky zároveň posloužily jako dekorativní předměty ve foyer divadla Ponec a kusy potištěné festivalovým vizuálem byly rovněž věnovány na památku vystupujícím souborům.

Reklamní agentura připravila grafický návrh figurky ve dvou variantách na šířku, kdy tvoří nápis TANEC, a na výšku, kdy zaujímá stejnou taneční polohu jako silueta v logu festivalu. Dále byla vytvořena hravá varianta dětského vizuálu. Návrh byl rozpracován na všechny festivalové materiály (od letáků, přes plakáty po graficky náročný stostránkový katalog), které byly distribuovány jak v Praze, tak v regionálních místech konání.

Festivalové guerilla spoty cílené na skupinu uživatelů sociálních sítí zobrazovaly putování figurky za tancem po Praze i na cestě do regionů. Jednalo se o odlehčenou formu videa s vtipnými momenty založenou na „jednoduché“ animaci figurky. Panáček ve spotech putuje městem

a hledá místo konání TANEC PRAHA, přičemž na jeho cestách ho čekají různá překvapení a nesnáze. Cílem spotů, které byly zveřejňovány postupně v průběhu května, bylo zvýšit povědomí o festivalu a přilákat nové diváky. Ti měli zároveň možnost zúčastnit se soutěže: Ukažte nám vy svoji cestu za TANCEM. Natočením amatérského videa mohli získat vstupenky na hlavní hvězdu představení. Guerilla spoty byly šířeny k divákům prostřednictvím online kanálů (Youtube, Facebook, Vimeo) a podpořeny dalšími PR aktivitami.

Na základě mediálního partnerství s Českou televizí byl též vytvořen spot o délce 20 s, ve kterém jsme uvedli naši dřevěnou figurínku do pohybu. Při výrobě tohoto spotu byl nasnímán pohyb tanečnice v reálném čase, který byl poté převeden na digitální model (tzv. motion capture technologie).

Venkovní kampaň festivalu byla založena na CLV nosičích v ulicích Prahy a na zastávkách metra. Díky schválení propagační podpory hlavního města Prahy bylo po delší době možné realizovat výlep cca 70 ks CLV plakátů na nosičích JCDecaux. Lidé v Praze měli dále možnost vidět kampaň v prostorách městské integrované dopravy, a to díky partnerství s Dopravním podnikem. Ve všech pražských tramvajích byly umístěny plakáty formátu A4 a na týden se v prostorách vestibulu metra objevily také stojky. V Plzni byla propagace podpořena také výlepem v tramvajích, zde se jednalo o formát A3. Kromě toho byly distribuovány ve všech městech plakáty formátu A2, letáky a festivalový katalog. Regionální část

kampaně byla podpořena samotnými městy a jejich přímými komunikačními kanály (mailing). Celá řada mediálních partnerů přispěla i letos k viditelnosti festivalu. Jednalo se o podporu ve formě inzercí, soutěží a online prezentace.

Nárůst příznivců byl zaznamenán na facebookových stránkách, na kterých byly prezentovány upoutávky na představení, recenze, fotografie z festivalového dění a spoty.

Příznivci, kteří se přihlásili k odběru newsletteru, dostávali pravidelně každý týden nejnovější informace o připravovaných představeních i speciálních slevových akcích. Tuto rozsáhlou databázi příznivců si Tanec Praha buduje již řadu let a sestává z pravidelných návštěvníků festivalu a divadla Ponec.

Letos nově byly do programu zařazeny i debaty s umělci po představení, které napomohly k větší informovanosti diváků a mohly nalákat diváky k navštívení dalších představení festivalu.

Festivalovou fotodokumentaci obstaral Vojtěch Brtnický.

TIŠTĚNÉ PROPAGAČNÍ MATERIÁLY

katalog

- formát: A5 na šířku
- rozsah: 100 + 4 strany obálka
- barevnost: 4/4, obálka (chlopeň na zadní straně) 4/4 + lamino mat 1/0
- materiál: 130 g KM vulent (Hello Fat Matt papír), obálka 300 g KM
- vazba: lepená V2
- náklad: 4000 ks
- propagování partneři logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- distribuce – dobrovolný příspěvek: divadlo Ponec, partnerské scény v Praze i regionech (na pokladnách a při představení)
- tiskárna: Chapiteau

leták dětský

- formát: A4 , sklad na A6
- barva: 4/4
- materiál: 135 g KM
- náklad: 2000 ks
- propagování partneři logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Francouzský institut, Goethe institut, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Dopravní podnik hlavního města Prahy, Nielsen, Francouzsko-česká obchodní komora, Ponec, Studio ALTA, Ulita, Pap-rna, Pragueinternational, BW Motors, Pizzeria Delicates, Žižkovská věž – Tower Park Praha, Scenografie, Nipos, České noviny, A2, Metropolis, Sanquis, Čro Radio Wave, Čro

- Vltava, Radio 1, Taneční zóna, Taneční aktuality, Pragueout.cz, Pragmoon.cz, Sluníčko, Mateřídouška, Maminka, Město pro děti.cz, Pěkný den.cz
- distribuce: divadlo Ponec, školy a vybraná pražská kulturní centra s programem pro děti
- tiskárna: Chapiteau

leták – praha, regiony, děti

- formát: 3x A6 (315 x 148mm)
- barva: 4/4
- materiál: 150 g KM
- náklad: 15 000 ks
- propagování partneři logem: Nestlé, MKČR, Statutární město Plzeň, MČ Praha 3, Statutární město Brno, Velvyslanectví Izraele, Institut Cervantes, Velvyslanectví Španělska, Velvyslanectví Švýcarské konfederace, Velvyslanectví Nizozemského království, Francouzský institut, Goethe institut, EU, hlavní mediální partneři, spoluorganizátoři představení, partneři; slovně – spoluorganizátoři v regionech, mediální partneři;
- distribuce: divadlo Ponec, partnerské scény v Praze i regionech, 120 kulturních míst po Praze
- tiskárna: Chapiteau

měsíční program divadla Ponec / květen

- formát: 148 x 148 mm
- barevnost: 4/4
- materiál: 150 KM
- náklad: 5 000 ks
- distribuce: divadlo Ponec a 120 kulturních míst po Praze

- obsah: program a inzerce na TANEC DĚTEM
- tiskárna: Garamond

plakát A2

- formát: A2
- barevnost: 4/0
- materiál: 120 g KM
- náklad: 1000 ks
- propagování partneři logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- distribuce: divadlo Ponec, partnerské scény v Praze i regionech, 50 kulturních míst po Praze v centru Prahy
- tiskárna: VStisk

plakát A1

- formát: A1
- barevnost: 4/0
- materiál: 120 g KM
- náklad: 4 ks
- propagování partneři logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín, Nová scéna ND
- distribuce: tisková konference k zahájení festivalu a předprodejní místo Ponec
- tiskárna: Eclipse

plakát – stojka v metru (partnerství s DPP)

- náklad: 45 ks
- formát: 95,5 x 95,5 cm
- materiál: KM, 200 g
- barevnost: 4/0

- propagování partneri logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- distribuce: 21.–27. 5. 2012, vestibuly metra
- tiskárna: Eclipse

plakát A4 (partnerství s DPP)

- formát: A4, na výšku
- náklad: 1.300 ks
- materiál: KM, 200 g
- barevnost: 4/0
- propagování partneri logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín, Nová scéna ND, Dopravní podnik – štítek
- distribuce: 28. 5. – 10. 6. 2012, všechny vozy tramvají
- tiskárna: Printpoint

CLV

- formát: 118,5 x 175 cm
- náklad: 110 ks
- materiál: CLV papír
- barevnost: 4/0
- propagování partneri logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- distribuce: 79 ks / JCDecaux (v rámci partnerství s MHMP) / 29. 5. – 11. 6. /; 13 ks / agentura Pro Vás / centrum města i okrajové části / 1.–18. 6. 2012; 5 ks EuroAwk / 8.–28. 6. 2012 na zastávkách metra
- tiskárna: Eclipse

plakát A3 / TANEC PLZEŇ 2012

- formát: A3
- barevnost: 4/0
- materiál: 115 g KM
- náklad: 550 ks
- propagování partneri logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Statutární město Plzeň, Plzeňský kraj, Izraelské velvyslanectví, Francouzský institut, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Pap-rna, Johan Centrum, Moving Station
- distribuce: 270 ks / Rencar Plzeň / 1.–15. 6. 2011; 200 ks / distribuce divadlo Ponec, Johan Centrum, Pap-rna Plzeň
- tiskárna: Printpoint

sponzorská cedule TANEC PRAHA 2012

- formát: roll-up, 4/0 / 1 ks / 85 x 204 cm
- umístění: v divadle Ponec po celou dobu festivalu, dle programu se přesunuly do Hudebního divadla Karlín, na Novou scénu ND a do Divadla Archa
- propagování partneri logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- tiskárna: Printpoint

trička a mikiny

- sponzorský dar pro účastníky festivalu od firmy OPTiger s aktuálním festivalovým motivem

vip pozvánka

- formát: 2 DL sklad na 1 DL, na šířku
- náklad: 250 ks
- materiál: KM, 250 g
- barevnost: 4/4

- propagování partneri logem: všichni ve velikosti loga dle poskytnuté podpory
- distribuce: direct mail z VIP adresáře Tance Praha o. s.
- tiskárna: Printpoint

ostatní merkantilie a potisky:

- děkovací kartička pro soubory
- potisk dřevěné figuríny
- připínáčky
- polepy na CD
- děkovací šek pro hlavního partnera
- kupon na slevu

TANEC PRAHA

KAMPAŇ – dokumentace

plakát, metro stojka

CLV, citylight, plakátovací místa v centru Prahy a na 5 zastávkách metra

Kampaň v plzeňské MHD

CLV, citylight, plakátovací místa v centru Prahy

A4, ve všech tramvajových vozech

LCD obrazovky v Městské knihovně

sponsorboard u vchodu do HDK

tisková konference v Divadle Archa
Yvona Kreuzmannová (předsedkyně sdružení), Markéta Perroud (spoluředitelka festivalu), Alena Brožová (ředitelka festivalu), Ondřej Hrab (ředitel Archy)

katalog a letáky

plakát A1 v divadle

spot na obrazovkách ve foyer divadel

plakáty A2

INZERCE

V přehledech kulturních pořadů (tištěné i webové)

- Přehled kulturních pořadů (PIS) – řádková inzerce květen, červen, plošná inzerce 1/2 stránky květen a PR článek 1/1 stránky červen
- Česká kultura – řádková inzerce červen
- Co Kdy v Praze – řádková inzerce květen, červen, redakční článek – červen
- Kdykde.cz – řádková inzerce červen
- Divadlodnes.cz – řádková inzerce červen

V tištěných médiích (v rámci mediálních partnerství)

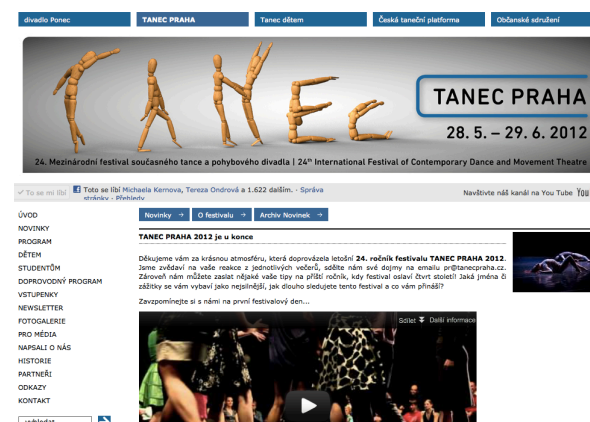
- A2 – 1/4 stránky, 130 x 186 mm (23. 5. 2012), partneři propagovaní logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín, Nová scéna ND
- Metropolis – inzertní modul 100 x 70 mm (24. 5. 2012), kulturní tip (7. 6. 2012), PR článek (24. 5. 2012), partneři propagovaní logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo
- Právo:
 - 4 inzeráty ve formátu 1/8, barva – vydání Praha a střední Čechy: 18. 6., 20. 6., 21. 6., 23. 6.

- 6 inzerátů ve formátu 1/8 (92 x 170 mm), barva – vydání ČR: 10. 5., 17. 5., 22. 5., 24. 5., 29. 5., 31. 5.
- 3 inzeráty ve formátu 1/3 strany v Magazínu Práva (188 x 87 mm): 19. 5., 26. 5., 2. 6.
- 4 inzeráty ve formátu "ucho" (70 x 40 mm): 30. 5., 6. 6., 8. 6., 4. 6.
- Metro – 204 x 143 mm (1. 6. 2012)
- Žurnál – krátký PR článek (květen), 1/1 strany PR článek (červen 2012)
- Archa noviny – 1/4 stránky černobíle, červnové vydání, partneři propagovaní logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín, Nová scéna ND
- Ponec program – 1 stránka v barvě, TANEC DĚTEM, partneři propagovaní logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Statutární město Plzeň, Statutární město Brno, Francouzský institut, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Studio ALTA, Ulita
- katalog a leták festivalu Divadelní svět Brno – inzerce v barvě 105 x 148 mm, 150 x 210 mm, partneři propagovaní logem: Nestlé, MKČR, Statutární město Brno, Izraelské velvyslanectví, Velvyslanectví Nizozemského království, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Barka, Natřikrát, Divadelní svět Brno

- katalog festivalu Česká taneční platforma 2012 – celostrana, březen, 146 x 146 mm

Na webu (v rámci mediálních partnerství)

- bannery, PR články a spot na internetových stránkách divadla Ponec, festivalu TANEC PRAHA a partnerských scénách (Studio ALTA, Nová scéna ND, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín) a dále weby časopisu Taneční zóny, A2 kulturního čtrnáctideníku, Metropolis a portálů Tanečních aktualit, Českého rozhlasu (Vltava, Radiowave), Presswebu, divadlodnes.cz, kdykde.cz, divadlo.cz, i - divadlo.cz

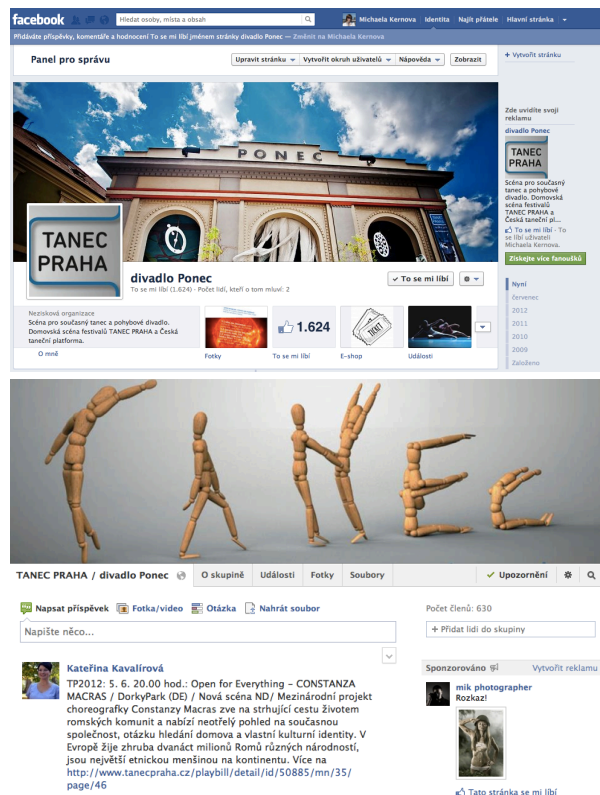
Formou soutěží

- ČRO 3 Vltava, Radio Wave, Radio 1, Tanecniaktuality.cz, ceskydomov.cz, pragueout.cz, A2, České noviny, Ententyky.cz, mailing baletvkine.cz, Mestoprodeti.cz a ve spolupráci s dalšími partnerskými organizacemi

Na Facebooku

- pozvánky na události na cca 630 členů skupiny Tanec Praha a 1600 členů skupiny divadla Ponec

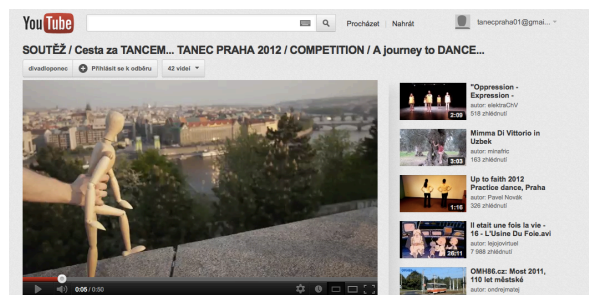

Formou videospotových kampaní

- Česká televize – v rámci mediálního partnerství odvíšala v termínu od 21. 5. do 10. 6. celkem 35 spotů v délce 20 s na kanálech ČT1, ČT2, ČT24, uvedení partneri logem: Nestlé, Česká

televize, Ministerstvo kultury ČR, Hlavní město Praha, MČ Praha 3

- web a FB – 5 guerilla spotů v délce cca 1 min., téma: figurínka putující po Praze a hledající tanec (Praha), nasazení postupně v termínu od 8. 5. do 19. 6. 2012, výroba Lunchmeat, koncept Abslook

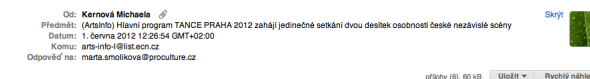
- foyer divadla Ponec a Hudebního divadla Karlín – 1 hodinu před a po představení promítání guerilla spotů a sestřihu z představení, partneri propagovaní logem: Nestlé, MHMP, MKČR, Městská část Praha 3, Plzeň, Brno, Česká televize, Český rozhlas, Právo, Ponec, Divadlo Archa, Hudební divadlo Karlín, Nová scéna ND

Formou audiospotových kampaní

- Český rozhlas – Radiožurnál, Praha, Vltava: veřejnoprávní oznam

Formou direct mailingu a přes sdílenou platformu ARTS info

- rozesílání e-mailových pozvánek na festival TANEC PRAHA 2012 a informace o programu na adresy cca 2000 příznivců

První festivalový týden bude ve znamení ženských choreografek
Zahájení festivalu TANEC PRAHA 2012 bude letos patřit českým umělcům, kteří se sejdou v rámci jedinečného improvizčního projektu nazvaného **PLATFORMA**. Bude se jednat o setkání dvou desítek silných uměleckých osobností české nezávislé tanečně-pohybové scény, které byste si rozhodně neměli nechat ujít!
Hned poté následují první festivalová představení, přijede slyšované choreografky **Constanza Macras**, která vyhlídá k zamýšlení nad aktuálními sociálními tématy, kontrovně se vydává za obrazem domské kultury ve Sibiřské Evropě. Energičká **Charlotta Overholm** vás ohromí svou neucházející energií a v neposlední řadě **Wendy Houston**, dáma, která svou niternou vypovědí boji společenské představy.
Tento týden probíhá prolog festivalu **TANEC DĚTEM**, který vřelí dny na Den dětí představením francouzského souboru **étantonné**. Jejich projekt **ZooZoo** je určen dětem od 3 let a všem těm, kteří v sobě stále mají kus dítěte. Inscenaci hrajeme také v sobotu od 15 hodin.
Zároveň vás vybízíme k účasti na soutěži – natočte nám svou cestu za TANECI! Inspirovat vás mohou naše **festivalové spoty**.
Vstupenky na všechna představení lze zakoupit na pokladně divadla Ponec. Více na www.tanecpraha.cz.
04. 06. 20:00 **FESTIVAL GALA OPENING**
Rezerace
Přítelnost, která se nebude opakovat. To je zahájení večer festivalu TANEC PRAHA 2012, ve kterém se na jevišti sejdou více jak dvě desítky českých umělců – 18 tanečnic, 2 hudebníci a 1 svobodný improvizér v projektu postaveném na tanečně-hudebně svobodné improvizaci, který nese název **PLATFORMA**. Bude to jedinečné setkání silných uměleckých osobností české nezávislé tanečně-pohybové scény; experiment, který můžete vidět jen jednou. Ve druhé polovině večera pak budou udělena **ocenění České taneční platformy 2012**. Jste zvědaví, jak to letos dopadne? Pokud ano, tak se hoďte do gala (cocktail dress) a donáze!

MEDIÁLNÍ PREZENTACE

Televize

ČT24 (Kultura), ČT1 (Sama doma, Události, Události v regionech), TV Metropol

Rádia

ČRo 3 Vltava, ČRo Radio Wave, Radio 1, ČRo Regina, ČRo 6, ČRo 7

Web

aktualne.centrum.cz, tanecniaktuality.cz, praguepost.com, novinky.cz, reflex.cz, lidovky.cz, hn.ihned.cz, kultura.idnes.cz, tanecnizona.cz, topzine.cz, play.cz, literarky.cz, kudyznudy.cz, pussynky.cz, cokdyvpraze.cz, casopis.scena.cz, scena.cz, informuji.cz, praha.eu, ulice.tyden.cz, tyden.cz, tanecnimagazin.cz, mediafax.cz, pressweb.cz, divadlo.cz, metro.cz, mediaguru.cz, ceskenoviny.cz, rozhlas.cz, ceskatelevize.cz, metropol.cz, topvip.cz, regiony24.cz, fan-tom.cz, program.mise.cz, qap.cz, plzen.nejlepsi-adresa.cz, plzen.idnes.cz, prvnizpravy.cz, divadlokonvikt.cz, ententyky.cz, peknyden.cz, ona.idnes.cz, praha.eu, cianews.cz, media.rozhlas.cz, radio.cz

Tištěná média

- deníky – Právo, MF Dnes, Lidové noviny, Hospodářské noviny, Metro, Pražský deník
- týdeníky – Týden, Literární noviny, Respekt, Prague Post
- čtrnáctideníky – A2 kulturní čtrnáctideník, Metropolis

- měsíčníky – Moje psychologie, Marie Claire, Betyňka
- jiná periodika – Taneční zóna, Pražský kulturní přehled, Programa Cultural, Contact, Vltava

Web tanecpraha.cz

stránky festivalu www.tanecpraha.cz vyhledalo v období **1. 5. – 29. 6. 2012** celkem **15 147** návštěvníků (z toho unikátních 9 674) s vrcholem **787** návštěvníků v den zahájení festivalu 4. 6. 2012, také se podařilo dosáhnout vysoké návštěvnosti z odkazujících stránek – **36,33 %**, vysoký podíl ukazuje i procento nových návštěvníků **58 %**

Na základě statistického zpracování návštěvnosti lze dovést, že internetová prezentace www.tanecpraha.cz je funkční, lidé na ní tráví čas a systematicky sledují aktivity Tanec Praha o. s.

Seznam článků na webu:

<http://www.tanecniaktuality.cz/hlavni-program-tance-praha-2012-zahaji-jedinecne-setkani-dvou-desitek-osobnosti-ceske-nezavisle-sceny-spojuje-je-tanec-hudba-svetlo/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/tanecnici-roku-je-lucia-kasiarova-nejlepsi-inscenaci-maji-vertedance/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/probiha-festival-tanec-praha-2012-detem-vyvrcholi-v-patek-a-sobotu-hravym-francouzskym-predstavenim-pro-deti/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/open-for-everything-projekt-consatzy-macras-na-nove-scene-nd/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/wendy-houtsoun-v-50-aktech/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/zverinec-v-ponci/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/tanec-praha-2012-prinasi-specialni-nabidku-urcenou-studentum-podivanou-sideways-rain-za-zvyhodnene-vstupne/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/open-for-everything/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/do-ponce-se-vratil-tanec/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/saburo-teshigawara-poprve-v-praze/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/encounters-jedinecne-setkani/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/urputny-tok-pohybu-a-casu/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/konverzace-nicole-beutler-s-lucidou-childs/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/booty-looting/>
<http://www.tanecniaktuality.cz/pas-de-deux-sans-toi-cili-duet-bez-tebe-charlotty-oefverholm/>
<http://www.praguepost.com/night-and-day/stage/13206-dance-preview-tanec-praha.html>
<http://www.praguepost.com/night-and-day/stage/13486-dance-preview-420people-encounters.html>
<http://www.novinky.cz/kultura/265747-tanec-praha-se-svycary-a-vlamy.html>
<http://www.novinky.cz/kultura/269653-v-divadle-ponec-zacal-festival-tanec-praha-s-netradicni-improvizaci.html>
<http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534747/s/201d5217/l/0L0Snovinky0Bcz0Ckultura0C2697710Econstanza0Emacrasova0Emladi0Eromove0Ebyli0Evelmi0Etable0Erychle0Ese0Eucili0Bhtml/story01.htm>

<http://novinky.cz.feedsportal.com/c/33064/f/534767/s/1ffee3c4/l/OL0Snovinky0Bcz0Ckultura0C2694450Esoucasny0Etanec0Enabizi0Esilne0Eindividuality0Bhtml/story01.htm>
<http://www.novinky.cz/kultura/271394-vaclav-kunes-setkani-po-sedmi-letech.html>
<http://www.novinky.cz/kultura/271388-neobvykle-vyrazove-setkani-v-divadle-archa.html>
<http://www.novinky.cz/clanek/271382-brazilsky-choreograf-gulherme-botelho-je-to-tanec-okolobehu-lidskeho-zivota.html>
<http://www.novinky.cz/kultura/271761-na-tanci-praha-byla-uvadena-choreografie-gulherma-botelha-sideways-rain.html>
<http://www.novinky.cz/kultura/272126-finale-tance-praha-patrilo-wimu-vandekeybusovi.html>
<http://www.reflex.cz/clanek/zpravy/46795/vrchol-tance-praha-slibuje-trans-v-desti.html>
http://www.lidovky.cz/tanec-praha-priveze-soubor-alias-dos-/ln_kultura.asp?c=A120403_150404_ln_kultura_bt
http://www.lidovky.cz/vrchol-tance-praha-alias-predvedou-co-umi-priroda-fb7-/ln_kultura.asp?c=A120622_154411_ln_kultura_bt
<http://hn.ihned.cz/c1-55304800-tanec-praha-priveze-alias-a-znovu-take-ultimu-vez>
<http://hn.ihned.cz/c1-55960890-tanec-praha-zacina-prologem-tydnem-divadla-pro-deti>
<http://hn.ihned.cz/c1-56026870-blizka-setkani-tanecniho-druhu>
<http://hn.ihned.cz/c1-56067120-rev-a-radani-pri-cardasi>

<http://art.ihned.cz/divadlo/c1-56307410-tanec-praha-nabizi-silne-finale-choreografii-souboru-alias-lze-az-fyzicky-procitit>
<http://hn.ihned.cz/c1-56330490-choreografie-ktera-zpusobi-morskou-nemoc>
http://kultura.idnes.cz/tanec-praha-bude-nejen-v-praze-d22-/divadlo.aspx?c=A120604_114122_divadlo_ob
http://kultura.idnes.cz/tanecni-predstaveni-v-praze-dp9-/divadlo.aspx?c=A120623_170907_divadlo_jaz
<http://aktualne.centrum.cz/kultura/kratke-zpravy/clanek.phtml?id=739956>
<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=747402>
<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=748261>
<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=750084>
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=529&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=528&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=525&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=523&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=532&Itemid=1

http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=534&Itemid=42
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=531&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=537&Itemid=42
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=539&Itemid=1
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=540&Itemid=42
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=542&Itemid=42
http://www.tanecnizona.cz/index.php?option=com_content&task=view&id=545&Itemid=42
<http://www.topzine.cz/pripravte-se-na-tanec-praha-2012-na-festival-prijedou-svycari-a-vlamove>
<http://www.topzine.cz/tanec-praha-2012-chysta-vyjimecne-zazitky-patri-mu-cerven-nejen-v-praze>
<http://www.topzine.cz/festival-tanec-praha-2012-vyhlasuje-videosoutez-vase-cesta-za-tancem>
<http://www.topzine.cz/tanec-praha-2012-ma-slevu-pro-studenty-na-tanecni-udalost-sezony>
<http://www.play.cz/novinky/vrcholem-festivalu-tanec-praha-bude-vystoupeni-souboru-alias>
<http://www.literarky.cz/kultura/aktualne-z-kultury/10143-blii-se-vrchol-festivalu-tanec-praha-2012>
<http://www.kudyznudy.cz/aktivity-a-akce/akce/festival-tanec-praha-2012.aspx>

http://www.pussynky.cz/text_tanecPraha.htm
<http://www.cokdyvpraze.cz/clanky/1988-tanec-praha-2012/>
<http://casopis.scena.cz/index.php?o=3&r=8&c=16745>
<http://casopis.scena.cz/index.php?o=3&r=8&c=17059>
<http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=3&c=17057&r=8>
<http://www.scena.cz/index.php?d=1&o=3&c=17142&r=10>
<http://www.informuji.cz/akce/praha/14840-tanec-praha/>
http://www.praha.eu/jnp/cz/home/zabava/divadlo/na_festivalu_tanec_praha_2012_vystoupi.html
http://ulice.tyden.cz/zpravy/festival-tanec-praha-2012_3410.html
http://www.tyden.cz/rubriky/kultura/divadlo/zacina-tanec-praha_236484.html
<http://www.tanecnimagazin.cz/2012/05/16/festival-tanec-praha-2012/>
<http://www.mediafax.cz/kultura/4054713-Tanec-Praha-sazi-na-kvalitu-priveze-Dorkypark-Aliaz-Ultimu-Vez-a-dalsi-soubory-z-jedenacti-zemi>
<http://www.mediafax.cz/kultura/4075934-Ukradenou-minulost-ozivuje-nejnovejsi-inscenace-souboru-Ultima-Vez>
<http://www.pressweb.cz/avizo/137664-tanec-praha-prinasi-specialni-nabidku-urcenou-student%C5%AFm>
<http://www.divadlo.cz/burza/festival-tanec-praha-2012-vyhlasuje-videosoutez-s-cestami-za-tancem>

<http://www.divadlo.cz/cervnove-prehličky-privedou-do-brna-ceskou-tanecni>
<http://www.divadlo.cz/na-festivalu-tanec-praha-2012-vystoupi-soubory-a-t-2>
<http://www.divadlo.cz/zralost-nadhled-smysl-pro-humor-a-zaroven-vyjimecn>
<http://www.divadlo.cz/svedska-choreografka-uvadla-na-tanci-praha-duet-o>
<http://www.divadlo.cz/ceny-ceske-tanecni-platformy-maji-sve-viteze>
<http://www.divadlo.cz/hlavni-program-tance-praha-2012-zahaji-jedinecne-s>
<http://www.divadlo.cz/na-festivalu-tanec-praha-2012-vystoupi-soubory-a-t>
<http://www.divadlo.cz/blizi-se-24-rocnik-festivalu-tanec-praha>
<http://www.divadlo.cz/tanec-plzen-zacina-4-cervna-predstavi-ceske-i-zahr>
<http://www.divadlo.cz/hvezdy-festivalu-tanec-praha-prijedou-ze-svycarska>
<http://www.divadlo.cz/blizi-se-vrchol-festivalu-tanec-praha-2012-26-a-27>
<http://www.divadlo.cz/alias-nadchl-prahu-predstavenim-o-osudu-a-neustale>
<http://www.divadlo.cz/tanec-praha-uzavira-dnes-a-v-patek-soubor-ultima-v>
http://www.metro.cz/video-festival-tance-vrcholi-svycari-predvedou-kapky-deste-na-skle-1d9-/metro-extra.aspx?c=A120621_153627_metro-extra_rab
<http://www.mediaguru.cz/2012/05/festival-tanec-praha-se-prezentuje-guerillou/>
<http://www.ceskenoviny.cz/kultura/zpravy/netradicni-improvizaci-zacal-festival-tanec-praha/802634>

<http://www.ceskenoviny.cz/kultura/zpravy/festival-tanec-praha-vedl-remake-choreografii-luciny-childsove/807138>
<http://www.ceskenoviny.cz/kultura/zpravy/hlavni-hvezdou-tanec-praha-bude-soubor-alias-a-jeho-tanec-o-desti/809205>
<http://www.ceskenoviny.cz/kultura/zpravy/alias-nadchl-prahu-predstavenim-o-osudu-a-neustalem-behu-zivota/811076>
<http://www.cianews.cz/webreporter/>
<http://www.cianews.cz/kultura/osobnosti-doporucuji-yvona-kreuzmannova-festival-tanec-praha/>
http://www.rozhlas.cz/regina/denik_zprava/letosni-rocnik-festivalu-tanec-praha-nabidne-provokativni-vystoupeni-plna-emoci--1065240?print=1
http://www.rozhlas.cz/regina/tipy_zprava/1071384
http://www.rozhlas.cz/regina/tipy_zprava/1071116
http://www.rozhlas.cz/regina/denik_zprava/dzban-hosti-kasparkohrani-tanec-praha-pokracuje-a-u-hasicu-bude-ohnive-flamengo--1077600
http://www.rozhlas.cz/regina/tipy_zprava/1078521
http://www.rozhlas.cz/zpravy/divadlo_zprava/tanec-praha-predvede-i-predstaveni-ktera-bouraji-hranice-zanru--1068095
http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo_zprava/24-rok-mezinarodniho-festivalu-tanec-praha--1068222
http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo_zprava/1069431

http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo/_zprava/jedinecne-tanecni-produkce-na-scene-prazske-archy--1074637
http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo/_zprava/vyhlaseni-cen-ceske-tanecni-platformy-2012--1069431
http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo/_zprava/hvezdny-zaver-festivalu-tanec-praha--1079062
http://www.rozhlas.cz/mozaika/divadlo/_zprava/ultima-vez-na-tanci-praha-2012--1080375
http://media.rozhlas.cz/_audio/2667377.mp3
http://www.rozhlas.cz/radiowave/waveculture/_zprava/tanec-praha-2012--1067050
http://www.rozhlas.cz/radiowave/natocenou/_zprava/1072240
http://www.rozhlas.cz/radiowave/tyjatr/_zprava/tyjatr-dozvuky-z-tance-praha-2012--1079181
<http://www.radio.cz/cz/rubrika/zpravy/zpravy-2012-06-26>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/178321-tancem-praha-letos-protancite-i-vy/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/179089-tanec-detem-rytmus-citi-skolaci-i-batolata/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/179775-tanec-a-hudba-a-svetlo/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/179915-prvni-tanecni-ceny-rozdany/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/178321-tancem-praha-letos-protancite-i-vy/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/183249-s-proudem-reky-pomalu-do-finale/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/183849-hypnotizujici-alias-privolavaji-strhujici-sideways-rain/>
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/184420-ultima-vez-kradou-davno-ukradene/>
<http://www.metropol.cz/zpravy/kultura/tanec-praha-zacina-pohybovou-a-hudebni-dilnou-pro-nejmensi/>
<http://www.topvip.cz/divadlo/ostava-bude-16-kvetna-centrem-soucasneho-tance>
<http://www.regiony24.cz/26-155719-tanec-praha-v-ostavskem-cooltouru-predstavi-izraelskou-choreografku-a-jeji-pojeti-promeny-a-evoluce>
<http://www.fan-tom.cz/?clanek=4384>
<http://program.mise.cz/tanecni-vertedance-v-ostave-m-1-d-5314/>
<http://www.ceskatelevize.cz/zpravodajstvi-ostava/kultura/182663-centrum-cooltour-v-ostave-bude-scenou-festivalu-tanec-praha/>
<http://www.ceskatelevize.cz/zpravodajstvi-ostava/kultura/183204-tanec-praha-pet-zen-predvedlo-transformu-izraelske-choreografky/>
<http://www.qap.cz/zpravy/zpravy-plzen/object/festival-tanec-plzen-se-chysta-ozivit-kulturni-scenu-v-plzni-36269/article.htm>
<http://plzen.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Plzen-ovladne-v-cervnu-festival-Tanec-Plzen-2012-13459>
http://plzen.idnes.cz/opustenou-papirnu-na-slovanech-probudi-k-zivotu-moderni-umeni-pv1-/plzen-zpravy.aspx?c=A120531_110456_plzen-zpravy_pp
<http://www.prvnizpravy.cz/zpravy/kultura/plzen-tanci-na-nadrazi-i-v-papirne/>
http://plzen.idnes.cz/festival-tanec-plzen-zahajili-francouzi-s-predstavenim-zigzag-p7v-/plzen-prilohy.aspx?c=A120604_154415_plzen-prilohy_pp
<http://www.divadlokonvikt.cz/aktuality/vecer-s-tancem-praha-2>
<http://www.divadlokonvikt.cz/aktuality/vecer-s-tancem-praha-2>
http://ulice.tyden.cz/zpravy/festival-tanec-praha-2012_3410.html
http://www.rozhlas.cz/spektrum/zabava/_zprava/1062750
<http://www.ententyky.cz/festival-tanec-praha-ukaze-detem-nejruznejsi-podoby-tance>
<http://www.peknyden.cz/infoservis/tanec-praha-detem-2012.php>
http://ona.idnes.cz/kam-s-detmi-o-vikendu-0r0-/deti.aspx?c=A120531_091941_deti_job
<http://www.praha.eu/jnp/cz/home/zabava/hudba/tanec-praha-detem-nabizi-program-pro.html>
<http://www.metropol.cz/zpravy/kultura/tanec-praha-zacina-pohybovou-a-hudebni-dilnou-pro-nejmensi/>

Compagnie éatandonné ZigZag

Kateřina Kočiřková, MF Dnes
 „Vychovat si nové publikum se snaží i Tanec Praha: součástí festivalu je sekce Tanec dětem. Na představení určené pro ty od 3 let jsem jako testovací subjekt vzala i svou téměř tříletou dceru. (...) Sál divadla Ponec je i v pozdním odpoledni slušně plný a převládají mladší děti. (...) Tanečnice využívá pás plátna, který je do výše pasu natažen mezi dvěma portály. Pomocí svícení na něm svým tělem vytváří stínohru. Jednou je z ní brouk se šesti končetinami, náhle má nohu jen jednu. Pak nohy dokonce přeběhnou po plátně rychleji než tělo! A tanec doplňují animace... Nápadu zaujmou i vrtící se děti (...) Za sebe mohu říct, že dospělí se půlhodinovou produkcí okouzlit nechali. A děti? Do tříletých stejně nevidíte.“

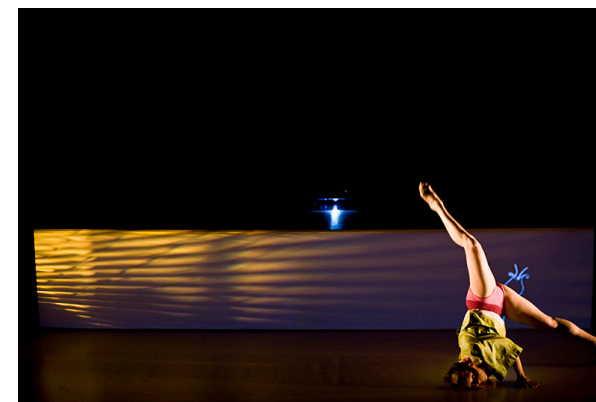
představení pro veřejnost

poděkování souboru

dílna po představení

z představení

Festival galaopening

Mladá Fronta Dnes

„Dvacítka umělců odstartovala tanec v Praze. Hudba, tanec a světelná show. Tak včera večer začalo první vystoupení festivalu Tanec Praha.“

ČT24

„Festival Tanec Praha úspěšně odstartoval měsíční taneční šílenství. Netradiční zahájení sklídilo velký ohlas.“

Taneční aktuality.cz

„Netradiční zahájení hlavního festivalového programu sklídilo velké ovace. Strukturovaná improvizace tanečnicků z deseti různých inscenací letošní České taneční platformy za doprovodu živé hudby byla unikátní.“

foyer divadla Ponoc před představením

PLATFORMA

PLATFORMA – improvizace s živou hudbou

PLATFORMA

Dorky Park & Constanza Macras Open for Everything

Magdalena Čechlovská, Hospodářské noviny (CZ)
„Zdá se, že Constanza Macras přišla na dobrou metodu: svůj soubor profesionálních tanečnicků promísí s amatéry, které spojuje například etnická příslušnost. Ti do představení přinesou téma a autentičnost a tanečníci k tomu nenápadně dodají virtuozitu a pomohou usadit neučesanou realitu na jevišti.“

Zuzana Smugalová, Taneční aktuality.cz (CZ)
„Open for Everything je divadelní dílo nabitě po všech stránkách plně kvalitními výkony. Výjimečný tanec všech žánrů se zaměřením od romského folkloru přes „Carmen“ narážku až po street, hip hop či jen „trsání“ na běžný pop. Nádherná současného tance jednotlivých členů skupiny je doplňována přirozeným tanečním projevem, který se zvláště u amatérských protagonistů během celého představení proměňuje.“

Marcela Benoniová, Právo (CZ)
„Choreografka pracuje s akrobacií, hip-hopem, moderním tancem a kontaktní improvizací. Sedmáct aktérů, z nichž je jen šest profesionálních tanečnicků berlínské skupiny Constanza Macras Dorky Park, vytvořilo kompaktní mikroskosmos.“

Ivana Rumanová, Taneční zóna.cz (CZ)
„Je tu všechno, čo v predstavení na mieru zrejme má byť – veľkolepá scéna, dobre prepracované choreografie, strhujúca živá hudba, a k tomu trochu popu, folklor, chorál, hip hop, burácavé momenty sa striedajú s intímnymi, beží projekcia fotografií z rómskych sídlisk, tanečníci sa podľa všetkého bavia, publikum tiež, a potom, ach, chvíľa pre osobný príbeh, z ktorých každý by mohol byť samostatným námetom. Predstaveniu sa nedá uprieť divácka pôsobivosť a profesionálna prepracovanosť do detailu.“

ze zkoušky

debata s choreografkou po představení

děkovačka

Compagnie Jus de la Vie & Charlotta Öfverholm (SWE) Pas de deux sans toi

Jakub Novák, Aktuálně.cz (CZ)

„Její tanec je mimořádně přesvědčivý, pohyby jsou jasné a zcela přirozeně plynoucí. Samotný výraz je kapitolou sám o sobě a v představení ho ještě podtrhují sekvence, ve kterých komunikuje s publikem nebo zcela smířeně promlouvá o svých obavách a strachu. [...] Představení v sobě skrývá obrovské množství energie, která ostatně z Charlotty Öfverholmové prýští na každém kroku. Divák není provázen klasickým vztahovým klíší, namísto toho je mu servírována směsice ironie, radosti a zároveň bezmezného smutku a nostalgie.“

Tomáš Valníček, Taneční aktuality.cz (CZ)

„Její [Charlotty Öfverholm] představení je skutečně doslova nabito energií a napětím, které neustále srší z jejích gest, mimiky, hlasu, z jejího těla, pro něž je dynamika pohybu pouze jedním z mnoha způsobů sdílení této energie s divákem. Tím intenzivněji ji pocítíme v okamžicích zdánlivého klidu a uvolnění, v nichž je však neustále přítomné jakési latentní napětí a drama, skryté kdesi hluboko pod tou bronzovou pokožkou divoké šamanky. Je to jako předtucha blížícího se výbuchu, jenž může kdykoli propuknout v plné síle a v netušených podobách a variantách – takových, jaké u klasicky školených tanečníků nevidáme, takových, jaké můžeme najít jen v přírodě

v napětí svalů divokého zvířete, které v nás vycítilo nebezpečí.“

z představení

z představení

debata po představení moderovaná Janou Návratovou

poděkování

Wendy Houston (UK) 50 Acts

Marcela Benoniová, Právo (CZ)
„S velkou nadsázkou a briskním anglickým humorem si umělkyně pohrává s tématem stárnutí. [...] Přesto, že Houstonová vůbec netančí a spíš hraje, v každém gestu a pohybu je vidět neuvěřitelně nashromážděnou energii a skrytou virtuozitu.“

Daniela Zilvarová, Taneční aktuality.cz (CZ)
„Humor je silnou stránkou její tvorby. Je inteligentní, je v něm nadsázka s trochou hořkosti ve vnímání současné společnosti. Je obsažen ve stěžejním tématu, které se více či méně nápadně prolíná 50 akty, je ožehavé, citlivé a zároveň věčně přítomné v každém z nás, což v případě tanečníků platí dvojnásob – je jím stárnutí. Wendy se vůči němu vymezuje hned několikrát, popírá ho, bojuje s ním, vysmívá se mu, přijímá ho. Nastavuje tak zrcadlo dnešní době, která ve svém zběsilém tempu hrne mládí vpřed a stáří někde zapomíná.“

ze zkoušky

poděkování

debata

**Yossi Berg & Oded Graf Dance Theatre
(ISR / DK)
Animal Lost**

Veronika Štefanová, Rádio Wave (CZ)
„Animal Lost je výsostně ironická, originálně vtipná a tanečně, technicky i stylově precizně vystavěná inscenace. Fascinující je drive tanečníků, kteří absurdní komické situace prožívají a svými divadelně stylizovanými pózami baví a udivují diváky.“

Petra Dotlačilová, Taneční aktuality.cz (CZ)
„Absurdnost některých výroků, komické výrazy a bizarní situace zpochybnily veškeré předpoklady, se kterými mohl divák na toto představení přijít. Vážné otázky se mohly vynořit, ovšem hned byly zahaleny vtipnou větou či podivným obrazem. [...] Animal Lost byla živelná show, zábavná podívaná, představení plné skvělých výkonů (výraznou postavou byla především tanečnice a zpěvačka s maskou koně), které vyvolávalo v publiku spontánní reakce a na závěr bouřlivý potlesk.“

Anna Hejmová, Taneční zóna (CZ)
„Proces je orámován lascivními, jakoby bez kontextu pronášenými říkankami, které tak výše zmíněný metaforický obraz zarámují do rozverné kabaretní podoby, čímž poměrně temné podobenství odhalování lidství rozpouští v humorných situacích. Tento kabaret, umocněný svícením i hudbou, je však prostý přetažených klišé, které se tímto žánrem nabízí, ale naopak účelně jednoduše, scénicky střídavě pracuje spíše se slovem.“

děkovačka

přípitek po skončení představení

tlumočená debata

přípitek s poděkováním

nbprojects | Nicole Beutler (NL) 2: Dialogue with Lucinda + Lucinda Childs' Dance (film, 39 min.)

HelKo, Scéna.cz (CZ)

„Nejtěsnější kontakt obecnstva a performerů dovoluje ještě více pozorovat jejich naprostou soustředěnost – musí udržovat rytmus a v určitém momentě provést předepsaný prvek v koordinaci se skupinou. Jejich přesnost je až mrazivá a opakování hypnotizující. Cirkulující pohyb nabíjí prostor téměř hmatatelnou energií. Na jedné straně lehký humor, současně podivný rituál uvádějící společenství do transu. [...] Obě skladby plynou, rozvíjí se bez příběhu jako ornament v islámském umění, v němž se nezobrazuje lidská postava a tvář. Právě tak neosobně, bez vlastní tváře, bez individuálního emocionálního vkladu, musí pracovat tanečníci pod terorem jednoduchosti jako precizní hodinový stroj krásných forem.“

Marcela Benoniová, Právo (CZ)

„Repetitivnost je to, co vzrušuje – jako každodenní opakované pohyby, které také někdy zdánlivě nemají význam, ale patří k našemu bytí.“

Kristina Durczaková, Taneční aktuality.cz (CZ)

„Nicole Beutler svým pohledem na choreografie Lucindy Childs ukazuje na fascinující komplexnost a vnitřní drama tanečníků, kteří ač vězni struktury, rytmu a drah, nacházejí svobodu a sílu ve skupině a přinášejí nevšední zážitek.“

ze zkoušky

připítek se souborem po přestavení

děkovačka

poděkování choreografce Nicole Beutler

Companya Sharon Fridman (ESP/ISR)
Al menos dos caras
Itamar Serussi (ISR)
& Danshuis Station Zuid (NL)
Ferrum

Markéta Faustová, Taneční zóna.cz (CZ)
 „Vzájemný partnering brzy začne plynout ve vzájemné souhře, akce a reakce splývají v jeden nekonečný uvolněný tok energie. Mistrovství tohoto lunatického uvolněného pohybu se ve spolupráci s druhým tanečníkem ještě znásobí. Nespornou taneční kvalitu doplňuje i výraz a vnitřní roviny, s níž se tanečníci do rolí pokládají.“ (Al menos dos caras)

Lucie Břínková, Taneční aktuality.cz (CZ)
 „Světla, rytmus, třetí osoba, která se zpočátku tváří, že je tam omylem, dřevěné konstrukce, které přesně připravují potřebnou atmosféru a výkony tanečníků jsou velmi vkusně propojeny. Vzniká obraz, u kterého můžeme sedět hodiny a pořád v něm nacházíme zálibení. Je to potěcha pro oči i pro duši. Ve výrazech tanečníků je pravdivost a upřímnost.“ (Al menos dos caras)

Marcela Benoniová, Právo (CZ)
 „Na pomezí „danse macabre“, hry s mrtvým nebo bezvládným tělem, rozvinul [Sharon Fridman] fascinující duel protikladných charakterů. Zda se jednalo o rozpolcené duševní stavy či o nestálost jakýchsi brzkých blíženců, jsme si měli domyslet.“

z představení

děkovačka

děkovačka

připítek po představení

420PEOPLE (CZ) & Václav Kuneš Wind up

Jana Bohutínská, Taneční zóna.cz (CZ)

„Hranice mezi realitou a naznačenou jevištní fikcí se tak stírají, takže při zestárlém finále cítí možná i diváci nutkání překontrolovat vlastní tvář, přepočítat vrásky. Opravdu se mohlo stát, že se v reálu – alespoň ty mimické – minimálně trochu prohloubily. 420PEOPLE totiž tradičně nejsou taneční suchaři. Humor je ve Wind-up princip, který pramení přímo z pohybu a z nerytmičnosti, tedy narušení synchronizace.“

Saburo Teshigawara (JAP) & Václav Kuneš Encounters – piece d'occasion – Scream and Whisper

Marcela Benoniová, Novinky.cz (CZ)

„Tento vzrušující dialog, svěží v paměti tanečníků a velmi koncentrovaný, je prazvláštní tím, že se oba umělci vůbec nedotýkají. Dvacet minut bez hudby plují a kloužou světelně vymezeným prostorem. Z jejich pohybů je patrné, že se jedná o vzrušení milostná, partnerské neshody i sblížování, stejně tak jde o smích, zoufalství a pláč.“

z debaty po představení

Rihoko a Saburo

Václav Kuneš a Nataša Novotná

Alias | Guilherme Botelho (CH) Sideways Rain

Lucie Dercsényiová, Lidové noviny (CZ)

„Botelho má důkladně promyšlenou koncepci, vše musí do sebe zapadat, neboť tanečníci vstupují na scénu v různém čase a počtu.“

Marcela Benoniová, Právo (CZ)

„Pouhých čtrnáct tanečníků bez ustání pokračuje nerovný boj z jednoho bodu do druhého, zleva doprava, od narození ke smrti. Osud a osudovost byly tentokrát naléhavým tématem, kterým se Guilherme Botelho nechal inspirovat.“

Nina Vangeli, Hospodářské noviny (CZ)

„Důsledný repetitivní princip, v němž se za sebou neodvratně valily vlny různého způsobu překonávání prostoru – skluzy, přískoky, plazení, rolování, rychlé rotace v polohách při zemi, běh, v němž se lýtka míhala jako neony, a kotouly rychlosti kulového blesku – vyvolával až zrakové klamy, kdy se zdálo, že stojící postavy jsou unášeny zpět. A také uváděl diváky do velmi fyzické závratě, téměř mořské nemoci. Za určitý druh optického klamu – nebo pravdy? – můžeme též pokládat fakt, že obyčejná chůze vypadala mezi všemi pohyby jako ten nejneobratnější a nejméně přirozený ze všech možných. [...] Osudovost, s níž se Botelhoffovy postavy derou vpřed, je intenzivním hledáním lidského kódu.“

Johana Mücková, ČT24 (CZ)

„Při sledování díla se ale můžete jednoduše oprostít od racionálního vnímání, vypustit každodenní starosti, mentálně „vypnout“ a nechat na sebe tuto imaginativní, místy až hypnotizující choreografii působit na plné obrátky. [...] A najednou je konec, který v tom kontinuu vůbec nečekáte. Vy ale ani pak nemůžete zastavit tok myšlenek a hluboce niterných emocí, které z vás prýští na povrch. Je to vlastně příběh o životě samotném, o člověku, přírodě, vesmíru, kdy je vše v pohybu vpřed, vteřinu za vteřinou. Nic se nezastaví a žádný okamžik se nikdy znovu neopakuje.“

Helena Kozlová, Scéna.cz (CZ)

„Zrychlující se přelézání, převalování a přebíhání připomíná vibrující linie na obrazovkách monitorovacích přístrojů a může způsobovat lehkou závrať. Paradoxně je tohoto omamného efektu dosahováno bez použití jakékoliv techniky jen prostřednictvím lidských těl a doprovodu elektrofonické hudby. Pozoruhodný projekt Guilherme Botelha jako by poukazoval na nevyčerpatelné možnosti práce s lidským tělem a na to, že neobvyklosti lze docílit i těmi nejjednoduššími prostředky.“

Jana Bohutínská, Taneční zóna.cz (CZ)

„Alias znovuobjevují jednoduché věci: důstojnost kůže, erotičnost vlajících vlasů, intimitu vyklenutého břicha a archetypálnost roztočené sukne. Ukazují šmouhu těla, které rotuje tak rychle, že ztrácí lidskou podobu. Představují tělo rozmazané rychlostí běhu, zastaví se, nakloní a už

je to táhne dál – vychýlené těžiště uvádí tělo samovolně do pohybu. Je to příliv těl, který, popíraje zemskou přitažlivost, není následován odlivem, ale plyne dál a dál. [...] Guilherme Botelho a Alias se důrazně vyjadřují k současnosti, aniž by byli prvoplánoví nebo primitivně angažovaní. Na jevišti vzniká tancem ostrý obraz života, který dnes v Evropě žijeme. Kde bereme jistotu, že řeka, která nás unáší, není Léthé, nebo dokonce Styx?“

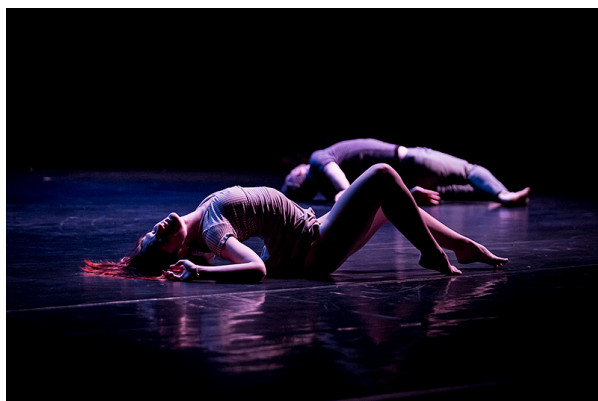
Sideways Rain – ze zkoušky

přípitek po představení

šek k desetiletému výročí spolupráce s Nestlé Česko

ze zkoušky

poděkování choreografovi

sál Hudebního divadla Karlín

Ultima Vez | Wim Vandekeybus (BE) booty Looting

Johana Mücková, ČT24 (CZ)

„Autor se snaží zdůraznit hranice mezi reálným a nereálným, přiznává, že divadlo není pravdivé, zabývá se i otázkami, co je tvorba a co je umění. [...] Představení je velmi odvážným počinem, který však se stoprocentní jistotou uchvátí pozornost diváků. Neustálá komunikace z jeviště je nenechá po dvě hodiny vydechnout, představení je živé a má takový spád, že v podstatě nepřetržitě podněcuje a stimuluje jejich imaginaci. Vandekeybus našel novou a velmi originální formu pro vyjádření obsahu. Booty Looting bylo další opravdovou událostí české taneční sezony.“

Johana Mücková, the Prague Post (CZ)

„Každý z účinkujících přináší do skupiny velice individuální a osobitý jazyk a pohyb. Taneční vzdělání a profesní zkušenosti nejsou v případě Vandekeybusových performerů až tak zásadním kritériem. Pro choreografa je důležitá spíše osobnost, v tvorbě pak často dává přednost syrovějším, živelnějším momentům na úkor formálních pravidel moderního tance. (...) Toto nejnovější představení z Vandekeybusovy dílny je kombinací různých prostředků, které dohromady tvoří autentický a soudržný celek. Ultima Vez znovu dokázala, že je předvojem v oblasti současného tance a že stále dokáže posouvat hranice diváckého očekávání.“

Marcela Benoniová, Právo (CZ)

„Komickou nadsázkou a perfektním hereckým projevem exceloval britský herec Jerry Killick, který uváděl nebo spíše dával do pohybu pestrobarevnou koláž, fresku ne zcela souvislých obrazů. [...] Více než příběh či inspirace autora v drasticky divokém kuse zajímají věčné krádeže. Všichni něco krademe, vykrádáme, napodobujeme jeden druhého a od nepěti také lžeme. Všudypřítomný fotograf (Danny Willems) krade, kopíruje či spíše vraždí vteřinová svědectví. Krade skutečnosti příjemné i nepříjemné.“

Tereza Veselá, Mediafax (CZ)

„Fascinující fyzické výkony se v booty Looting střídají s mluvenými pasážemi, důležitou součástí je i živá původní hudba Elka Blijweerta a přítomnost fotografa Dannyho Willemse dokumentující dění na scéně. Fotografie jsou prezentovány bezprostředně po samotné akci a odhalují tak mnohdy falešný a zkrslující pohled na nedávnou minulost.“

Zuzana Smugalová, Taneční aktuality.cz (CZ)

„Booty Looting je hlubokým zamyšlením nad podstatou fotografování a fotografií v našem životě. Nad smyslem zachycení okamžiku, který nechá ustrnout – zmrazit lidskou energii v jediné vteřině, aniž by dokázal zamrazit i kontext, v jakém byla vytvořena. V kontrastu naopak nechává inscenace promlouvat hudbu, která emoci nejen rozvíjí, ale i podporuje, je hnacím motorem pohybu, jež fotografie zastaví. A právě v tu chvíli

jako by se na plátně za aktéry objevovala ta nejsilnější emoce, ze které šel mráz po zádech.“

děkovačka

debata po představení

TANEC PRAHA

Z MÉDIÍ

LETOŠNÍ 24. ROČNÍK FESTIVALU TANEC PRAHA 2012 NABÍDNE OJEDINĚLÉ TANEČNÍ ZÁŽITKY

> Od 28. května do 29. června budete moci v Praze a vybraných regionech požádat o výběr tanečních inscenací v rámci 24. ročníku Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla TANEC PRAHA 2012. Pořadatelé festivalu letos připravili pro návštěvníky opravdové lahůdky z mezinárodní taneční kuchyně. Hlavní lákadly programu budou bezpochyby švýcarský soubor Alias a vlámský Ultima Vez, doplnění mnoha dalšími zahraničními a domácími špičkami současného tance. V Praze budou představení uvedena v Ponci, Divadle Archa, Hudebním divadle Karlín a na Nové scéně Národního divadla.

Dancehaus Station Zuid (NL) & Itamar Serussi (ISR) – Ferrum. foto: Joep Lennarts

> Hlavní program festivalu zahájí 4. června v divadle Ponec gala opening, jehož první polovina bude věnována improvizacím setkání české taneční scény. V rámci druhé poloviny večera proběhne vyhlášení vítězů festivalu Česká taneční platforma 2012. Následující den se již mohou návštěvníci těšit na pečlivě vybrané taneční vystoupení, která představí jak světově proslulé interprety, tak nové soubory a choreografy z Německa, Argentiny,

Alias (CH) & Guilherme Botelho (BR) – Sideways Rain. foto: Jean Yves Genoud

Švédska, Velké Británie, Brazílie, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska a samozřejmě České republiky. „Celý festival nabízí řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých, vysoce kvalitních a většinu v české premiéře,“ říká Yvona Kreuzmannová, předsedkyně pořádatelského občanského sdružení.

> Již zmíněný Alias v Praze vystoupí 26. a 27. 6. s inscenací Sideways Rain, jejíž autorem je brazilský choreograf, zakladatel a dlouholetý umělecký šéf souboru Alias Guilherme Botelho. Sideways Rain je dravé, dynamické a životní energií nabitě dílo, ve kterém tanečníci přecházejí pódium zleva doprava, zleva doprava, neuvěřitelně rychlé, Chůze, běh, pád, vzestup, konec a znovu začátek. Vede je neuvěřitelná touha běžet. Běžet kam? Za osudem, který jakoby jim uniká mezi prsty. Jsou ztělesněním lidského údělu, evoluce člověka i přerodu vesmíru. „Guilherme Botelho vytvořil v představení tanec smyslu hraničící s transem. Hypnotické, uchvatné, nesnesitelně i fascinující. Životadárná síla v čisté formě,“ napsal o Sideways Rain ve švýcarských novinách Le Temps.

Ultima Vez & Wim Vandekeybus (BE) – booty Looting. foto: Danny Wilens

> Týden po světové premiéře na Tanečním biennale v Benátkách, 28. a 29. 6., přijede do pražského Divadla Archa belgický soubor Ultima Vez vlámského režiséra, choreografa, tanečníka a fotografa Wima Vandekeybuse s představením booty Looting. Vandekeybus vytvořil pro úběly představení speciální tým. Šest tanečnic, hudebník a fotograf se na scéně navzájem okrádají o to, co už dávno bylo ukradené. Fotografie jako vrah okamžiků zmrzí minulost a ze zachycených okamžiků klíčí a rostou vzpomínky.

> Festival odstartuje 28. května představení věnovaná dětskému publiku. Cílem tanečních představení a interaktivních dílen bude probudit v dětech vědomí důležitosti pohybu. Děti si budou moci samy vyzkoušet tvorbu pohybového a tanečního divadla.

> Doprovodný program se již tradičně zaměřil na aktivní podporu mezinárodní oborové spolupráce. Pro české profesionální a studijní tanečnické a tanečnické jsou připraveny workshopy se švédskou zakladatelkou a umělkou fedtelkou souboru Compagnie Jus de la Vie Charliottou Överholm a americkým choreografem a pedagogem Ty Boomershinem.

> Festival zpestří červnovou kulturní nabídku nejenom v hlavním městě, ale letos i v rekordních deseti městech České republiky. Vybrané inscenace tak budou moci diváci navštívit v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Chocni, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí.

> Na pražské představení lze vstupenky zakoupit v probíhajícím předprodeji na pokladně divadla Ponoc. Vstupenky na představení, která se konají v Divadle Archa, HDK a na Nové scéně ND, lze zakoupit také na pokladnách těchto divadel.

Info:

> Více informací v rubrice Divadla a na www.tanecpraha.cz.

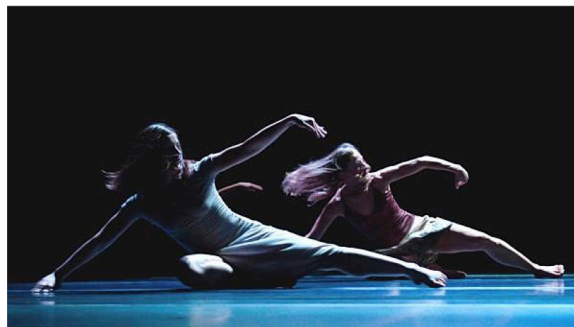
naše tipy na červen > 11

PIS, červen 2012

NOVINKY.CZ

Tanec Praha se Švýcary a Vlámky

Hlavními lákadly 24. ročníku mezinárodního festivalu Tanec Praha v červnu budou švýcarský soubor Alias a vlámský Ultima Vez. Zatímco Vlámky známe z častého hostování v divadle Archa, švýcarský soubor u nás vystoupí poprvé.

středa 25. dubna 2012, 8:08

Švýcary vede brazilský choreograf Guilherme Botelho a podle Yvony Kreuzmannové, předsedkyně pořádatelského sdružení

Tanec Praha, je jeho choreografie Sideways Rain, kterou uvede v Praze, lahůdkou pro vizuální umělce i pro nejširší publikum. „Představení Alias není nikdy stejné,“ říká Kreuzmannová.

Tisk psal o Sideways Rain jako o tanci smyslu hraničícím s transem. Švýcáci ho uvedou 26. a 27. června v Divadle Karlín.

Belgický soubor Ultima Vez choreografa Wima Vandekeybuse přiveze tentokrát do divadla Archa 28. a 29. června inscenací booty Looting se šesti tanečnicí a jedním hudebníkem. Pražský festival ji uvede týden po světové premiéře v Benátkách.

Mezi dalšími pozvanými festivalovými soubory jsou berlínský Dorkypark GMBH s argentinskou choreografkou Constanzou Macras a další účastníci z Velké Británie, Izraele, Dánska, Nizozemí, Japonska a dalších zemí. Česko bude reprezentovat soubor 420 People a Václav Kuneš. Bude se hrát i v žižkovském Ponci a na Nové scéně Národního divadla.

Choreografie Sideways Rain je lahůdkou pro vizuální umělce i pro nejširší publikum.

FOTO: Jean Yves-Genoud

Divadla se v červnu chystají na festival Tanec Praha

PRAHA (red) Soubory a tvůrci z jedenácti zemí se představí českým divákům na 24. ročníku mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012, jehož hlavní část proběhne od 4. do 29. června.

Přijedou soubory z celého světa

„Festival nabídne řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých, vysoce kvalitních a většinou v české premiéře,“ říká na úvod Yvona Kreuzmannová, předsedkyně pořádatelského občanského sdružení. Na festival přijedou soubory z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Nizozemska, Španělska, Japonska a samozřejmě České republiky. Diváci mohou přijít za tanečními zážitky do pražských divadel Ponoc, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlín. Hlavními lákadly bude slavný švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června

v Hudebním divadle Karlín fascinující a hypnotickou choreografií Sideways Rain. Dále se mohou diváci těšit na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse booty Looting, který vystoupí 28. a 29. června v Divadle Archa. Program festivalu doplní workshopy, filmy, přednášky pro studenty i veřejné debaty.

Od 28. května do 2. června bude hlavní částí festivalu předcházet prolog Tanec dětem – tvůrčí dílny, představení, diskuse, prezentace a pohybové hry, jejichž společným tématem je zapojení dětí, popřípadě i rodičů do víru tance a pohybu. Tento prolog zakončí hostování francouzského souboru Compagnie étantdonné s dílem ZigZag, které dokáže zaujmout i děti předškolního věku a nabídne také interaktivní dílnu. Vstupenky jsou již v prodeji v pokladně Divadla Ponoc a v místech konání. Více informací na www.tanecpraha.cz.

MF Dnes, 16. 5.2012

Ultima Vez a Alias budou hvězdami festivalu Tanec Praha

14:45 | 4.4.2012 | [Red Kul, čtk](#)

Praha - Švýcarský taneční soubor Alias a belgická skupina **Ultima Vez** budou patřit k největším lákadlům festivalu **Tanec Praha 2012**. Jedna z nejdůležitějších tanečních událostí sezony se uskuteční od 4. do 29. června na čtyřech pražských scénách.

Hvězdou festivalu bude brazilský choreograf a umělecký šéf souboru Alias Guilherme Botelho. Botelho preferuje čistě fyzický výkon, tanec, oprostil se od rekvizit a dekorací. Od tanečnicků vyžaduje extrémní pozornost a fyzickou připravenost. Představení Sideways Rain, které je podle kritiků "hypnotické, úchvatné, nesnesitelné i fascinující", uvede pražské Hudební divadlo Karlín 26. a 27. června.

V koprodukcí s **Divadlem Archa** se na festivalu představí vlámský soubor Ultima Vez s inscenací booty Looting v choreografii Wima Vandekeybuse. Belgický režisér, choreograf, tanečník, fotograf a vedoucí Ultima Vez založil tento taneční soubor v roce 1986 během pobytu ve Španělsku. Na mezinárodní scéně vstoupil s představením What the Body Does Not Remember. Vandekeybusova tvorba je charakteristická radikálním polybovým divadlem, jehož hracím motorem je konflikt, síla, instinkt. "imaginární katastrofa", rozpor mezi ptačivostí a odtazitostí. Vandekeybus umí propojovat i text a autorskou hudbu. Pro Ultimu Vez skládali avantgardní hudebníci jako David Byrne, Marc Ribot, Charo Calvo, David Eugene Edwards ze 16 Horse Power či skupina Woven Hand.

Českým divákům se soubor poprvé představil v Divadle Archa v roce 1995 projektem Mountains Made of Barking. Od té doby Archa z tvorby Wima Vandekeybuse uvedla už sedm inscenací. Na stejné scéně se uskuteční i představení Saburó Tešigawary z Japonska se souborem 420PEOPLE.

Dalším hostem přehlídky bude berlínská skupina Dorkypark GMBH argentinské choreografky Constanzy Macrasové, která na Nové scéně Národního divadla pozve diváky na cestu po romských komunitách. Z Velké Británie dorazí choreografka a performerka Wendy Houstounová, jejíž dílo vtipně obohacuje a rozšiřuje hranice tance a divadla. Silně bude zastoupení choreografů z Izraele.

V rámci 24. ročníku festivalu se budou konat i představení pro děti, workshopy a diskuze. Taneční vystoupení se kromě Prahy odehrají také v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Jihlavě nebo Olomouci.

Aktuálně.cz, 4. 4. 2012

'Nesnesitelné i fascinující'. Tanec Praha přiveze Alias

4. dubna 2012 12:00

PRAHA - Švýcarský taneční soubor Alias a belgická skupina Ultima Vez budou patřit k největším atrakcím festivalu Tanec Praha 2012.

Tanec Praha, jedna z nejdůležitějších tanečních událostí sezony, se uskuteční od 4. do 29. června. Umělce a choreografy z Německa, Argentiny, Švédska, [Izraele](#) nebo Dánska budou hostit čtyři pražské divadelní scény. Program [doplní](#) workshopy, filmy a přednášky. Do projektu Tanec Praha v regionech se zapojí deset českých měst. Novináře o tom dnes informovala Yvona Kreuzmannová, předsedkyně sdružení Tanec Praha.

Hvězdou festivalu bude brazilský choreograf a umělecký šéf souboru Alias Guilherme Botelho. "Botelho se zaměřil na čistě fyzický výkon, na tanec, oprostil se od rekvizit a dekorací. Od tanečnicků vyžaduje extrémní pozornost a fyzickou připravenost," uvedla Kreuzmannová. Představení Sideways Rain, které je podle kritiků "hypnotické, úchvatné, nesnesitelné i fascinující", uvede pražské Hudební divadlo Karlín 26. a 27. června.

Cesta po romských komunitách

V koprodukcí s **Divadlem Archa** se na festivalu představí belgický soubor Ultima Vez s inscenací booty Looting v choreografii vlámského režiséra, choreografa a tanečníka Wima Vandekeybuse. Na stejné scéně se uvede i Saburó Tešigawara z Japonska se souborem 420PEOPLE.

Dalším hostem přehlídky bude berlínská skupina Dorkypark GMBH argentinské choreografky Constanzy Macrasové, která na Nové scéně Národního divadla pozve diváky na cestu po romských komunitách. Z Velké Británie dorazí choreografka a performerka Wendy Houstounová, jejíž dílo vtipně obohacuje a rozšiřuje hranice tance a divadla. Silně bude zastoupení choreografů z Izraele.

V rámci 24. ročníku festivalu se budou konat i představení pro děti, workshopy a diskuze. Taneční vystoupení se kromě Prahy odehrají také v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Jihlavě nebo [Olomouci](#).

čtk

Lidovky.cz, 4. 4. 2012

TANEC PRAHA 2012

V devadesátých letech bylo současné taneční divadlo v kritizato to ne snad proto, že by chyběly kvalitní tvůrci, ale proto, že porevoluční český divák nebyl na moderní tanec ani zdaleka připravený. Klasický balet v kulturním spektru převládá natolik, že ostatní taneční formy byly odsouzeny k páškování. Od té doby se mnohé změnilo a to do značné míry zásluhou lidí seskupených kolem Mezinárodního festivalu tance a pohybového divadla TANEC PRAHA. Ten začínal skromně a nenápadně v roce 1989, kdy dnes již zaniklé Pražské kulturní středisko zafadilo do tzv. Pražského kulturního léta i několik dní tanečních představení. Od té doby se tato tehdy jen „akce pro turisty“ rozrostla v nejzávažnější mezinárodní taneční událost u nás – ve vrchol taneční sezóny.

24. ročník otevře 4. 6. v divadle Ponec slavnostní galavečer zaměřený na českou tvorbu a bohatou taneční jízdu uzavře v Divadle Archa 29. 6. snad nepokračavější hosti: belgický soubor Ultima Vez. Ten uvede svou čerstvou novinku *booty Looting* vlámského režiséra, choreografa, tanečníka a fotografa Wima Vandekeybuse. Šest tanečnicků, hudebník a fotograf se na scéně navzájem okradají o to, co už dávno bylo ukradené. Diváci však nebudou oloupeni o žádný taneční klenot – Prahu navštíví umělci z Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska či dokonce Japonska. Spíčky světového tance svým uměním rozvíjejí divadlo Ponec, Novou scénu Národního divadla, Divadlo Archa či Hudební divadlo Karlín. Tam poslouží švýcarský soubor Alias pleštní 26. a 27. 6. tanec smyslu hranicích s transem *Sideways Rain* choreografa Guilherma Botelho. Zakladatelka a klíčová osobnost festivalu Yvona Kreuzmannová o tomto nešedím imaginativním zážitku říká, že inscenace je „čistá až „grafická“, lahůdka pro architektky či vizuální umělce stejně jako nejširší publikum.“ Naprosto jiný princip uvažování, Evropanům tak odlišný, odhalí ve dvou večerech v Divadle Archa soubor 420PEOPLE s renomovaným hostem večera Saburem Tešigawarou z Japonska a jeho křehkou a přitom technicky vyjímečnou tanečnicí Rihoko Satovou. Vedle zmiňovaných výrazných osobností světové choreografie mužského pohlaví vytvoří zajímavý a jistě výrazný kontrast několik choreografek: žen: Švédka Charlotta Öfverholmová, Argentinka Constanza Macrasová, Britka Wendy Houstonová či Nizozemka Nicole Beurleerová. Svédoře přivázejí kombinaci syrového tanečního divadla s živou hudbou. Tu také hojně využívá Macrasová ve strhující cestě životem romských komunit, po níž nás provede její berlínský soubor Dorkypark GmbH. Holanďané připravili remaku dvou nymfých písní legendární americké postmoderní choreografky Lucindy Childové a britská radikální performerka se pustí do niterné taneční zpovědi.

V perspektivě tak napřechovaného programu se mohou jevit další akce přidružené k festivalu jako nadbytečné, avšak i díky nim TANEC PRAHA překračuje hranice pouhé pěchličky k nebyvale velkému multikulturnímu projektu, jehož primárním cílem je propagovat současný tanec těmi nejhraničnými prostředky. Samozřejmostí jsou workshopy vedené předními osobnostmi svého oboru. Avšak organizátoři se také zaměřují na děti a jejich rodiče. Malý „dětský festival“ od 28. 5. do 2. 6. určený těm nejmenším je jakýmsi prologem pro červnový program. Propagace současného tance se zkrátka dáří, což dokazuje i rekordní počet měst, které se zapojily do projektu TANEC PRAHA v regionech – ani v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Chebu, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí letos diváci lačnají po tanci nepřijdou zkrátka. Je zřejmé, že v roce 2012 je společně s jízdu daleko otevřenější současnému tanci a my tak díky TANCI PRAHA můžeme vychutnávat desítky projektů oslavujících lidské tělo a pohyb.

Pavel Ondraček

Co kdy v Praze, 1. 6. 2012

A2 – 11/2012

Tanec po proudu

Jednou z hlavních hvězd letošního ročníku festivalu **Tanec Praha** bude soubor **Alias** a inscenace **Sideways Rain** choreografa **Guilherma Botelha**. V březnu letošního roku hostovala ve francouzském Mulhouse a Ádvojka byla při tom.

JANA BOHUŤINSKÁ
Sideways Rain (Boční déšť) je taneční báseň o životě. Masa tanečnic a tanečnicků tvoří na scéně proud, jsou v pohybu, který teče zleva doprava jako evropské písmo. Když pak dívka v červených satech sbalená v klubíčku rychle postupuje v protisměru, působí její pohyb nejdříve jako rázný škr. Vypad proti proudu je sice možný, ale ostatní ho vmžiku lehce popoují a tanečnice se zase zařadí do správného směru. Kdo ho určuje? Téma není nové, spíš pořád aktuální nebo znovuzrozené. Vzpomeňme na jednu českou fotografii: Jiří Kovanda, 1976, záznam akce – muž stojí na ulici zády k objektivu, ruce má rozpažené do kříže a kolemjdoucí jdou proti němu, on je jediný, kdo míří jiným směrem, proti proudu.

Rozmazané tělo
 Alias znovuoobjevují jednoduché věci: důstojnost kůže, erotičnost vlajících vlasů, intimitu vyklenutého břicha a archetypálnost roztočené sukně. Ukazují šmouhu těla, které rotuje tak rychle, že ztrácí lidskou podobu. Představují tělo rozmazané rychlostí běhu, zastaví se, nakloní a už je to táhne dál – vychýlené těžiště uvádí tělo samovolně do pohybu.

Je to přiliv těl, který, popíraje zemskou přitažlivost, není následován odlivem, ale plyne dál a dál. Nepřetržitý jednostranný pohyb u diváka vzbuzuje iluzi, že jeviště ujíždí tanečnicům pod nohama jako běžecký tretražér. Kdo v hledišti optickému klamu podlehne, přestane se v sedadle cítit stabilně, zhoupne se a pocítí lehkou nauseu.

Bez tvář
 Chladné světlo, téměř polostín, přechází v jasné žluté svícení a pak tanečnici zase pomalu mizí ve stínu a ve tmě. Světlo padá dolů jako déšť, nebo vypadá, jako když svítí slunce. Slunce, jehož paprsky se rozptýlí až dolů k zemi a podle pověry táhnou vodu nahoru a předznamenávají déšť. Útržky písní zní jako útržky hovorů zaslechnutých v davu na ulici: objeví se, zesílí, zmizí a zase se, trochu pozměněné, vrátí. Pleskáni bosých nohou o baletizol i zvuky šoupání tlí po podlaže jsou součástí hudby, která se valí a svým pomyslným pohybem stínuje dění na jevišti. Poslední vysoký tón klavíru a pak je ticho, nahá těla lezou po čtyřech do tmy.

Choreograf se zajímá o osud a o člověka, který má i nemá život ve svých rukou – čas se nedá zastavit ani na chvíli; když pro jednotlivce skončí, tak zřejmě navždy a navrátne. Tanečnicím a tanečnicům je jen spole vidět do tváří, kvůli tlumenému světlu, rychlostí pohybu nebo proto, že se choulí a obličej od diváků přímo odvracejí. Převlékáním se proměňují v různé osoby. Nebo představení více verzí sebe samých? Během představení se tanečnic a tanečnicků nedopocítáme.

Ve světě *Sideways Rain* je málo prostoru pro vertikálu, tanec v horizontále je narušený pouze vzpřímeností tlí. Žádné vysokoji, jen běh s vysoko přitaženými nohama a hlavně pády: je třeba spadnout, udělat přemet a běžet dál. Diváci v hledišti ani nedutají. Guilherme Botelho a Alias se důrazně vyjadřují k současnosti, aniž by byli prvoplanární nebo primitivně angažovaní. Na jevišti vzniká tancem ostrý obraz života, který dnes v Evropě žijeme. Kde bereme jistotu, že řeka, která nás unáší, není Léthé, nebo dokonce Styx?

Alias – Guilherme Botelho: Sideways Rain. Premiéra 3. 9. 2010, psáno z reprízy 17. 3. 2012 v La Filature Mulhouse, Francie.

A2, 23. 5. 2012

Tancem Praha letos protančíte i vy

23. 5. 2012 16:28, autor: sen

Praha - Na letošním festivalu Tanec Praha se divákům představí taneční soubory a tvůrci z jedenácti zemí světa. Jedna z nejužlejších tanečních událostí sezony se uskuteční od 4. do 29. června. Umělce a choreografy z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Anglie, Izraele nebo Dánska budou hostit čtyři pražská divadla. Program doplní workshopy, filmy, přednášky a debaty s tanečnicí a choreografy.

"Letošní festival bude návratem k čistému tanci, který divákům v minulých letech chyběl. Bude i ryze taneční divadlo, které absolutně boří hranice mezi divadlem postaveném na slově a divadlem založeném na pohybu," řekla za pořadatele Yvona Kreuzmannová.

Festival zahájí netradiční experimentální večer s názvem Platforma v divadle Ponec. V tanečně-hudebně-světelně improvizaci se spojí 18 českých tanečnicků, dva hudebníci a jeden světelný designér. Na závěr budou vyhlášeni vítězové festivalu Česká taneční platforma 2012.

Mezi hlavní lákadla bude patřit švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín choreografii *Sideways Rain*. "Je to překvapující dílo. Tanečnici se nikdy nezastaví, je to neustálý pohyb, neustálý tanec," popsala dílo Kreuzmannová. Karlínské divadlo je také největší scénou festivalu, pojme až 2 000 diváků.

Diváci se mohou těšit i na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse *Booty Looting*, který vystoupí 28. a 29. června v Divadle Archa.

Tanec Praha vyhlašuje SOUTĚŽ:

Ukažte vy nám svoji cestu za TANCEM! Natočte své amatérské video a pošlete nám na adresu michaela@tanecpraha.cz. Povedené dílo odměníme volnými vstupenkami na představení hlavní hvězdy letošního festivalu *Sideways Rain* souborem Alias.

Na Nové scéně Národního divadla se představí berlínský soubor Dorkypark GmbH choreografky argentinského původu Constanzy Macrasové. "Je to dynamické představení se sociální tematikou, které míší profesionály s amatéry. Je o životě romských komunit. Zapojí se do něj romské děti, doprovodí živá muzika," uvedla pořadatelka. Z Velké Británie dorazí choreografka a performerka Wendy Houstonová, jejíž zpověď o 50 obrazech brojí proti diskriminaci starých lidí.

Soubor Jus de la Vie švédské choreografky Charlotty Öfverholmové uvede dílo, které kombinuje syrové taneční divadlo a živou hudbu. Diváci se mohou těšit i na soubor holandské choreografky Nicole Beurleerové. Z Japonska přijde choreograf Saburó Tešigawara.

Prologem k festivalu bude od 28. května do 2. června Tanec dětem. Jeho součástí budou tvůrčí dílny, besedy a pohybové hry. Dětskou přehlídku zakončí francouzská Compagnie étonnante s představením *ZigZag*. "Je to sólo inspirované prvními krůčky, prvními dětskými pohyby od lezení po čtyřech po první skoky. Tanec doplní animovaný film. A na konci si děti mohou vyzkoušet svoje pohybové schopnosti," řekla Markéta Perroudová, která má na starosti programovou část festivalu.

Do Tance Praha se letos zapojí rekordní počet mimopražských scén - tančit se bude v deseti městech, mimo jiné například v Plzni, Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Jihlavě, Olomouci či Ostravě.

ČT24, 23. 5. 2012

Hypnotičtí švýcarští Alias na festivalu Tanec Praha

Soubory a tvůrci z jedenácti zemí se představí českým divákům na 24. ročníku mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012, jehož hlavní část proběhne od 4. do 29. června.

„Festival nabídne řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých, vysoce kvalitních a většinou v české premiéře,“ říká na úvod Yvona Kreuzmannová, předsedkyně pořádajícího občanského sdružení. Na festival přijedou soubory z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Nizozemska, Španělska, Japonska a samozřejmě České republiky. Diváci se za tanečními zážitky vydají nejen do pražských divadel – Ponec, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlín – ale také do 10 regionálních měst. Hlavními lákadly pražské části bude slavný švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín fascinující a hypnotickou choreografii

Sideways Rain. Dále se mohou diváci těšit na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse Booty Looting, který vystoupí 28. a 29. června v Divadle Archa. Program festivalu doplní workshopy, filmy, přednášky pro studenty i veřejné debaty. Od 28. května do 2. června bude hlavní částí festivalu předcházet prolog Tanec dětem – tvůrčí dílny, představení, diskuse, prezentace a pohybové hry, jejichž společným tématem je zapojení dětí, popřípadě i rodičů do víru tance a pohybu. Tento prolog zakončí hostování francouzského souboru Étantdonné s dílem ZigZag, které dokáže zaujmout i děti předškolního věku a nabídne i interaktivní dílnu. Vstupenky jsou již v prodeji na pokladně Divadla Ponec a v místech konání.

Tanec Praha 2012
Divadlo Ponec a další | 4.–29. 6.
www.tanecpraha.cz

Metropolis, 24. 5. 2012

Tanec dětem: rytmus cítí školáci i batolata

29. 5. 2012 21:55, autor: jh

Praha - Hudební, pohybová a výtvarná dílna jsou k dispozici dětem na festivalu Tanec dětem v pražském divadle Ponec. Pátý ročník taneční přehlídky pro nejmenší je prologem k festivalu Tanec Praha 2012. Vrcholem dětského festivalu bude představení ZigZag francouzského souboru Compagnie étantdonné.

Tanec dětem nabízí představení pro dětské diváky různých věkových skupin. Nejmenší děti se seznámí s rozličnými podobami tance - od vystoupení dětských souborů po představení profesionálů. Přípravou jsou i pohybové hry pro rodiče a batolata od 14 měsíců.

Součástí festivalu je i projekt Tanec školám, který probíhá na několika základních školách v Praze 3, kdy se děti učí vnímat tanec pod vedením profesionálních lektorek. "O co se ráda s nimi dělím, je poznávání vlastního těla, jak funguje samo o sobě, jak funguje vůči druhým a co všechno s ním můžu dělat," říká lektorka a choreografka Zdenka Brungot Svítěková.

Jak říká předsedkyně společnosti Tanec Praha Yvona Kreuzmannová: "Cítit rytmus a rozvíjet psychickou i fyzickou složku osobnosti je pro děti strašně lákavé. Musím říct, že je o to na školách velký zájem."

Sólo inspirované prvními krůčky

Vyvrcholením přehlídky bude páteční a sobotní představení francouzské Compagnie étantdonné. "Jde o sólo inspirované prvními krůčky, prvními dětskými pohyby od lezení po čtyřech po první skoky. Tanec doplní animovaný film. A na konci si děti mohou vyzkoušet svoje pohybové schopnosti," zve Markéta Perroudová, která vede programovou část festivalu.

Na Tanec dětem naváže jedna z nejdůležitějších tanečních událostí sezony Tanec Praha. Od 4. do 29. června se na něm představí taneční soubory a tvůrčí z jedenácti zemí světa. Mezi hlavní lákadla bude letos patřit švýcarský soubor Alias a vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse Booty Looting. Program tanečního festivalu doplní workshopy, filmy, přednášky a debaty s tanečnicí a choreografy.

ČT24.cz, 29. 5. 2012

Hospodářské noviny

HN:HNED.CZ 29. 5. 2012 00:00

Tanec Praha začíná prologem: týdnem divadla pro děti

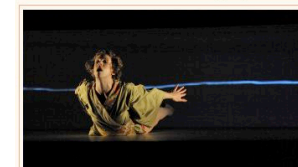
Tanečníci z jedenácti zemí se představí na 24. ročníku mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha, jehož hlavní část začíná v pondělí 3. června. Jevitě tanečního divadla Ponec: však už tento týden patří tvůrčími dílnami a představením pro děti i rodiče. Dětský prolog zakončí v sobotu hostování francouzského Compagnie étantdonné s dílem ZigZag.

"Festival nabídne řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých, vysoce kvalitních a většinou v české premiéře,“ říká na úvod Yvona Kreuzmannová, předsedkyně pořádajícího občanského sdružení. Diváci se za tanečními zážitky vydají nejen do pražských divadel Ponec, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlín, ale také do divadel v deseti dalších městech.

ihned.cz, 29. 5. 2012

Probíhá festival TANEC PRAHA 2012 DĚTEM, vyvrcholí v pátek a sobotu hravým francouzským představením pro děti

30.05.2012 19:31

Veřejně tvůrčí dílny, představení, diskuse, prezentace či pohybové hry, jejichž společným tématem je zapojení dětí, popřípadě i rodičů do víru tance a pohybu – to vše nabízí festival TANEC PRAHA 2012 DĚTEM, jehož pátý ročník začal jako prolog festivalu TANEC PRAHA již v pondělí 28. května. V pražském divadle Ponec, Studio ALTA a Domě dětí a mládeže Praha 3 – Ulita potrvá do 2. června. „Hlavní myšlenkou letošního ročníku je podpořit dětskou hravost, vnímavost pohybu a prostředí kolem nás a v nás. Děti se zapojí do tvůrčího procesu a vyzkouší si své tanečně-pohybové schopnosti spolu s profesionálními umělci,“ říká Dana Nekardová, koordinátorka projektu TANEC PRAHA 2012 DĚTEM.

Vrcholem programu jsou tři uvedení představení ZigZag francouzského souboru étantdonné (1. června – 10.00, 17.00, 2. června – 15.00 / Divadlo Ponec). Tvůrčí představení charakterizují jako „sólo pro děti od tří let a všechny ty, kteří v sobě stále mají kus dítěte, inspirované prvními dětskými pohyby, od lezení po čtyřech, až po první kroky, skoky a zabáky“. Děti i dospělí si mohou hrát, chvíli se potloukat po krajně animovaném filmu, zapojit fantazii a inteligenci a pomoci tanečnicím nalézt nové způsoby, jak se dostat do cíle. V prostoru, v němž se zároveň odehrává svěrázný animovaný film, čekají mnohá překvapení. Více informací o programu na www.tanecdem.cz. Festival zahájila tvůrčí dílna k připravované interaktivní tanečně-pohybové inscenaci Karneval zvířat, vznikající na motivy stejnojmenné hudební suity francouzského skladatele Camille Saint-Saëna. Premiéra Karnevalu zvířat, jehož producentem je Divadlo Ponec, se uskuteční 2. října 2012. „Hudební, pohybová a výtvarná dílna nabízí pohled do tvůrčí „kuchyně – jedinečné setkání s principy a postupy pohybového a tanečního divadla. Děti se stanou součástí tvorivého, inscenačního procesu, vyzkouší si nejen, jak pracuje choreograf, dramaturg, tanečník či hudební skladatel, ale zároveň se spolu s tvůrčí záměry na pohybu, jednorozměrných zvířat, jejich rytmus a rozehrají příběh světa – stnu – ůcha – zvuku – nehybnosti i tance,“ lákají tvůrčí představení.

Festival doplní v úterý vystoupení souborů z celostátní přehlídky dětských skupin scénického tance Kutná Hora 2012, která je nejvýznamnější akcí v ČR v oblasti dětského scénického tance od roku 1968. Výběr a prezentace díel probíhá ve spolupráci s Nipos Artama. Pro diváky připravil festival prezentace dílem a další zajímavosti včetně veřejné diskuse s odborníky z ČR i zahraničí o možnostech přínosu výuky předmětu Taneční a pohybová výchova na základních školách.

Vněd do pohybové práce vycházející z techniky Body-Mind Centering (BMC) nabídne 31. května od 9.30 ve Studiu ALTA otevřená hodina pod vedením lektorek Anny Čaunerové a Andrey Opavské. Hodina ve formě pohybových her je určena dětem od 14 do 24 měsíců a jejich rodičům. BMC je pedagogický a terapeutický přístup analyzující vztah mezi pohybem, dotykem, tělem a vědomím. Cílem této metody je podpora psychomotorického vývoje dítěte. „Zaměřme se na prohloubení vzájemného vztahu mezi dítětem a rodičem, využijeme dotek, pohyb a členou stimulaci pomocí hraček,“ vysvětlují lektorky. Po skončení hodiny bude následovat opět diskuse otevřená široké veřejnosti.

Tanečníaktuality.cz, 30. 5. 2012

Tanec Praha 2012 dětem

Ve dnech 28. 5. – 2. 6. se v rámci Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla uskuteční další ročník festivalu pro děti a jejich rodiče, který jim ukáže nejružnější podoby tance. Divadlo Ponec, Studio ALTA a Dům dětí a mládeže Praha 3 – Ulita ožijí veřejnými tvůrčími dílnami, představeními, prezentacemi i diskuzemi. Upozorníme třeba na poslední květnový den, kdy můžete vyzkoušet pohybové hry pro rodiče s dětmi od 14 do 24 měsíců. www.tanecdem.cz

Betyнка, 30. 5. 2012

Dancing in the city

Tanec Praha offers the year's best chance to experience contemporary dance

By JOHANA MUCKOVA
FOR THE POST

The 24th edition of the nation's largest contemporary dance festival is about to kick off, giving audiences the year's best chance to take in the latest choreography from around the world.

Tanec Praha will feature international companies from 11 countries ranging from the United States to Denmark to Japan. The festival attracts world-class troupes that have never before performed in Prague. But this year's main attractions hail from Switzerland and Belgium: the companies Alias and Ultima Vez.

"The festival offers many exceptional dance experiences that are diverse and high-quality and mostly Czech premieres," Yvonna Kreuzmannová, director of Tanec Praha, tells *The Prague Post*.

The main program of the festival will be held from June 4 to June 29 at Ponec Theater, Archa Theater, Music Theater Karlín and the New Stage of the National Theater.

The festival's blockbuster is a hypnotic choreography titled *Sideways Rain* (Music Theater Karlín, June 26 and 27). Its author, the Brazilian choreographer Guilherme Boello, is a founder and longtime artistic director of the company Alias.

"The English title of the piece describes a situation when, due to strong wind, rain doesn't fall down but from side to side. It seems to me this is the right title for the work," Boello says.

The piece features 14 dancers onstage who never stop waltzing, running and falling. Some inexplicable desire to run after fate leads them. They are the epitome of the human condition, human evolution and the transformation of the universe.

"I wanted to create a performance about fate and the continuous course of life, which is obviously a difficult theme," Boello says. "It was thinking of an image of a river and then derived out of it that constant

Tanec Praha offers diverse acts, from dancing animals to Japanese choreographies.

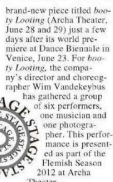
Photo by CHRISTOPHER SAMAN

movement of dancers from one side to another. What also inspired me was a hypnotic aspect of the choreography where images and art aesthetics are important."

Kreuzmannová agrees, describing *Sideways Rain* as a performance that "is never the same. It never stops; it keeps changing every single second, flowing on in the same direction and taking with it everything that wants to move against the current."

"With rules of its own, requiring extreme concentration and physical training on the part of the dancers, it opens a huge space for imagination, for our own stories and emotions. This is a pure form of art, a 'graphic' show, a treat for architects and visual artists. And for the general public," she adds.

Another highlight of this year's festival will be the Finnish company Ultima Vez, which will feature a

brand-new piece titled *Love's Loving* (Archa Theater, June 28 and 29) just a few days after its world premiere at Dance Biennale in Venice, June 23. For *Love's Loving*, the company's director and choreographer Wim Vandekeybus has gathered a group of six performers, one musician and one photographer. This performance is presented as part of the Finnish Season 2012 at Archa Theater.

Other appealing ensembles include the Berlin company DörkyPark (New Stage of National Theater, June 5), Swedish Compagnia Ins de la Vie (Ponec Theater, June 6), Israeli Danish company Yossi Berg & Oded Graf Dance Theatre (Ponec Theater, June 11 and 12) and Czech contemporary dance troupe 420PEOPLE with their guest, Japanese choreographer Saburo

Teshigahara (Archa Theater, June 23 and 24). Tanec Praha is again expanding its reach in the Czech Republic this year, with a schedule that includes performances in 10 regional towns such as Brno, Český Krumlov, Hradec Králové, Olomouc, Ostrava and Písek.

For the fifth time, Tanec Praha will also offer rich program for children, students and an accompanying program for professional dancers, like workshops in Studio A.I.T.A. From May 28 to June 2, the main part of the festival will precede the prologue titled "Dance for Children," a series of workshops, performances, discussions, presentations and motion games whose common theme is the involvement of children and even parents into dance and movement. The prologue coincides with the French company étiandonné's latest project, *Zigzag* (Ponec Theater, June 1 and 2), which will catch the attention of even the youngest audiences and also offers an interactive workshop.

Jane will be an exciting month full of new ideas and progressive performers, some of which will be top events of the 2012 Czech season. Don't miss the opportunity to experience new artistic visions, and enjoy the best of what is being created in the contemporary dance sphere.

Johana Mirková can be reached at jmirkova@praguepost.com

Tanec, hudba, světlo

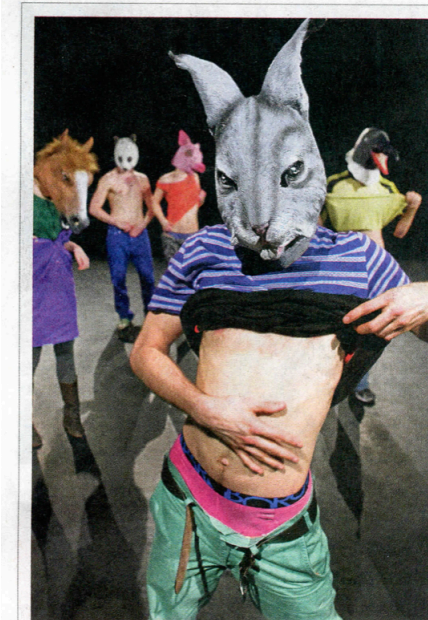

Festival Tanec Praha zahajuje v pondělí 4. června v pražském divadle Ponec. Otevře jej představení Platforma, které spojuje tanec, hudbu a světlo a kde vystoupí členové předních souborů, jako například VerTeDance, Nanohach nebo Me-sa. Projekt vznikl speciálně pro tento účel a nabídne prostor pro společnou tvorbu i neobvyklá spojení. V pondělí se tak rozběhne maraton představení, který potrvá až do 29. června.

Letos na přehlídku přijedou soubory z dvanácti zemí – z Francie, Německa, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Švýcarska či Holandska. A samozřejmě i z České republiky. Hlavními lákadly pražské části bude švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. 6. v Hudebním divadle Karlín fascinující a hypnotickou choreografii *Sideways Rain*. Dále se mohou diváci těšit na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou největšího představení Wima Vandekeybuse *Booty Looting* (Archa 28. a 29. 6.). Program festivalu doplní workshopy, filmy i diskuse a debaty. Vstupenky jsou v prodeji v Divadle Ponec a v místech konání. Více informací na www.tanecpraha.cz.
Jana Machalická

Tanec Praha – 24. ročník, 4. 6. – 29. 6.

Lidové noviny, 2. 6. 2012

Kroky, skoky, žabáky

Moderní tanec zve také dvouleté děti

Ač hlavní část přehlídky Tanec Praha začíná 4. června, v plném proudu už jsou doprovodné programy zaměřené hlavně na děti. Vedle dílen s pohybovými hrami tančí francouzské uskupení ZigZag pro nejméně do dvou let s jejich rodiči – inspiruje se prvními pohyby od lezení až po kroky, skoky a žabáky. Největší lákadla festivalu tvoří slavný švýcarský soubor Alias s hypnotickou choreografií *Sideways Rain* a vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou představení *Booty Looting*. Více na www.tanecpraha.cz. (vev)

Představení *Animal Lost*
Foto: Tanec Praha

MF Dnes, 31. 5. 2012

TANEC PRAHA
2012
od 4/6 do 29/6
www.tanecpraha.cz

Tanec Praha 2012

Tanečníci i celé taneční soubory z jedenácti zemí světa se představí na 24. ročníku Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla TANEC PRAHA 2012. Na festival přijdou soubory z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska a samozřejmě České republiky.

Taneční představení se odehrají nejen v pražských divadlech, jako jsou Ponec, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlín, ale také v deseti dalších městech, a to konkrétně v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Choceň, Jihlavě, Olo-

mouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí. Hlavním lákadlem pražské části festivalu bude slavný švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín neobvyklou hypnotickou choreografií Sideways Rain. Choreograf a dlouholetý umělecký šéf souboru Guilherme Botelho k tomuto představení poznamenal: „Název v angličtině popisuje situaci, kdy kvůli silnému větru dešť nepadá shora dolů, ale ze strany na stranu. Přijde mi, že je to přesný název pro naši choreografii.“ Tanečníci se totiž nikdy nezastaví. Chůze, běh, pád, vzestup a znovu na začátek. Vede je nevysvětlitelná touha běžet. Běžet za

osudem, který jako by jim unikal mezi prsty. Diváci se dále mohou těšit na vlámský soubor Ultima Vez, který 28. a 29. června v Divadle Archa zatančí nejnovější představení Wima Vandekeybusse s názvem Booty Looping. Na scéně bude šest tanečnicků, jeden hudebník a překvapivě i fotograf. Program festivalu TANEC PRAHA 2012 již tradičně doplní workshopy, filmové projekce, přednášky pro studenty i veřejné debaty.

Od 28. května do 2. června bude hlavním názvem pro naši choreografii. Tanečníci TANEC DĚTEM, který nabídne tvůrčí dílny, představení, diskuse, prezentace a pohybové hry pro děti i jejich rodiče.

Literární noviny, 31. 5. 2012

ZAKLADATELKA FESTIVALU TANEC PRAHA YVONA KREUZMANNOVÁ PRÁVOU ŘEKLA: Současný tanec nabízí silné individuality

Marcela Benoniová

■ V pondělí zahajuje hlavní program 24. ročníku festivalu Tanec Praha. Můžete přiblížit způsob, jakým vybíráte soubory?

Program každého ročníku vzniká v rámci týmové práce umělecké rady, kde působí ředitelka i spoluzakladatelka festivalu Alena Brožová a Markéta Perroud, také Kateřina Vysinská s Jitkou Števcovou. Existuje spolupráce s ředitelem Aerowaves Johnem Ashfordem a dalšími konceptuálními.

Čtyři dámy poctivě sledují všechna DVD s programy, které jsou nám nabízeny: k tomu jezdí na platformy, festivaly a další příležitosti, což činím i já.

Finální program stavíme tak, že vždy jedna z nás musí vidět představení živě, přičemž zásadní projekty svěřuji k supervizi mně. Analyzujeme vývoj tanečního moderny po celé Evropě a podle možnosti i v zahraničí, sázíme na kvalitní a různorodost.

■ Co bude největší událostí festivalu?

Karlínské divadlo bude patřit švýcarskému souboru Alias, který vede choreograf brazilského původu Guy Botelho. Jeho dílo

Yvona Kreuzmannová tvrdí, že žít umění dneska je kulturním dědicvím budoucnosti.

plyne jako řeka, chvílemi máte pocit, že se scéna polytuje a vy sami plujete. Je to vizuálně i emoce nesamné pítobivé.

V Ponci a Arše nás pak čekají další silné osobnosti. Vláám

performery, které už naši diváci zažili.

Naopak proslulý Japonce Saburo Teshigahara přijede do Prahy vůbec poprvé. Současný tanec nabízí vesměs silné individuality,

vyběhá se uniformně a klisví tradičních forem.

■ Proč letos chybí večery Evropské taneční laboratorie, které uváděly díla mladých, ještě nezkušených tvůrců?

To je prostě ti, kteří nás z „nomen“ zaujali nejvíce, v červnu nemůžeme přijet. Necháme si to tedy na příští rok. Mladých tvůrců však nabízíme i bez označení „laborator“ více než dost. Vědíme jim nespousta Izraelci, mnozí z nich působí stále častěji v Evropě. Někteří kraší zahraněním díla doplnit v regionech české umění.

■ Blíží se čtvrtletí trvání Tanec Praha. Co se během let změnilo?

Především zájem veřejnosti. Násť publikum dokáže ocenit současný tanec a najde si vždy v programu „to své“. Mírně se stabilizovaly podmínky pro naši práci. Festival čerpá čtyřletý grant IČM, Prahy a patří k procentním akcím ministerstva kultury.

Přesto všude dotací klesá, což je dlouhodobě neudržitelné. Je to projekt zcela zjevně diskriminace tanečního umění proti jiným žánrům, nízkého respektu politiků k odborníkům i v neposlední řadě dvou desítek let, kdy má Česká republika jako prioritu ochranu památek a podíl podpory živého umění se tak dostal na kritická tři procenta rozpočtu resortu. Je to alarmující, protože živé umění dneska je kulturním dědicvím budoucnosti.

Právo, 2. 6. 2012

TANEC PRAHA 2012

Le nouveau cru de Tanec Praha se savoure sans modération ! Dans Sideways Rain, 15 danseurs courent, tombent, s'arrêtent, repartent... Guilherme Botelho chorégraphe de la compagnie suisse Alias propose un spectacle tout en force, hypnotique et fascinant. Autre événement, la compagnie Ultima Vez de Wim Vandekeybus ! Le chorégraphe belge a mis sur un pied d'égalité musique, mouvement, parole et photographie. Donnée en 1999 mondiale à la Biennale de Venise, la tournée de la pièce est lancée à Prague.

Přijďte ochutnat nový ročník festivalu Tanec Praha! V představení Sideways Rain patnáct tanečnicků chodí, běhá, padá, zastavuje a zas se dává do pohybu... Guilherme Botelho, choreograf švýcarského souboru Alias, nabízí působivé, hypnotizující a fascinující vystoupení. Další nezapomenutelný zážitek přináší soubor Ultima Vez choreografa Wima Vandekeybusa! Tento belgický choreograf staví na roveň hudbu, pohyb, mluvené slovo a fotografii. Do Prahy soubor přijíždí po světové premiéře tohoto představení na Benátském bienále.

Contact, časopis Francouzské obchodní komory, 1. 6. 2012

Festival

Blízká setkání tanečního druhu

Magdalena Čechlovská
magdalena.cechlovsk@economy.cz

Tanec a taneční divadlo v mnoha podobách a na své úrovni slibuje festival Tanec Praha, který dnes začíná v hlavním městě. Mezinárodní přehlídka, jež potrvá bezmála měsíc, je zvláště příležitostí dozvědět se, jaké trendy taneční divadlo právě vyznává i v jaké kondici se nachází česká taneční.

Osmnáct z nich vystoupí dnes v divadle Ponec na českém galavečeru nazvaném Platforma. Síly na něm spojí například členové souboru VerTeDance, NANOCHACH, SKUTR nebo ME-SA. Vznikne zde prostor pro dosud neuskutečněná

setkání, společnou tvorbu a neobvyklá spojení. říká za pořadatele Yvona Kreuzmannová. Ve druhé polovině večera budou vyhlášeny prestižní ceny České taneční platformy 2012.

Jme všemnu otevření

Zitra festival uvede jednu ze svých hlavních hvězd. Na nové scéně bude hostovat berlínský soubor Dorky Park oslovované choreografky argentinského původu Constanzy Macrasové. Dorky Park je znám tím, že do svých představení integruje tanečníky, hudebníky, herce a performery od čtyřletých až po sedmdesátletky. Tanec se prolíná s živou hudbou a videem. Přestavení Open for Everything si za své téma

ZVÍŘE V NÁS V představení Animal Lost bude Oded Graf Dance Theatre v sobě probouzet zvíře. FOTO: TP

bere romskou menšímu rozesetou po střední a východní Evropě.

Sedmnáct romských hudebníků a tanečnicků z Maďarska, Slovenska a České republiky vystoupí po boku šesti stálých členů Dorky Park. Ty naopak spojuje pouze tanec, nikoliv národnost – pocházejí z Izraele, Kanady, České republiky, Německa, Holandska a Jižní Koreje.

„Název představení Open for Everything pochází z hereckého konkurzu na představení, při němž zodpověď romských chazajenců byla – jme se tak a tak, a jsem otevřen všem. To mi přišlo určující i paradoxní vzhledem k jejich situaci v Evropě,“ vysvětluje choreografka.

Pozití se v Ponci představí soubor Jus de la Vie švédské choreografky

Charlotty Ófverholmové. Choreografie, která kombinuje syrové taneční divadlo a živou hudbu, je inspirována poezií a instalacemi sochařky Louise Bourgeoisové či trahil s láskou a márkou zemí.

„Název Pas de deux sans toi znamená v podstatě Duet bez tebe a je to o tom, že lidé potřebují druhé bytosti, aby se v nich zrcadlili a díky tomu žili plnější život,“ říká Charlotta Ófverholmová.

Extremně náročná

Tanec Praha potrvá do 29. června, stejně jako v minulých letech uvede nejvýznamnějšího hosta v Hudebním divadle Karlín na závěr svého programu. Letos je jím soubor Alias vedený brazilským choreografem Guilhermem Botelem s fyzicky extrémně náročným představením pro čtrnáct tanečnicků nazvaným Sideways Rain.

Hospodářské noviny, 4. 6. 2012

Osobnosti, které spojuje tanec, hudba a světlo

Praha – 24. ročník festivalu Tanec Praha 2012 začne dnes v pražském divadle Ponec galapředstavením za účasti dvou desítek silných uměleckých osobností nezávislé scény – setká se v něm na jedné scéně 18 tanečnicků, dva hudebníci a světelný designér. Pod názvem Platforma tak spojí své síly členové předních tanečních souborů, jako například VerTeDance, NANOCHACH, Skutr, ME-SA aj., s jednotlivými tvůrčími osobnostmi a vytvoří představení pouze pro tento večer.

Ve druhé polovině večera budou vyhlášeny prestižní ce-

ny České taneční platformy 2012. Tak se rozběhne maraton představení, který potrvá až do 29. června.

Na letošním ročníku se představí českým divákům soubory a tvůrčí z dvanácti zemí. Přijedou z Francie, Německa, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska, Švýcarska, Belgie a samozřejmě z České republiky.

Diváci se za tanečními zážitky vydají nejen do pražských divadel – Ponec, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlín – ale také do diva-

PRO DĚTI. Francouzské představení Zig Zag. Foto: archiv

del v rekordních deseti měsících ČR – v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové,

Chocni, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí.

Hlavním lákadlem pražské části bude známý švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín fascinující a hypnotickou choreografií Sideways Rain. Dále se mohou diváci těšit na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse *Booty Looting*, který vystoupí 28. a 29. června v Divadle Archa.

Více informací lze nalézt na www.tanecpraha.cz. (kul)

Pražský deník, 4. 6. 2012

Svátek soudobého tance Začíná Tanec Praha

04.06.2012 12:30

To se mi líbí 0

Galavečerem, na kterém se společně představí dvě desítky českých tanečnicků, začne v pondělí v divadle Ponec festival Tanec Praha. Celý měsíc bude v metropoli uvádět inscenace tanečního a pohybového divadla za účasti souborů a tvůrců z celkem 11 zemí.

Umělce a choreografy z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Británie, Izraele nebo Dánska budou hostit čtyři pražská divadla. Program doplní workshopy, filmy, přednášky a debaty s tanečníky a choreografy.

Za vrchol festivalu pořadatel považují švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín choreografií *Sideways Rain*. Název v angličtině popisuje situaci, kdy kvůli silnému větru dešť nepadá dolů, ale ze strany na stranu. Podle autorů choreografie vystihuje situaci, kdy jsou tanečníci od začátku do konce v neustálém pohybu, na chvíli se nezastaví a ztělesňují tak lidský úděl, evoluci člověka i přerod vesmíru.

Diváci se mohou těšit i na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse *booty Looting*, který vystoupí 28. a 29. června v Divadle Archa.

Již v úterý na Nové scéně, která je čtvrtým místem festivalových představení, vystoupí berlínský soubor Dorkypark GMBH choreografky Constanzy Macrasové. Dynamické představení se sociální tematikou mísí profesionály s amatéry, vypráví o životě romských komunit. Zapojí se do něj romské děti a doprovází ho živá hudba. Program je také součástí festivalu Khamoro.

Foto: Tanec Praha

Týden.cz, 4. 6. 2012

STUDENTI, UČTE SE OD LUCINDY CHILDS

INZERCE - Festival TANEC PRAHA připravil letos nový program i pro studenty tanečních oborů a zájemce o historii současného tance.

Vedle představení pro širokou veřejnost včetně dětské publiky a workshopů pro profesionály, jsme se rozhodli věnovat letos i část programu studentům uměleckých škol se zaměřením na tanec a všem těm, kteří se o současný tanec zajímají. Náplňí projektu TANEC PRAHA STUDENTUM je přiblížení se odlišným osobnostem, které se zaplatily do historie současného tance.

Pro tento rok jsme vybrali osobnost choreografické legendy postmoderního tance, američanky Lucindy Childs. Inspirovat nám přitom byly inscenace Z Dialogue with Lucinda choreografky Nicole Beutler, která představuje soudobý pohled na dvě z raných děl Lucindy Childs – Radial Courses (1976) a Interior Drama (1978).

"Zabým se historií, toto dílo je vlastně remake, reinterpretace původních děl Lucindy Childs, která je shodou okolností v současné době na turné se svými nejím staršími choreografami," doplňuje Nicole. Studenti budou mít jedinečnou možnost srovnat toto dílo s originálními verzemi, promítanými na obrazovce foyer divadla před představením.

Dalším náhledem do světa Lucindy Childs je dvouhodinový workshop s Ty Boomershinem, tanečnickem, pedagogem a repertoárem Lucinda Childs Dance Company. Náhodou doplňuje přednáška tanečnické Barbary Mlýskové a dokumentární film režisérky Manon Lichtveld Lucinda Childs' Dance.

PROGRAM

14. 6. / 10-12h / Studio Dance Perfect

WORKSHOP s Ty Boomershinem (USA)

Osobní asistent Lucindy Childs a tanečník v představení Nicole Beutler nabízí v první části workshopu hodinu vycházející z techniky Merce Cunninghama. Druhá část workshopu je věnována práci na materiálu Lucindy Childs, který je použit v představení "Z Dialogue with Lucinda".

15. 6. / 9.30 / Ponec

PŘEDNÁŠKA "Lucinda Childs"

Lektor: Mgr. Barbara Mlýsková

15. 6. / 11h / Ponec

PŘEDSTAVENÍ "Z DIALOGUE WITH LUCINDA" / nbprojects / Nicole Beutler

Uchválena radikálním a zvláště jednoduchým minimalismem raného díla Lucindy Childs, vytvořila Nicole Beutler remake dvou jejích raných choreografií – Radial Course z roku 1976 a Interior Drama z roku 1977. Nicole Beutler se rozhodla původní dílo uchopit jako jakýsi „objekt trauvy“ – krásný a intenzivní nalezený objekt, který v sobě nese téměř rituální význam. Pracuje s ním v novém kontextu, tedy a teď. Ve středu zájmu Nicole Beutler stojí rituální povaha díla jako celku a také tanečnická jako individualita, která na jevišti projevuje silný pocit odpovědnosti vůči uměleckému choreografii, kterému se zároveň podává. „Beutler, která v Nizozemí patří mezi ty zajímavější tvůrce nového tance, v Dialogue with Lucinda obnáší choreografické procesy, včasně publikuje a tanečnickým i vztah tanečnicků k sobě samým. (...) Tento cover z dílny Nicole Beutler je opravdovou otlavou fyzického napětí.“ Trouw

15. 6. / 11h / Ponec

FILM "LUCINDA CHILDS' DANCE"

Režie: Manon Lichtveld (NL)

Portrét renoméované americké postmoderní tanečnice a choreografky Lucindy Childs, která začala svou tanečnickou kariéru v roce 1973. V průběhu svého tvůrčího života spolupracovala například s Robertem Wilsonem, Johnem Adamsem a Frankem Gehrym. V centru zájmu tohoto filmu je Dance, choreografka Childs z roku 1978 na motivy hudby Philipa Glassa. Film je promítán v anglickém jazyce s českými titulky. 2010 | 39' | DOCU Co-production Beat the Dutch & NTR broadcast Film navazuje na večerní představení "Z Dialogue with Lucinda" pro veřejnost.

Taneční zóna, 29. 5. 2012

■ Pestrý Tanec Praha

Soubory a tvůrci z jedenácti zemí se představí českým divákům na 24. ročníku Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012, jehož hlavní část proběhne od 4. do 29. června. „Festival nabídne řadu výjimečných tanečních zážitků – různorodých, vysoce kvalitních a většinou v české premiéře,“ řekla včera Yvona Kreuzmannová, předsdkyně pořádajícího občanského sdružení. Na festival přijdou soubory z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Nizozemska, Španělska, Japonska a samozřejmě ČR. (ČTK)

Právo, 16. 5. 2012

TANEC PRAHA DO 29. ČERVNA

Pozor; v červnu se „mamička“ a celá republika roztančí! Zve-me vás na mezinárodní festival současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012. Na festival dorazí soubory z Francie, Německa, Argentiny, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska, a samozřejmě se představí i ty domácí. Bohatý program festivalu doplní workshopy, filmy, přednášky pro studenty i veřejné debaty. Cheete vědět ještě více? Klikněte na www.tanecpraha.cz.

Marie Claire, 1. 6. 2012

Tanec Praha se představí nejen v metropoli. Má 10 regionálních zastávek

4. června 2012 11:41

Soubory a tvůrci z jedenácti zemí se představí českým divákům na 24. ročníku Mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012, jehož hlavní část proběhne od 4. do 29. června.

Archivní foto: foto: C. Lichtveld / Adman

iDnes.cz, 4. 6. 2012

Novou scénou na dva dny roztačí rytmy romské muziky

PRAHA (ask) Živá romská kultura v Evropě stále existuje, jak ostatně dokazoval nedávno skončený festival romské kultury.

Jako jeho dozvuk uvede mezinárodně proslulá choreografka Constanza Macras na nové scéně Národního divadla svůj nový taneční projekt s názvem Open for Everything. Hrát se bude v úterý a ve středu od 20 hodin. Představení je opatřeno také českými titulky.

Projekt, který choreografka naskoušela s mezinárodním souborem složeným s českých, slovenských a maďarských Romů, si vzal za úkol prozkoumat „jinakost“ Romů, kterých je v Evropě 12 milionů a přes staletí si dokázali udržet svoji kulturní svěbytnost. Inscenace zkoumá, co v sobě tento národ má, že se mu to po staletí dařilo. Představení získalo pozitivní ohlasy v Evropě v Berlíně, Hamburku i Vídni, kde mělo premiéru.

Tipy na týden

TANEC

Festival Tanec Praha začne dnes večer

Slavnostní otevření mezinárodního festivalu Tanec Praha proběhne už dnes večer od 20 hodin v divadle Ponec. Na jevišti se tu sejdou dvě desítky českých umělců v představení nazvaném Platforma. Na slavnostní večer doporučují pořadatelé společenský oděv.

Mf Dnes, 4. 6. 2012

DIVADLO

24. ročník festivalu **Tanec Praha** probíhá do 29. 6. v divadlech Archa, Ponec a na Nové scéně ND. Moderní verzi **Krva-vé svatby** Federica Garcii Lorcy představí Moravské divadlo Olomouc 8. 6. Od 8. do 16. 6. můžete v Brně navštívit 3. ročník festivalu **Divadelní svět**, je věnován Miloši Formanovi. Fraška George Taboriho o mladém Hitlerovi **Mein Kampf** má 9. 6. premiéru v pražském Švandově divadle. 12. 6. se v pražském NoD koná premiéra projektu **Rozprostřeno**, svěbytné divadelní „reality show“ o pěti rozdílných lidech a jejich receptech na život.

Moje Psychologie, 4. 6. 2012

TANEC PRAHA

28. 5.–29. 6. 2012

Hlavními lákadly 24. ročníku mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla TANEC PRAHA se letos v červnu stanou slavný švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v pražském Hudebním divadle Karlín fascinující a hypnotickou choreografii Sideways Rain, a 28. a 29. června v Divadle Archa vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení booty Looting. Festival toho však nabízí mnohem víc. Návštěvníci budou mít možnost vidět soubory a choreografy z celého světa a samozřejmě České republiky – kromě Divadla Archa a Hudebního divadla Karlín především v divadle Ponec a také na Nové scéně Národního divadla. Program doplní workshopy, filmy, přednášky pro studenty i veřejné debaty. Rekordní počet měst se také zapojí do projektu TANEC PRAHA v regionech.

www.tanecpraha.cz

Vltava, občasník ČRo

Tanec a hudba a světlo

4. 6. 2012 10:37, autor: jab

Praha – Od 4. června bude téměř celý měsíc patřit tanci, přesněji festivalu Tanec Praha. Nabídne setkání dvou osobností české nezávislé scény, které spojuje tanec, ale také hudba a světlo. To vše se propojí už při zahajovacím gala večeru Platforma. I když přehlídka má v názvu Prahu, její program se odehraje také v dalších českých městech.

Jedním z hlavních lákadel pražské části bude švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním divadle Karlín hypnotickou choreografií Sideways Rain. Název popisuje jev, kdy díky silnému větru déšť nepadá shora dolů, ale ze strany na stranu. "Vydejte se k řece a pozorujte její proud. Nikdy se nezastaví a žádný okamžik se nezopakuje, plyne stále stejným směrem a strhne s sebou vše, co chce jít 'proti proudu'," popisuje představení choreografa brazilského původu Guilherma Botelha Yvona Kreuzmannová, představení pořádajícího občanského sdružení. "Má svá pravidla, od tanečnicků vyžaduje extrémní pozornost a fyzickou připravenost, nám divákům pak otevírá obrovský prostor pro vlastní imaginaci, vlastní příběhy i emoce."

Návštěvníci se mohou těšit i na soubor Ultima Vez režiséra, choreografa, tanečnicka a fotografa Wima Vandekeybuse. Týden po světové premiéře na bienále v Benátkách přiveďte do pražského Divadla Archa představení Booty Looting, na němž se podílí kromě šesti tanečnicků také jeden tanečník a jeden fotograf.

Celkem se na Tanci Praha představí tvůrci z dvanácti zemí. Například berlínský soubor Dorkypark GMBH provede diváky na Nové scéně Národního divadla životem romských komunit. Sólóvá choreografie Britky Wendy Houstonové 50 Acts bude zas plamenným monologem proti "diskriminaci starých lidí a dalším nesmyslům" současné doby.

Z českých souborů budou dva večery v Divadle Archa patřit 420PEOPLE, konkrétně choreografii Václava Kuneše Wind-up, která bude uváděna spolu s představením Encounters - piece d'occasion japonského choreografa Sabura Teshigawara. Tuzemským uskupením bude ale patřit především zahajovací večer festivalu 4. června, kdy se na scéně divadla Ponec setkají tanečníci například ze souboru VerTeDance, NANOHACH nebo SKUTR, doprovázeni dvěma hudebníky a jedním světejným designérem. Projekt nazvaný Platforma vznikl pouze pro jeden večer. Během zahájení budou také vyhlášeny ceny České taneční platformy 2012.

Program festivalu, který se koná od 4. do 29. června, doplní workshopy, filmy, přednášky pro studenty i veřejné debaty. Za tanečními zážitky se mohou diváci vydat nejen do pražských divadel, ale také do divadel dalších deseti měst: v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Chocni, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí.

ČT24.cz, 4. 6. 2012

První taneční ceny rozdány

5. 6. 2012 11:22, autor: bk
aktualizováno 5. 6. 2012 23:59

Praha – Festival Tanec Praha úspěšně odstartoval měsíční taneční šílensví. Netradiční zahájení sklídilo velký ohlas a hned po prvním večeru zná přehlídka své vítěze v kategoriích Taneční inscenace roku, Tanečnice roku, Cena za světelný design a Cena diváků.

Zahajovací večer probíhal v rámci strukturované improvizace tanečnicků z deseti různých inscenací letošní České taneční platformy. Vše navíc za doprovodu živé hudby.

Mezinárodní devítiletá porota následně vybrala představení *Kolik váží vaše touha?* jako nejlepší taneční inscenaci v produkci VerTeDance. Ti si na účet připočetli i vítězství Pavla Kotlíka za dílo *Found and Lost* v kategorii nejlepšího světelného designu.

Přestože se leckdy hodnotící nemohou shodnout, na titulu Tanečnice roku pro Lucii Kašiarovou hlasovala většina z nich. Kašiarová se protančila právě expresivním kusem *Kolik váží vaše touha?*, na němž se mimochodem podílela i autorsky. "Živelnost, osobitost a zároveň preciznost, s níž svou postavu vytvořila, nechává pokaždé silný a nezapomenutelný dojem," vysvětlila Yvona Kreuzmannová, předsedkyně poroty.

Do akce se zapojilo i přítomné publikum, když společně odhlasovali, komu přidělit diváckou cenu. Jejich sympatie nakonec získala choreografka a pedagožka Monika Rebcová. Návštěvníky uchvátila svým zaměřením na africký kontinent a jeho tradiční živelnost pohybu.

Zahraněční odborníci na druhou stranu ocenili spolupráci účinkujících a hudebníků z formace Zrní. "Kapela Zrní je přítomna na scéně velmi citlivým způsobem. Jeho vynikajícím efektem je, že přestože jsou muzikanti a tanečnice na scéně odděleni, působí naprosto propojeně, v dokonale souhře," vyjádřili se.

Zdá se, že Tanec Praha vzbudil v zahraničních hostech opravdu pozitivní reakce. Slova chvály se totiž hrnula i na dynamiku a nasazení většiny aktérů. Všichni se navíc jednoznačně shodli na tom, že tak silná kvalita umělecké práce by si zasloužila větší podporu, než jakou současný tanec v Česku má.

Oceněná a nominovaná díla budou moci zájemci vyhledat na prknech divadla Ponec, ve Studiu ALTA nebo v klubu NoD v Roxy. Samotný festival ale pokračuje až do konce června.

ČT24, 5. 6. 2012

V DIVADLE PONEC ZAČAL POČTYŘIADVACÁTÉ FESTIVAL TANEC PRAHA Netradiční improvizace na začátek

Marcela Benoniová

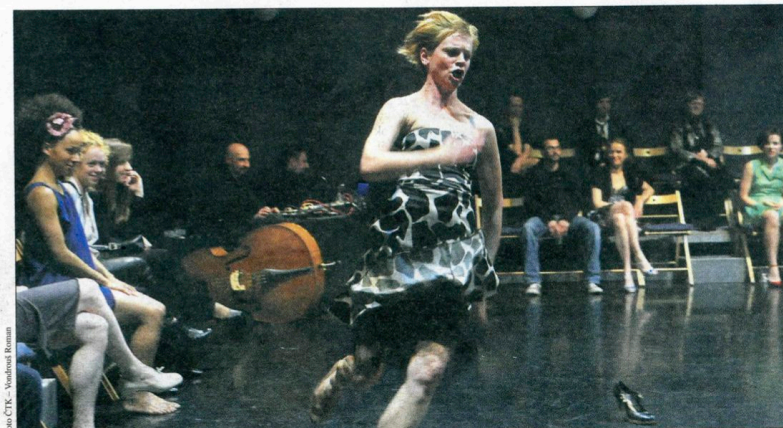
V Divadle Ponec, na domovské scéně festivalu Tanec Praha, byl v pondělí večer zahájen 24. ročník měsíčního tanečního maratónu.

V Hudebním divadle v Karlíně, v Divadle Archa, na Nové scéně Národního divadla a v Divadle Ponec uvidíme zajímavé i provokující soubory a choreografy ze Švýcarska, Belgie, Švédska, Německa, Nizozemska, Velké Británie, ale i Japonska.

Česká tvorba bude hlavně v regionech

Největšími „taháky“ budou švýcarský soubor Alias s choreografii Sideways Rain Brazílce Guilherme Botelho a určité Dorky Park. Česká současná tvorba bude prezentována především v regionech. K festivalu se připojuje dokonce deset měst, jmenovitě Brno, Plzeň, Hradec Králové, Pardubice, Český Krumlov, Olomouc, Ostrava, Jihlava, Choceň a Valašské Meziříčí.

Scéna Divadla Ponec, slavnostně připravená k vypuknutí celé akce, hostila v pondělí osm-

Již 24. ročník festivalu Tanec Praha byl zahájen v pražském Divadle Ponec. Na snímku tanečnice roku Lucia Kašiarová.

nát tanečnic a dva hudebníky – George Cremaschiho a Ivana Achera. V jakémsi strukturo-

ném happeningu či plánované improvizaci se setkali zástupci našich klíčových souborů Nano-

hách, DOT 504, VerTeDance, osobnosti jako Bára Látalová, Adéla Laštovková Stodolová,

Lenka Bartůňková, Helena Arenbergerová, Lea Švejdová a další. S lehkou vtipnými situacemi, žen-

ským šarmem i spontaneitou se všechny dostaly k poměrně vyvážené kompozici.

Nejlepší taneční díla uplynulé sezóny

V úvodním večeru se také udělovala ocenění vyhodnocená mezinárodní porotou za nejlepší taneční díla uplynulé sezóny.

Cenu za nejlepší taneční inscenaci loňska získala skupina VerTeDance v čele s Veronikou Kotlíkovou a Terezou Ondrovou, a to za choreografii *Kolik váží vaše touha?*

Cenu Tanečnice roku za nejlepší taneční výkon si odnesla Lucia Kašiarová za interpretaci v třeze inscenaci.

Zkušená choreografka Monika Rebcová získala za působivé dílo *Afrika – Smíření* Cenu diváka za největší divácký ohlas. Cenu za nejlepší světelný design v inscenaci *Found and Lost* švédské choreografky Charlotty Ofverholmové a VerTeDance obdržel Pavel Kotlík.

Mezinárodní porota hodnotila především stoupající úroveň v taneční interpretaci i originalitu jednotlivých děl.

Právo, 6. 6. 2012

Když nohy běží rychleji než tělo čili moderní tanec pro děti

Moderní tanec není moje doména. Přiznávám, že mu nerozumím, a sleduji ho okrajově. Ve všem hledám příběh a čistou abstrakci pohybu si nedokážu vychutnat. Ale možná je to tím, že mě k tanci odmala nikdo nevedl. V řadě zemí je tanec populárnější než činohra, vždyť netrpí bariérou slov. Vychovat si nové publikum se snaží i Tanec Praha: součástí festivalu je sekce Tanec dětem. Na představení určené pro ty od tří let jsem jako testovací objekt vzala i svou téměř tříletou dceru.

Plátno plné motýlů

Sál Divadla Ponec je v pozdním odpolední slušně plný a převládají mladší děti. Inscenace se jmenuje ZigZag a uvádí ji francouzská Compagnie Étant Donnée.

Na scéně se objevuje tanečnice, na sobě má kratičký kabátek inspirovaný kimonem a holé nohy. To je důležité, protože nohy jsou tu v hlavní roli. Zpočátku předvádí pohyby, které mám spojené s moderním tancem – krása pohybu i napjatých svalů, ale význam mi uniká. „Mami, proč ta paní chodí sem a tam?“ ptá se na celý sál bezelstně mé dítě. Pak se zajímá, kdy se roz-

svítí. Začínám se bát, že je zjevně po mně.

Pak se inscenace rozjede: tanečnice využívá pás plátna, který je do výše pasu natažen mezi dvěma portály. Pomocí svícení na něm vytváří tělem stínohru. Jednou je z ní brok ze šesti končetinami, náhle má nohu jen jednu. Pak nohy dokonce přeběhnou po plátně rychleji než tělo! A tanec doplňují animace: sekvenční nahraných pohybů se kombinují se živou tanečnicí. Nápady zaujmou i vrtící se děti: zdá se, že sledujeme kdejakou havěť – ještěrky, mravence, žížalu. Na plátně raší listky a vyrůstá květina, kterou se tanečnice marně snaží utrhnout. Na závěr je plátno plné motýlů a jeden z nich sedá dívce na ruku.

Vyptávám se, jak se kus líbil. Dcera soudí, že to byla divná pohádka, ale líbila se jí, jen té kytky se bála, prý byla masožravá. Raduji si, že možná nakonec bude mít k tanci lepší vztah než já, ale pak mě dorazí: „Kdy půjdeme zase na Pohádky o mašinkách?“

Za sebe mohu říct, že dospěli se půlhodinovou produkcí okouzlit nechali. A děti? Do tříletých stejně nevidíte. **Kateřina Kočíčková**

MF Dnes, 5. 6. 2012

Festival zahájila alternativa Dvacítka umělců odstartovala tanec v Praze

Hudba, tanec a světelná show. Tak včera večer začalo první vystoupení festivalu Tanec Praha, který potrvá až do 29. června. V divadle Ponec se představily taneční soubory, které se řadí k české nezávislé scéně. Šlo o skupiny VerTeDance, NANO-HACH, SKUTR nebo ME-SA. Kromě českých tanečniců se na festivalu představí umělci například z Izraele, Dánska, Japonska a dalších zemí. Jednotlivá představení mohou zájemci sledovat po celé České republice, festival bude totiž kromě metropole hostit například Brno, Český Krumlov, Pardubice, Valašské Meziříčí a další města. Špičkou festivalu bude vystoupení švýcarského souboru Alias, jehož představení Sideways Rain uvede Hudební divadlo Karlín 26. a 27. června. (eb)

Divadlo Ponec na Žitkové
Foto: Radek Čihá, MFDNES

MF Dnes, 5. 6. 2012

Kultura

20120604_Týden - TP

Jednou z jistot jarního kulturního programu je festival Tanec Praha. Letošní 24. ročník, stejně jako třináctadvacet předchozích, řídí opět Yvonna Kreuzmannová a uskuteční se 4.–29. června.

Tanec Praha už dávno není jenom pražský; kromě tradičních míst, jako je Ponec nebo Archa, se festivalová představení podávají do deseti měst po republice. Například Brno, Plzeň nebo Ostrava asi nikoho nepřekvapí, ale že se současný tanec objeví i v takové Choceni, je poněkud nečekané.

V Hudebním divadle Karlín vystoupí headlineri letošního ročníku: švýcarský

Praha opět tančí

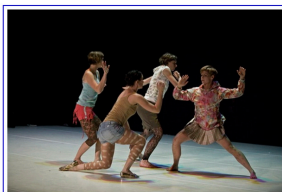
SVIČARŮ VEDOU: ▲ Hvězdu festivalu je soubor Alias s inscenací Sideways Rain.

Vie. Její choreografie *Pas de deux sans toi* je inspirována poezií a instalacemi Louise Bourgeoisové, zpěvem Lindyho Larssonse, trahí si láskou a matkou zemí. Jakkoli lze říci, že současný tanec je vládnut v sérii klíše a cesty nových vyjádření se hledají těžko a dramaturgie Tanec Praha každoročně přivádí stejné jména a stejné styl tvorbě; právě Charlotta Överholmová představuje originální a svěží přístup, který je neopakovatelným zážitkem.

Lupička Vavřík

Týden, 6. 4. 2012

Tanečníci roku je Lucia Kašiarová, nejlepší inscenaci mají VerTeDance

AKTUALIZOVÁNO V pondělí 4. května byl zahájen hlavní program mezinárodního tanečního festivalu Tanec Praha 2012 a na slavnostním večeru byly vyhlášeny prestižní ceny **Tanečníků/tanečnice roku** a **Taneční inscenace roku**, které vybírá odborní porota na základě nominací z jarní přehlídky České taneční platformy. Jako Tanečnice roku si cenu letos odnesla **Lucia Kašiarová**, Taneční inscenaci se stala choreografie **Kolik váší vaše touha?** skupiny **VerTeDance**, v níž ztvárnila jednu z rolí. Inscenaci **Kolik váší vaše touha?** vytvořil tvůrčí tým tanečnické a choreografky Veroniky Kotlíkové, Terezy Ondrové, Lucie Kašiarové a Heleny Arenbergerové. Premiéra se konala 12. prosince 2011.

V nominaci na taneční inscenaci roku se na základě výběru v rámci České taneční platformy v dubnu sešly ještě inscenace **Brut** (NANO HACH & Fabrice Ramalingom), **Muži** (SKUTR & Adéla Laštovková Stodolová), **Nedotknutelní** (Spitfire Company) a **Solos (part III)** (ME-SA & Martina Hajdyla Lacová). Mezi interprety byly nominovány další dvě tanečnice – Bára Látalová a Martina Hajdyla Lacová.

Foto: Vojtěch Brtnický

Podrobněji od Tanec Praha:

24. ročník festivalu TANEC PRAHA 2012 byl zahájen v pondělí 4. června v pražském divadle Ponce exkluzivním večerem. Vystoupila v něm dvacítká domácích umělců, z nichž **Fada** byla nominována na prestižní ceny České taneční platformy 2012. Osobně se ho zúčastnili první náměstek Ministra kultury František Mládek, místopředseda Výboru pro kulturu Hlavního města Prahy Jiří Líška a vedoucí odboru kultury Městské části Praha 3 Eva Hájková. Jmenování také spolu s ředitelkou festivalu TANEC PRAHA Alenou Brožovou předávaly ceny. Netradiční zahájení hlavního programu festivalu skládalo velké ovace. Strukturovaná improvizace tanečnicků z deseti různých inscenací letošní České taneční platformy za doprovodu živé hudby byla unikátní. Ve druhé půli večera se diváci dozvěděli verdikt mezinárodní devítčlenné poroty festivalu. Dvě ceny už diváci České taneční platformy znali z jejího dubnového zakončení, na dvě napjatě čekali.

Instalaturní světelného designu udělili už počtvrté **Cenu za světelný design**. Letos rozhodovala porota ve složení Vincent Longuemare, Jan Kořál, Rolnik a Vladimír Burian. Cenu získal **Pavel Kotlík** za inscenaci **Found & Lost** v produkci **VerTeDance**. Podle expertů poroty byla v tomto díle „jasně čitelná schopnost světlem definovat a ustavit funkční konceptní prostor, který tanečnický ani nekryje, ani nedusí, a který naprosto podporoval koncept představení.“ Švédská choreografka díla Charlotta Överhölmlin vystoupí na festivalu TANEC PRAHA 2012 ve svém duetu **Pas de deux sans toi** již tuto středu 6. června a následně v pátek v Plzni.

Dalším, již známým oceněním České taneční platformy, je **Cena diváka** o které hlasovala platící část publika festivalu. Získala ji **Monika Rebecová**, choreografka a pedagožka, která se zaměřila na africký kontinent a jeho živelnou tanečnost. Nečinně se věnuje stylu „afro-contemporary“. S hudebníky vytvořili skupinu s názvem **BA-TO-CU**, což lze „přeložit“ jako **BACK TO CULTURE**. Polovina tržeb Ponce za platformu jí přinesla finanční odměnu 31 746 Kč.

Na ocenění **Tanečnice roku** se vzičené shodla většina členů mezinárodní jury. Z devíti členů nominovalo na první místo **Lucii Kašiarovou** pět a celkově tak získala 16 bodů a spolu s tím i finanční odměnu 10 000 Kč. Jednou byly na 1. místo nominovány i **Martina Hajdyla Lacová** a **Bára Látalová**. V součtu bodů získala Martina 9 a Bára 8 bodů. Lucia Kašiarová získala cenu

Tanečnice roku za expresivní výkon v představení **Kolik váší vaše touha?**, na kterém spolupracovala i autorsky. „Živelnost, osobnost a zároveň preciznost, s níž svou postavu vytvořila, nechává pokaždé silný a nezapomenutelný dojem“, řekla Yvona Kreuzmannová, předsedkyně poroty. Čtyři zahraniční členové poroty k tomu dodávají: „Bez ohledu na to, kdo letošní cenu vyhrál, všechny tři nominované osobnosti zasluhují velkou pozornost a uznání.“ Další nominace na cenu

Tanečník/Tanečnice roku získali:
3 body: Miřenka Čechová, Markéta Vacová (obě Nedotknutelní), Mami Kawabata (Afrika – smíření)
2 body: Honza Malik (Brut)
1 bod: Tereza Hradilíková (Brut), Linda Fernandez Saez (Afrika – smíření), Zuzana Stavná (Muži), Petr Vaněk (Muži)

Cenu **Taneční inscenace roku** získalo dílo **Kolik váší vaše touha?**, autorem Veroniky Kotlíkové, Terezy Ondrové, Heleny Arenbergerové a Lucie Kašiarové v produkci **VerTeDance** s kapelou **Zrní**. **Kolik váší vaše touha?** je představení nabitě energií. „Skupina **VerTeDance** opět valila dobře. Veronika Kotlíková a Tereza Ondrová se v něm vrátily ke spolupráci s Helenou Arenbergerovou a nově přivzaly další silnou osobnost, **Lucii Kašiarovou**. Každá je naprosto jiná a originální, každá nese svůj autorský podíl. Nyní už víte, že tři z nich už se dnes mohou pyšnit oceněním Tanečnice roku. V roce 2008 to byla Helena, předloni Tereza a nyní Lucia.“ říká Yvona Kreuzmannová. Zahraniční experti ocenili především

skvělou spolupráci tanečnic s hudebníky: „Kapela **Zrní** je přítomna na scéně velmi citlivým způsobem. Jeho vynikajícím efektem je, že přestože jsou muzikanti a tanečnice na scéně odděleni, působí naprosto propojeně, v dokonalé souhře.“ Hosté ze zahraničí se vyjádřili k celému festivalu Česká taneční platforma s vysokým uznáním vůči všem uvedeným dílům. Ocenili vysoký standard, pozorné zpracování detailů a nesmírné nasazení. „Tak silná kvalita umělecké práce zaslouží podstatně vyšší podporu, než jakou současný tanec v Čechách má“, na tom se všichni jednoznačně shodli. Vítězné dílo vyhrálo s jasným náskokem, přestože letos byl standard tak vysoký, že z pěti nejvýše nominovaných děl měla čtyři díla i nominaci na stupeň nejvyšší. **VerTeDance** jich ovšem získali hned pět a celkově jednoznačně nejvíce bodů – 18. Za nimi se umístila další díla v tomto pořadí:

2. místo – dílo **Brut** skupiny **NANO HACH** získalo celkově 9 bodů, z toho jednu nejvyšší nominaci.
3. místo – dílo **Nedotknutelní** skupiny **Spitfire** se 6 body za dvě nominace na vítěze.
4. místo – dílo **Solos (part III)** Marty Hajdyla Lacové skupiny **ME-SA** získalo 5 bodů.

5. místo – dílo **Muži** Adély Laštovkové Stodolové a **SKUTRU** získalo 4 body a jednu nejvyšší nominaci.

„Současná nezávislá tvorba nemá u nás na různých ústláno, není tu žádný skutečný soubor, který by dával jistotu celoročního angažmá a tedy i základních podmínek pro soustředěnou kontinuální práci. Tím podpora tance v ČR značně pokulhává např. za divadlem či hudbou. Oproti divadelním umělcům jsou nároky na tanečnický a jejich denní přípravu extrémně vyšší. Přesto musíme čelit umělci pracovat poněkud na projektové bázi, nesou velká existenční rizika. Žijí se i jinými profesemi. O to více překvapuje, jak odvádějí výsoce profesionální práci, která se těší stoupajícímu uznání v zahraničí. Tanec je nejdynamičtější se rozvíjející umělecký obor, a to v celé Evropě. Více tance, jejtím členem je i Tanec Praha, se snaží konstruktivně argumentovat, jednat, vysvětlovat, restartovat proces, kterým se postupně budou podmínky pro tanec v Čechách zlepšovat. Říkám to optimisticky, protože je k tomu řada divodů, tím prvním je mimořádná kvalita, pestrost a odvaha experimentovat, tu nepochybně čestí umělci prokazují“, konstatovala na úvodním gala večeru zakladatelka občanského sdružení Tanec Praha, Yvona Kreuzmannová. Ocenění i nominovaná díla budou k vidění v červnovém programu festivalu TANEC PRAHA 2012 v regionech a v příští sezóně v Praze v divadle Ponce, Studiu ALTA, divadle Alfred ve dvoře, Rosy/NOD a dalších.

Zdroj: TANEC PRAHA

Taneční aktuality.cz, 5. 6. 2012

Z regionů

TANEC

Divadlo 29 bude patřit současnému umění

Největší český festival současného tance a pohybového divadla Tanec Praha vstoupí v historii již páté do Pardubic. Čtyři červnové večery budou v Divadle 29 ve znamení výrazných ženských osobností – choreografek i tanečnic. Jako první uvede dnes Barbora Látalová choreografii Margaretha vypravuje, taneční sólo inspirované poezií a životem české básnířky Irmý Geisslové. (tum)

NF Dnes, regionální mutace, 11. 6. 2012

BRNO

Přijede česká taneční špička

Díky dvěma červnovým přehlídkám vystoupí v Brně špičkoví představitelé současného českého tance. Dnes začne v HaDivadle brněnská část prestižní přehlídky Tanec Praha 2012 představením Muži režijní dvojice Skutr a choreografky Adély Laštovkové Stodolové. Na konec měsíce připravuje Národní divadlo Brno 19. ročník festivalu Tanec Brno. (ČTK)

MF Dnes, regionální mutace, 12. 6. 2012

Tanec, hudba a světlo, strhující podiváná letos i v Jihlavě

Praha, Jihlava – Jihlava se letos stane součástí 24. ročníku festivalu Tanec Praha 2012. Ten začne dnes v pražském divadle Ponec galapředstavením za účasti dvou desítek slavných tanečnických osobností z celého světa. Každý z nich má své místo na jedné z šesti scén 18 tanečnicků, dva hudebníci a světelný designér. Pod názvem Platforma tak spojí své síly členové předních tanečních souborů z celého světa: Skutr, MESA a s jednotlivými tvůrci představení pouze pro tento večer. Největší večerní hudba vyhlášený prázdný český České taneční platformy 2012. Tak se rozbíhne maratón představení, který potrvá až do 29. června. Dvě z nich budou spartní příznivci tance. Na letošním ročníku se představí českým divákům soubory a tvůrci z dvaceti ze-

TANEC. Strhující podivánou je představení Mah Hunt. Foto: archiv Denika

die Aesha, Noré soňa Náned, rito divadla a Hudební divadlo Karlín – ale také do divadel v rekordních deseti městech ČR – v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Olomouci, Pardubicích, Plzni a Vaňasském Meziříčí.

V Jihlavě se uskuteční dvě představení, a to v úterý 12. a v sobotu 16. června, vždy od 19.30 v divadle DIOD. Strhující podivánou je představení Mešek a Lenka Vagnerová. Inscenace získala Cenu diváka na festivalu Česká taneční platforma 2011 a Lenka Vagnerová byla zvolena tanečnicí roku 2011 na Cenu Thálie. V příběhu jde o radu Proměnná, příběh odvůd lidí, kteří se mají, někdy jsou si velmi blízko, a jiný čas na míle vzdáleni, v podání Terezy Lenerové a Einat

Ganz. Více informací lze nalézt na webových stránkách festivalu www.tanecpraha.cz. (tum)

Diváci se za tanečními zážitky vydají nejen do pražských divadel – Ponec, Diva-

Jihlavský deník, 4. 6. 2012

Tanec Praha poprvé v Jihlavě

Vůbec poprvé zavítá do Jihlavy festival Tanec Praha. Ten i v regionech představuje současné vrcholy a oceněné choreografie tanečního a pohybového divadla.

Dnes večer, 12. června v 19.30, bude v sále DIOD hostem přední český taneční soubor DOT 504 s představením Mah Hunt. Inscenace získala Cenu diváka na festivalu Česká taneční platforma 2011. Lenka Vagnerová, držitelka ocenění Tanečnice roku 2005, byla za výkon v něm nominována také na Cenu Thálie. V příběhu tohoto duetu se dva lidé rozhodli zažít lov. Jak bude vypadat, závisí na tom, jaká pravidla budou nastolena.

Tanec Praha v DIOD bude pokračovat 16. června dvojprogramem. V duetu Found & Lost, který pro přední český soubor VerTeDance vytvořila švédská tanečnice, choreografka a performerka Charlotta Öfverholm, se kombinuje tanec, divadlo i další experimenty. Ve svých performancích se Öfverholm podle anonci nevyhýbá drsným, někdy až sebedestruktivním obrazům lidského těla. Jejich tématy jsou především křehkost a brutalita mezilidských vztahů a agresivita současného světa.

Večer doplní choreografie Proměnná tanečnicků Terezy Lenerové a Einat Ganz. Tento duet, příběh dvou mijejících se postav, se dostal na Evropské platformě mladých choreografů Aerowaves mezi dvacet finalistů z několika stovek děl.

Jihlavské listy, 12. 6. 2012

Ozvěny roztančené Prahy

V červnu vypukne v Praze již 24. ročník mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha 2012. Občanské sdružení Natříkrát ve spolupráci s tanečním Prahou připravilo dva taneční večery i pro brněnské publikum.

Station Zuid (NL) & Itamar Serussi (ISR) s duetem Ferrum, experiment na téma prostoru, neobyčejné kompozice a hranice tělesných možností.

Ve čtvrtek 21. 6. do Bezbariérového divadla Barka přijedou zahraniční umělci. Martina Hájovlá Lacová zatančí solo o kompromisech člověka ve světě SoloS (part II), Tereza Lemerová a Einat Ganz (ISR) představí choreografii Proměná, příběh o dvou lidech, kteří se miljí. Je mezi nimi něco stálého, co nepodléhá neustálé proměně? Večer zakončí Danshuis

nejvýznamnějších akcí u nás. V Praze akce trvá celý červen a končí 29. 6. slavnostním galavečerem v hudebním divadle Karlin.

Tanec Praha v Barce
Bezbariérové divadlo Barka
21.–22. 6. 2012
www.natrikrat.cz
www.barka.unas.cz

Metropolis, brněnské vydání, 7. 6. 2012

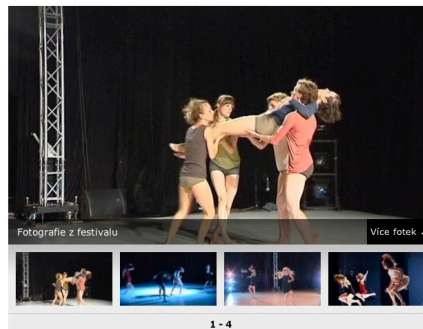
Tanec Praha: Pět žen předvedlo Transformu izraelské choreografky

22. 6. 2012 11:19, autor: CTO

Velikost textu:

Ostrava - Centrum Cooltour na ostravské Černé louce se stalo scénou Mezinárodního festivalu Tanec Praha. Před ostravským publikem se představilo špičkové taneční uskupení z Prahy VerTeDance.

[Doporučit](#) [0](#) [Tweet](#) [0](#)

Taneční skupina předvedla představení o lidských proměnách s názvem Transforma. Choreografii vytvořila izraelská choreografka Maya Lipsker.

"Domnívaly jsme se, že choreografie bude pro pět žen. Maya Lipsker to vymyslela a měla od začátku do konce jasno, o čem to bude," uvedla tanečnice Tereza Ondřová.

"Je to ženské představení. Myslím, že sláá ženskou energii ve všech možných proměnách, od té nejménější po hodně dravou," dodává její kolegyně Veronika Kotliková.

Skupinu VerTeDance založily v roce 2004 právě tyto dvě tanečnice, choreografky a učitelky současného tance - Tereza Ondřová a Veronika Kotliková. Třetím členem základního týmu je světejný designer Pavel Kotlík. Domovskou scénou mají v pražském divadle Ponec.

"Je to vůbec jedna z nejprešahovějších českých tanečních skupin. Oni mají více poloh, nejenom dramatických a tanečních. Mají vynikající představení pro děti, teď mají nové představení integraci, kde zapojují handicapované lidi, dalším projektem byli Emigranti," dodává vedoucí taneční sekce centra Cooltour Eva Friedlová.

Další velkou taneční událostí v centru Cooltour bude pozdímí festival Tanec Ostrava.

Ceskatelevize, 22. 6. 2012

Tanec Praha v ostravském Cooltoure představí izraelskou choreografku

Ostrava – Mezinárodní festival současného tance a pohybového divadla Tanec Praha také letos míří do regionu. Jeho hlavní ostravskou scénou se 20. června stane Multizánrové centrum Cooltour. Pět ženských interpretek od 20 hodin svým pohybem dokáže, že neustálá změna je lidskou přirozeností. Před zraky diváků se promění v dítě, nevinnou ženu, muže, zvíře i monstrum.

Divoká choreografie Transforma se zrodila na základě společného tvůrčího procesu izraelské choreografky Mayi Lipsker, pětice tanečnic z VerTeDance a irského hudebníka Roye Carrolla. "Představení patří mezi špičkové produkce současné taneční a pohybové scény s velmi osvěžujícím zahrnutím ruskopisem. Je velmi dynamickým a přitažlivým kursem s lehkou fantasií tematizující

kout a silnou ženskou energii," přiblížila Eva Friedlová z taneční sekce Multizánrového centra Cooltour. Maya Lipsker ke svému dílu dodává: "Transforma již podle názvu hovoří o změně. Stavíme na scéně moment ve kterém dochází k totální transformaci existence. Od natuře pravě podstaty bytosti, jejích tváří, které se však neměly možnost zkusit - budou nejen tančit, ale také hrát či zpívat." Na scéně se představí Tereza Ondřová, Lenka Barříková, Martina Lacová, Vera Ondřáková a Tereza Hradilková v rolích, které si doposud neměly možnost zkusit - budou nejen tančit, ale také hrát či zpívat. (zm)

Moravskoslezský deník, 20. 6. 2012

Tanec Praha zavítá do Plzně už počtvrté

Čeští a světový tanečníci se tento týden představí v Plzni. Objevují se tu již od počátku června, a to v rámci festivalu Tanec Praha.

Kromě hlavního města zamíří Tanec Praha už počtvrté také na západ Čech. „V letošním roce zavítáme do deseti českých a moravských měst. Moc si vážím toho, že spolupracujeme už tak dlouho s Plzní.“ říká ředitelka festivalu Yvona Kreuzmannová. Ta Plzeň dobře zná, protože právě ona byla jednou z těch, díky kterým Plzeň vybojovala titul Evropské hlavního města kultury 2015.

Máme tu výborné zázemí a ke všemu přibývají nové a netradiční prostory, které taneční vystoupení skvěle doplňují,“ dodává Kreuzmannová. Tančí se v Moving Station v bývalé nádražní hale na Jižním předměstí a letos nově také v prostoru Pap-rna, tedy v budově bývalé papírny na Slovanech.

Yvona Kreuzmannová, MAFA

Program festivalu

Dnes

- český taneční soubor DOT504 & Lenka Vágnerová & Pavel Mašek, duet na téma hon, Pap-rna

Pátek

- Plzeňsko si tančí, komponovaný večer současného tance z regionu, taneční škola DC Eagle a taneční skupina NoTa, Moving Station

První festivalová představení proběhla v Plzni už počátkem minulého týdne. V Plzni vystoupila i švédská tanečnice Charlotta Öfverholmová. „Když jsem vystoupení této dámy viděla poprvé, chtěla jsem po chvíli odejít. Než ale představení skončilo, tak jsem si ji zamilovala,“ říká nadšeně Kreuzmannová.

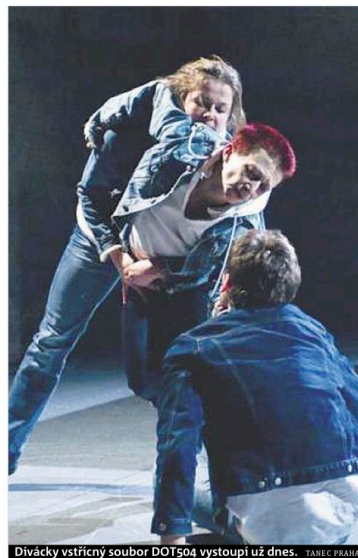
Francouzský soubor ZizZag zase do Plzně přivele představení určené předškolákům. Pracuje hlavně s animovaným filmem, tancem a jeho nedílnou součástí je také interaktivní dílna.

Dnes se představí v Papírně český taneční soubor DOT504 s Lenkou Vágnerovou a Pavlem Maškem. „Oproti Charlottě jsou o dost divácky vstřícnější,“ usmívá se ředitelka festivalu.

Novinkou se v letošním ročníku staly takzvané taneční workshopy. „Je mnoho tanečníků, kteří si nemohou dovolit zaplatit zahraniční lektory, a oni sem nyní přijeli za námi,“ vypráví nadšeně Petra Parvoničová z taneční školy DC Eagle, v níž dílny proběhnou.

MARTIN ŠTERBA
martin.sterba@metro.cz

Divácky vstřícný soubor DOT504 vystoupí už dnes. TANEC PRAHA

Metro, plzeňská mutace, 13. 6. 2012

Zajímá vás současný tanec a pohybové divadlo? Pak si určitě nenechte ujít letošní ročník festivalu TANEC PLZEŇ! Opět nabídne to nejlepší, co v této oblasti v Česku i zahraničí vzniká. A i letos jim ožijí ne právě tradiční prostory: vedle bývalého nádraží to bude i bývalá papírna na Slovanech.

04–16/06

Pap-rna,
Moving Station
TANEC PLZEŇ

Festival zahájí francouzský soubor Compagnie étagendonné. V papírně vystoupí s představením pro děti ZigZag, které je určeno také předškolákům a během kterého proběhne interaktivní dílna. Proto ho festival uvádí hned dvakrát: dopoledne pro školy a školky a odpoledne pro veřejnost.

Osmého června přivele do prostoru Moving Station soubor Compagnie Jus de la Vie švédské choreografky Charlotty Öfverholm, která kombinuje syrové taneční divadlo a žívu hudbu v podání dvou výjimečných skandinávských interpretů. Je inspirována poezií a instalacemi Louise Bourgeois, zpěvem Lindy Larssonse, tablemi s láskou a Matkou Zemí.

Více na www.tanecpraha.cz, www.johancentrum.cz a www.pap-ma.cz. Vstupenky: www.plzenskavstupenka.cz a v místě konání.

O dva dny později bude bývalé nádraží na Jižním předměstí – Moving Station, patřit třem předním českým choreografkám. V představení Fractured Andrea Miltnerová přeneše diváky do tajemného, misty až „kafkovského“ světa, ve kterém se za zvuku rozřístého Bachova koncerta prolíná zvířecí instinkt s osobitě čistou estetikou. Lenka Bartňková tu předvede své taneční sólo Lágrima, český slza. To vzniklo speciálně pro světovou výstavu EXPO v Sanghaji 2010. Poté bylo upraveno pro francouzský festival Small is beautiful na schody Saint Charles stairs v Marseille. Večer doplní choreografie Proměná Terezy Lenerové a Einat Ganz, jež je příběhem o dvou lidech, kteří se mjejí, někdy jsou si velmi blízko a jindy zase na míle vzdáleni.

Trináctého června se festival přelije zpátky do papírny, do prostoru zvaného Pap-rna. Přijede sem přední český taneční soubor DOT504 s představením Mah Hunt. V tomto duetu Lenky Vágnerové a Pavla Maška se dva lidé rozhodli zažít lov. Jak bude vypadat, závisí na tom, jaká pravidla budou nastolena. Inscenace získala Cenu diváka na festivalu Česká taneční platforma 2011 a Lenka Vágnerová byla za svůj výkon nominována na Cenu Thálie.

Festival TANEC PLZEŇ 2012 uzavře komponovaný večer současného tance z regionu nazvaný Plzeňsko si tančí. Během něj se představí zajímavé původní taneční projekty, tanečníci a choreografové, tanečnice a choreografky pracující v Plzeňském kraji.

Mimo jiné se diváci mohou těšit na taneční školu DC Eagle a její vůdčí osobnost Petru Parvoničovou, nebo na úspěšnou taneční skupinu nového tance NoTa a její aktuální choreografku Le Visiteur, tedy Návštěvník.

Součástí doprovodného programu festivalu i letos budou workshopy s vystupujícími umělci, které se konají ve spolupráci s Dance Center Eagle. Aktivní tanečníci se mohou zapsat třeba na lekci Charlotty Öfverholm, ve které Charlotta kombinuje svůj smysl pro vytyřbenost techniky, stejně jako přístup, které absorbovala během angažmá v DV8 Physical Theatre. O další lekci se postará choreografka dvojice Lenka Vágnerová s Pavlem Maškem.

Bizzar Bazaar v papírně Netraditční bleší trh si v Plzni už získal renomé, především u žen a dívek. Včera se poprvé uskutečnil v areálu staré papírny. Foto: Jiri Berdvas, MF DNES

Papírna. Nová adresa kultury

V bývalém průmyslovém areálu v Plzni na Slovanech má vzniknout multifunkční prostor, určený k prezentaci moderního umění

PLZEŇ Západočeská metropole má k dispozici další industriální prostor, který by v budoucnu mohl sloužit pro projekty současného tance, hudby i výtvarného umění. Součástí by mohly být i stále expozice. Prostor v bývalé papírně v Zahradní ulici na Slovanech o ploše téměř 800 metrů čtverečných se v rámci Bizzar Bazaar, na němž se představují mladí začínající designéři.

„Myslenku vzniku papírny jako kulturního prostoru v sobě máme už dlouho. Nemuselo se nutně jednat přímo o papírnu, v Plzni by třeba ale kulturní prostor, kde by se dala pořádat různá představení, vysvětlil Jaroslav Bláha ze sdružení Pap-řna.

Na projektu úpravy bývalé papírny pracuje asi třináct lidí, převážně tanečníků a umělců, kteří ze svých kapes investovali do oprav dohromady už statisíce korun. S prvním pracem se začalo v březnu. „Prvním krokem bylo zalehnutí střechy, protože do objektu hodně tekle,“ přibližuje Bláha a dodává, že další na řadu přišel velký úklid. „To bylo opravdu nezbytné. Jakmile člověk udelel krok, rozvířilo se kolem něj velké množství prachu. Zlikvidovali jsme taky spoustu odpadků, starých papírů a nepotřebných věcí,“ přibližuje Jaroslav Bláha.

Sdružení už má k dispozici takzvané divadelní výkrytí neboli velké černé plochy látky, které umožňují pracovat s prostorem, uzavřít

» Může se tam odehrávat divadlo s plnohodnotnými světy, hudbou, jevištěm, hledištěm.

Jaroslav Bláha
sdružení Pap-řna

ho. „Může se tam odehrávat divadlo s plnohodnotnými světy, hudbou, jevištěm, hledištěm,“ popisuje Bláha. Poprvé se divadelní výkrytí použijí již 4. června, kdy se zde uskuteční taneční představení Zig-Zag. To odehrává francouzský soubor Compagnie éfandonné v rámci festivalu Tanec Praha.

Výstavbě je nyní i taneční sál,

který by se podle Bláhy mohl otevřít už za několik týdnů. Je v jednom z „vyškolených“ tohoto velkého prostoru a otevřen by měl být celoročně. Sdružení Pap-řna jej plánuje pronajmávat různým tanečním skupinám, kteří o to projeví zájem. „My sami platíme za plochu nájem, bylo by tedy divné, kdyby třeba komerční taneční školy za pronájem nic neplatily,“ míní Bláha.

Sdružení ale plánuje prostor využít multifunkčně. „Ať už to bude galerie, místo pro koncerty, nebo performance,“ říká Jaroslav Bláha s tím, že nyní jsou připravovány plány zhruba pro polovinu plochy, jež zůstane obsažena téměř 800 metrů čtverečných. „Druhá polovina bude pozatím fungovat jako takový skanzén. Zůstaly tam staré papí-

renské stroje, zčásti je to tedy takové muzeum,“ říká Bláha. Věří ale, že do budoucna se podaří využít celý prostor, ať už jakýmkoliv způsobem. „Ideální stav je takový, že tam budou i stále instalace větších uměleckých děl, ať už obrazů, soch. Živého umění, práce ze dřeva, plastu, ceholků, a to by doplnil program, jako například koncerty, performance a další,“ řekl Bláha.

Papírna, s výjimkou tanečního sálu, nebude kvůli vysokým finančním nákladům na vytápění využita celoročně. Počte Bláha by se to ale do budoucna mohlo změnit.

Nové industriální centrum Pap-řna se nachází v prvním patře objektu bývalé papírny.
Barbora Němcová

Tanec Plzeň představí přední české i zahraniční tvůrce

PLZEŇ (ban) Už v pondělí v Plzni začne festival Tanec Plzeň, který je regionální částí známého mezinárodního festivalu Tanec Praha. Prostory Moving Station, bývalé papírny (Pap-řna) a DC Eagle ovládne po téměř dva další týdny současný tanec a pohybové divadlo. Kromě českých předních tvůrců se tu představí zahraniční soubory, ale i soubory z Plzeňska.

Festival zahájí v pondělí od 10 a do 16 hodin titul ZigZag, který v Pap-řně představí francouzský soubor Compagnie éfandonné. „Představení je určeno dětem, a to i předškolákům, stejně ale zaujme i rodiče, mimo jiné citlivou prací s animovaným filmem,“ uvedla za pořadatele Yvonna Kreuzmannová a dodala, že děti budou mít šanci vyzkoušet některé věci v interaktivní dílně.

O dva dny později bude k vidění v prostorách Moving Station Compagnie Jus de la Vie švédské choreografky Charlotty Öfverholm. „Její

choreografie kombinuje syrové taneční divadlo a živou hudbu,“ poslala Kreuzmannová a dodala, že tato žena zcela překračuje hranice mezi tancem a divadlem a používá i velmi originální hudební nápady. Öfverholm povede také první workshop, který se uskuteční v DC Eagle den před jejím představením, 7. června od 18 hodin.

Závěr festivalu bude patřit českým tvůrcům. V neděli 10. června se představí přední české choreografky: Andrea Miltnerová, Lenka Bartůňková a Tereza Lenerová.

Poté s představením Mah Hunt přijede 13. června do Pap-řny český taneční soubor DOT504. V duetu se představí Pavel Mašek a Lenka Vágnerová, která povede i dva workshopy v DC Eagle.

Tanec Plzeň uzavře 15. června v prostoru Moving Station komponovaný večer současného tance z regionu nazvaný Plzeňsko si tančí. Vystoupí například Petra Parvoničová (DC Eagle) či skupina NoTa.

PLZEŇ

Tanec Praha zavítá do Moving Station

V rámci plzeňské části festivalu Tanec Praha se v pátek uskuteční další představení. V prostorách Moving Station se v pátek od 20 hodin koná večer nazvaný Plzeňsko si tančí. K vidění budou zajímavé původní taneční projekty, tanečníci a choreografové pracující v Plzeňském kraji. Večer představí různá zákoutí současného tance a jeho cesty v regionálních podmínkách a možnostech. Přichází se mohou mimo jiné těšit na taneční školu DC Eagle a její vůdčí osobnost Petru Parvoničovou nebo na úspěšnou taneční skupinu nového tance NoTa a její aktuální choreografii LE VISITEUR (Návštěvník).

(ban)

MF Dnes, 2. 6. a 11. 6. 2012

Osobnosti, které spojuje tanec, hudba a světlo

Praha 24. ročník festivalu Tanec Praha 2012 začne dnes v pražském divadle Ponec galapředstavením za účasti dvou desítek silných uměleckých osobností nezávislé scény – setká se v něm na jedné scéně 18 tanečníků, dva hudebníci a svytlejší designer. Pod názvem Platforma tak spojí své síly členové předních tanečních souborů, jako například VerTeDance, Nanohach, Skuttr, ME-SA aj., s jednotlivými tvůrčími osobnostmi a vytvoří představení pouze pro tento večer.

Ve druhé polovině večera budou vyhlášeny prestižní ceny České taneční platformy 2012. Tak se rozehne maraton představení, který potrvá až do 29. června.

Na letošním ročníku se představí českým divákům soubory a tvůrčí zvanici z Německa, Švédska, Velké Británie, Izraele, Dánska, Holandska, Španělska, Japonska, Švýcarska, Belgie a samozřejmě České republiky.

Diváci se za tanečními zážitky vydají nejen do pražských divadel – Ponec, Divadlo Archa, Nová scéna Národního divadla a Hudební divadlo Karlin – ale také do divadel v rekordních deseti městech ČR – v Brně, Českém Krumlově, Hradci Králové, Chocni, Jihlavě, Olomouci, Ostravě, Pardubicích, Plzni a Valašském Meziříčí.

Hlavním kádem pražské části bude známý švýcarský soubor Alias, který uvede 26. a 27. června v Hudebním

divadle Karlin fascinující a hypnotickou choreografií Sideways Rain. Děle se mohou diváci těšit na vlámský soubor Ultima Vez s českou premiérou nejnovějšího představení Wima Vandekeybuse Booty Looting, který vystoupí 26. a 29. června v Divadle Archa.

Více informací lze nalézt na www.tanecpraha.cz. (aut)

(aut)

MF Dnes, regionální mutace, 31. 5. 2012

Plzeňský deník, 4. 6. 2012

Tanec Praha

Řev a řádění při čardáši

Magdalena Čechlovská
magdalena.cechlovska@economy.cz

Zůstat klidně sedět v těžkých kožených sedadlech hlediště Nové scény bylo během tanečního představení berlínského souboru Dorky Park velmi obtížné. Chuť vysokočtí neaktivovala ani tak přetřásaná romská otázka, ale čardášová kapela a energické třeštění více než dvou desítek tanečnicků. První z hlavních hostů festivalu Tanec Praha v úterý a v repríze i večera představil další podobu v Evropě aktuálního dokumentárního divadla. Představení Open for Everything má navíc i české souvislosti.

Choreografka argentinského původu Constanza Macras si vzala do hlavy, že udělá představení o Romech žijících ve střední Evropě. Vyhlásila konkurzy v Maďarsku, na Slovensku, v České republice a sedmáct tanečnic a hudebně nadaných Romů ve věku 12 až 56 let přizvala do svého souboru.

ŽIVĚ Profesionální tanečníci nenápadně dodají živelnému projevu Romů na jevišti virtuozitu. Někdy je však bylo obtížné od amatérských performerů odlišit. FOTO: TANEC PRAHA

Výsledkem je esteticky dávkaovaný radostný řev a řádění. Cikánský živel ve zkratce a s mírou pro rovnováhu mezi folklorem a frustrující každodenností.

Zdá se, že Constanza Macras přišla na dobrou metodu: svůj soubor profesionálních tanečnicků promísí s amatéry, které spojuje například etnická příslušnost. Ti do představení přinesou téma a autentičnost a tanečníci k tomu nenápadně dodají virtuozitu a pomohou usadit neučesanou realitu na jevišti.

V představení mají profesionálové roli těch druhých – gadžů, kteří ve vzácné chvíli, kdy vítální banda zmlkne, vznášejí otázky. „Vážně se modlitte k Měsíci? Opravdu si nikdy nekupujete věci v second handu? Bojíte se vody?“ Nejsympatičtější je ovšem „gadžovská“ tanečnice původem z Jižní Koreje. „Vždyť ani já nejsem bílá.“

Taneční scénky doplňují někteří z Romů svými příběhy. „Moje rodina žije už sto let na jednom místě.“ „Nechci žádného kluka z ghet-

ta. Mláťeť svý ženy a berou drogy.“ „Otec mého dítěte se přijde na dceru podívat, jenom když se chce se mnou vyspat.“

O politické dusno se postará přisná dívka, která v němčině vykřikuje xenofobní obvinění. „Smrdíte, jste černé nebezpečí, keradete, je to už ve vašich genech...“ Její výleviční přejdou pokrčením ramen, umlčí jí kapela. Jako by xenofobie nebyla problémem Romů, ale těch, od kterých vychází. Open for Everything není aktivistické, dokonce ani příliš nevypracované obvyklé klisé – už vůbec ne to, že Rom je dobrý muzikant a tanečník.

Zájem o Romy není nápadem spadlým shůry: před dvěma lety uvedla Constanza Macras rovněž na Nové scéně svou starší choreografii Hell On Earth, ve které pracovala s mladými lidmi z multietnického berlínského sídliště.

Open for Everything je její dosud největší představení. Premiéru mělo v květnu na Wiener Festwochen, dále pokračuje do Budapešti, Curychu, Stockholmu a také do Nitry a Košic.

C. Macras/DorkyPark
Open for Everything
Nová scéna, 5. a 6. června.

Hospodářské noviny, 7. 6. 2012

ČTYŘKRÁT + 1 O CONSTANZE MACRAS

RECENZE - V rámci hostování souboru Dorky Park argentinská choreografka Constanza Macras a inscenací Open for Everything probáhl v Praze workshop taneční kritiky pod vedením šéfredaktorky Tanec zóny Jany Němčkové. Účastníci z Čech a Slovenska se seznámili především tvorbou Constanzy Macras. S autorkou měli možnost se i osobně setkat.

Třídenní workshop se soustředil na základní principy kritického myšlení o tanci a na publicistické formáty taneční reflexe. Workshop bude v září pokračovat pod vedením Maji Hradkové a to na festivalu Divadla Nitra, který bude projektem Open for Everything zahájen. Jediným z výstupů pražského workshopu jsou následující reflexe...

workshopu jsou následující reflexe...

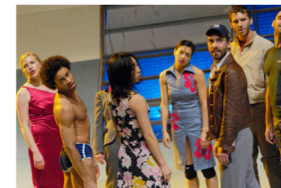
Sociální muzikál otevřený

Připravil taneční představení s Rómany je zapaklé tím, že nálepku „přirozené muzikály“ patří k základním atributům vládního stereotypu. Ak představení nechce stereotypy reprodukovat a skáknout do roviny „ach jo, oni to skrbláka mají v kni“, nastává se extrémně těžkou východiskovou pozicí.

Constanza Macras nechává na scéně vedle sebe tanečnicků z Dorky Park a Rómů z Čech, Maďarska, a Slovenska. Nepodává však amatérům většího prostoru a určitým typům tance, pohybu a hudby, do představení na jevišti na základě castingu, hudebníci si volba menší a větší profesionální. Na jedné straně to umožňuje, aby představení nabralo technickou úroveň a impozantnost, na druhé straně však představení jen těžko zakryje svy základy. Velké základy.

Je tu všecko. Co v představení na měru zřejmě má být – velkolepá scéna, dobře zpracované choreografie, stihavá živá hudba, a k tomu trochu popu, folkloru, chvilky, hip hop, burleskové momenty se střídající s intimními, každý projekce fotografů z různých úhlů, tanečníci sa podíla všakého tance, publikum leží, a potom, ach, ohvíla pře osobní příběh, z kterých každý by mohl být samostatným náhánem. Představení sa nedá uplatit divácká ploskosť a profesionálna zpracovanosť do detailu. Je tu všecko, čo sa odakáva, a zdá sa to málo, pretože efektu je příliš veľa. Alebo inak: Představení si vedome volí možnost vytvořit krásnu burlesku vztu zdolaného sveta (samozrejme nevytvorujú občasné názorné problémy – tie sú dojemné alebo výprné), namiesto kritického vstupu do vecí. Je to samozrejme určitá možnosť, obasa vedome vybyľ audy. Sociálnym muzikálom sa po porovnaní asi ťažšie tolera.

Text: Ivana Rumanová

Dolce Gabana Armani Gucci

Tanec Praha zahájil svůj první festivalový týden ve velkém stylu - Jevním a barním představením Open for Everything berlínské choreografky Constanzy Macras. Před dvěma lety jsme měli možnost sblížnout na Nové scéně ND představení Hell on Earth, které Macras vytvořila s mládeží z předměstí Berlína. S performery z jejího kmenového souboru Dorky Park se tak na jevišti prošli míslí amatérští tanečníci ze sociálně znevýhodněných rodin migrantů. S Open for Everything začíná divák v postatě oběvi, až na to, že semotáz se hlavními akatry stávají menší hudebníci a tanečníci ze Slovenska, Maďarska a Česka. Romská otázka jsou tance, hudba nejvyšším výjadovacím jazykem, proto interpret působí na jevišti velmi bezprostředně, faktálně "ve svém žlu". Závatný tok taneční energie místí přibližně osobní příběhy protagonisti, vyprávěné na mikrotón. Načo říci, že srovná 100 minut je zkušou diváckou trpělivostí, ostatně stejně jako další akty představení. Když se režisér předloží DOLCE GABANA ARMANI GUCCI při menší dělnépodstatě opakovaně začít nímá list na nový, muská jsem se sama pro sebe smát. Představení je zkrátka lehoč přes míru: trochu moc dlouhá, trochu moc nahatá, scéna křákové extravagantní. Autora se tak genálním a v postatě subitím způsobem podotáhla poslušnost naše podvolběné vnitřní cikánského temperamentu. Dovolím. Představení netočí s poslesem. Neuvěřitelní tanečníci se posaz přisunou o patro níž do grada trochu menšinou, probora dšielané lavatry, zato v blízkosti Dje, kde se jejich nohy mohou opět volně rozkmitat z lástí radostí z pohybu. Byla to jiná německá choreografka, jejíž imperativ zněl: Dance Dance Dance Otherwise We Are Lost.

Text: Olga Fialová

Intenzivní maratón tance

Constanza Macras představila multikulturní inscenáciu v rámci festivalu Tanec Praha 2012. Spolu so svojou medzinárodnou tanečnou formáciou Dorky Park zapojila v projekte Open for Everything rómskych tanečnickov a tanečnicov. Constanza Macras a jej tím pracoval na vybereí tohto projektu už od roku 2010. Výber účastníkov

Taneční zóna.cz, 6. 6. 2012

NA Tanci Praha představila svůj projekt choreografka Constanza Macrasová a říká: Mladí Romové byli velmi talentovaní, rychle se učili

Marcela Benoniová
Argentinská choreografka Constanza Macrasová žije a pracuje v Praze. V roce 2010 se vydala do Argentiny, kde došlo k velkému útlaku Romů. Když jí bylo 18 let, přišlo do Prahy a začala tančit. Když jí bylo 20 let, přišlo do Prahy a začala tančit. Když jí bylo 20 let, přišlo do Prahy a začala tančit.

bylo těžké k nim proniknout. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt, který by byl jako nějaký projekt. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt.

bylo těžké k nim proniknout. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt. Nemyslím si ale, že by náš projekt měl být jako nějaký projekt.

Právo, 7. 6. 2012

Slavná choreografka roztančila romské menšiny

Marcela Benoniová
Více než taneční představení se skrývá pod titulem Open for Everything. Sverizana Constanza Macrasová v něm na festivalu Tance Praha (Nová scéna Národního divadla) testovala křehký led romské tematiky. Od sociálních problémů, hrůz, přehledu i osobních příběhů přes staleté rituály a věčné toulání světem až po nekonečnou radostnou energii střetů z romské hudby a tance. Zprvu nechává vyprávět aktéry o svých toulkách, chytčích i hří-

Love story i bitky a soubor je na demim pořádku. Mladické mačky i neukojeňtí mládci, pozmenění transsexualové, děti i starci, ti všichni jsou otevření ke všemu. Choreografka pracuje s akrobacii, hip-hopem, moderním tancem a kontaktní improvizací. Osmnáct aktérů, z nichž je jen šest profesionálních tanečků berlínské skupiny Constanza Macras Dorky Park, vytvořilo kompaktní mikrokosmos. Po dvou letech často jisté složitého hledání našli společný výrazový jazyk.

čhu. Na začátku přijíždí na jeviště staré auto plné Romů, amatérských tanečků, z gardie pak vyleze para muzikanů. V proudu romských tradičních a populárních písniček kapely skvělého houslisty Marka Baloga tanečníci i zpěváci vytvářejí obrazy typické pro všechní život romských obyvatel. Na známou melodii hrají s kulovými oděvy s vitřními texty o módních jménech Dolce Gabbana, Armani nebo Gucci. Za víru tance vzniká na jevišti podivná „hadrárna“, svlékání a oblékání se mísí se zpočenými těly.

Právo, 8. 6. 2012

Open for Everything

Hlavní program 24. festivalu současného tance a pohybového divadla Tance Praha 2012 začal po úvodním Galavečeru v Divadle Ponec prvním zahraničním hostem na Nové scéně Národního divadla. Uskupení Dorky Park není v České republice žádnou neznámou. Na Nové scéně podnůh, v Praze poštěti. Tehdy v roce 2007 při uvedení svého díla *Im Not Only One* v Divadle Archa přejala umělecká vedoucí souboru Constanza Macras do Prahy s označením nejprogressivnější choreografky na berlínské taneční scéně a dnes již nikdo o její hvězdnosti nepohybuje. Nejnovější projekt je čerstvou novinkou v repertoáru této mezinárodní skupiny sídlící v Německu. Po vídeňské premiéře v první polovině května se Praha stala třetím místem uvedení *Open for Everything*.

Životní situace Romů ve střední Evropě jako téma. Představení zobrazuje či slovně vysvětluje život Romů od

Jich tradic, pověr a zvyků až konstatování situací dneška. Staví předsudky do kontrastu s opravdovostí skutečnosti, nemalává ani se nepodřizuje jedné či druhé straně. Výsledkem je téměř dvouhodinová inscenace, kterou lze zcela směle nazvat reprezentantem žánru tanečně-divadelních dokumentů, jaké jsou mezi světovými tvůrci čím dál tím oblíbenější. Rezignace na klasickou strukturu příběhu přináší volnější ruce při zpracování faktických poznatků, které přišly ať náhodně, či byly cíleně vyhledávány. Dává to následně prostor k využití přirozenosti v projevu neprofesionálních aktérů, jejichž přítomnost, jínakost, etnikum je hlavním středobodem celého projektu.

Na jevišti přijíždí žigul plný až k prasknutí. Ve dvou stůpách stoji s bohorovným výrazem muži „klanu“ –. Hned první scéna je jasným zobrazením kontrastů, kterých je romský život plný. Další vodič linkou je antropologický výzkum, který však ve finále ironizuje sám sebe. Diváci jako svědci intimních zpovědí, přerodu osobnosti, trapných situací vycházejících z ještě trapnějších zažrých klíše a předsudků komunity a vůči komunitě. Jednotlivé příběhy se střídají, překvapivá gradace celého představení více a více uvolňuje napětí i v publiku. I s velmi povrchně znalostí romské problematiky získává divák pocit, že rozumí a rád se nechá vtáhnout do pozitivní atmosféry tak, že sám sebe přistihne, že se usmívá. A když se otočí, zjistí, že jeho spolusedlící také.

Open for Everything je divadelní dílo nabitě po všech stránkách plně kvalitními výkony. Vyjimečný taneč vesech žánrů se zaměřením od romského folkloru přes „Carmen“ narážku až po street, hip hop či jen „trásní“ na běžný pop. Nádherna současného tance jednotlivých členů skupiny je doplňována přirozeným tanečním projevem, který se zvláště u amatérských protagonistů během celého představení proměňuje. Kromě doprovodu romské kapely a zpěvu jednotlivých aktérů se tu a tam objevuje i reprodukovávaná hudba.

Constanza Macras patří do skupiny choreografů, jejichž práce udává směr. Dokáže maximálně sladit svá divadelní bádání s diváckou atraktivitou, vnímá obje potřeby a svou vizi jasně přenáší na svůj soubor. A publiku zprostředkovává výjimečný zážitek.

Open for Everything
Režie a choreografie: Constanza Macras
Dramaturgie: Carmen Menbert
Scéna: Tal Snachim
Kostýmy: Gilvan Coelho de Oliveira
Účinkují: Emil Bordás (HU), Hilde Elbers (NL), Anouk Froidevaux (CA), Fatima Hegedüs (HU), Ádám Horváth (HU), László Horváth (HU), Hyoung-Min Kim (ROK), Denis Kuhnt (D), Viktória Lakatos (HU), Zoltán Lakatos (HU), Iveta Millerová (CZ), Elik Niv (ISR), János Norbert Orsós (HU), Monika Peterová (CZ), Rebeka Réda (HU), Markéta Richterová (CZ), Ivan Rostás (HU), Magdola Rostás (HU), Viktor Rostás (HU)
Hudebníci: Milan Demeter (CZ), Milan Kroka (CZ), Jan Surmaj (CZ), Petr Surmaj (CZ), Marek Balog (SK).

Taneční aktuality.cz, 17. 6. 2012

Skandinávsky učešaná vášeň nadchla diváky Tance Praha

09:17 | Dnes | [Jakub Novák](#)

Glosa - Bojíte se světa(Ja)? Bojíte se tmy? Bojíte se probudit ze smu, nebo se do něj třeba jen ponořit?

Vyrovnat se s běhy, když člověk křičí sám, je těžké - někdy je ale mnohem těžší udržet se a vytrvat ve vztahu s tím, kdo by vám mohl podat pomocnou ruku.

Vynikající švédské choreografka, tanečnice a performerka Charlotta Öfverholm představila v rámci Tance Praha českému publiku kouzelně ambivalentní ukázkou po skandinávsku učešané vášni.

Představení "Pas de deux sans toi" představuje unikátní ukádku strhujících pohybových kresek v podání samotné autorky, jejichž způsob provedení dokáže vyrazit dech.

Öfverholmová postupně provází diváka nikdy nekončícími přechody mezi skrytou romantikou světa osamělých, vystaveného na milost a nemilost realitě, a světem, kde dva křičí spolu "v dobrém i ve zlém".

Její tanec je mimořádně přesvědčivý, pohyby jsou jasné a zcela přirozeně plynoucí. Samotný výraz je kapitolou sám o sobě a v představení ho ještě podtrhují sekvence, ve kterých komunikuje s publikem nebo zcela smířené promlouvá o svých obavách a strachu.

Perfektně jí přitom doplňuje tanečník a performer Lindy Larsson - na první pohled se zdá, že byste těžko hledali dvě rozdílnější bytosti - o to více vás potom jejich společná souhra překvapí. Larssonovy schopnosti a dispozice otevírají Öfverholmové nové hřiště a výzvu, kterou ona s potěšením a bravurou přjme.

Čtíte také
Ultima Vez a Alias budou hvězdami festivalu Tanec Praha 13. měsíc je kouzelným fetišem, kterému je těžké odolat
Srdce tanečního světa bije v Praze

Představení v sobě skrývá obrovské množství energie, která ostatně i Charlotty Öfverholmové přejíti na každém kroku. Divák není provázen klasickým vztahovým klíše namísto toho je mu servována směsice ironie, radosti a zároveň bezmezného smutku a nostalgie.

Vskukto, něco na těch Skandinávčích je.

Aktuálně.cz, 11. 6. 2012

Téma stárnutí i bajka plná divokosti

Marcela Benoniová
 Tanec Praha se rozjel minulý týden naplno s předhládkou zahradních hostů. V Divadle Ponec se představily dvě zkušební tanečnice.

Výraznou švédku Charlottu Öfverholmovou s jejím představením Pas de deux sans toi (Duet bez tebe) v sobotu vystřídala britská umělkyně Wendy Houstonová. Jednotlivé večery měly společného jmenovatele. Obě dámy prošly za své kariéry světovým souborem DVS Lloyd Newsona v jeho počátcích a jsou tedy interpretačně velmi vyzrálé.

Představení 50 Acts Wendy Houstonové bylo spíše divadlem jednoho herce. S velkou nadšenkou a briskantním anglickým humorem si umělkyně pohrává s tématem stárnutí. Sama jej komentuje slovy: „Můžete se dožít vysokého věku, ale nepřekážete nám. Stojíte nám v cestě...“ Vyrovnává se se spěchem, chaosem, nechce se zastavit, točí se jako derviš stále dokola a přes nejrůznější rány i snahy o sesířeníl zůstává nekompromisně na místě. Likvidáci stáří naznačuje i výpňnou scénou rozbití stáří gramofonových desek i předčítání magnetofonových rozvinutých pásků.

jako by čela mořsovkou odvysílano ze staré pošty. Přesto, že Houstonová vůbec netančí a spíš hraje, v každém gestu a pohybu je vidět neuvěřitelně nashromážděnou energii a skrytou virtuozitu. Naopak v pondělním představení se poprvé v Praze představili Yossi Berg a Oded Graf Dance Theatre. Mladí a neotřelí tanečníci a choreografové z Izraele a Dánska si ve své kompozici Animal Lost kládou otázku o lidské animálnosti, bezuzdné divokosti i radosti, o základních lidských potřebách a padech. Z humorného začátku, kdy má všech šest tanečníků velké zvíře-

čí hlavy, se obmažují, sblížíjí i bojují navzájem. Takřka křídleného vyvrcholení a extáze se však ani nedočkájí, protože jsou nečekaně posířikáni proudem ledové vody. Možná si mladí tvůrci ani neuvědomili, kolik moudrých podobenství by mohlo vzejít z těchto novodobých bajek.

Wendy Houstonová: 50 Acts, Yossi Berg a Oded Graf Dance Theatre: Animal Lost
 Tanec Praha, Divadlo Ponec, 9. a 11. června 2012
Hodnocení 80 %

Pas de deux sans toi, čili duet bez tebe Charlotty Öfverholm

„I'm afraid of being scared“ (Louise Bourgeois)

Zřejmě jen málokterý divák, který v rámci letošního ročníku festivalu Tanec Praha zavítal do Divadla Ponec na představení s názvem *Pas de deux sans toi* z dílny švédské choreografky a tanečnice **Charlotty Öfverholm**, byl připraven na to, co tu na něj čeká. Barokní kantáta, tango, lidová píseň *Ej lásko...*, angličtina, francouzština, španělština... zpěv a mluvené slovo, šepoty a výkřiky... cokoliv od chůze po fyzické divadlo, Pinocchio na vodítku... vášně, brutalita, zoufalství, humor, úzkost.

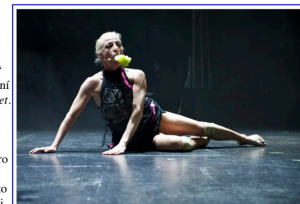
Tato extravagantní, burleskní hříčka, příliš syrová a pulvívě přítomná, aby mohla být surreálná, a přesto příliš surreálná na to, aby se dala jakkoli uchopit rozumem byla inspirována instalacemi a solemi francouzské umělkyně Louise Bourgeois, jejíž vliv je tu skutečně všudypřítomný. Od prvního ohmatání si scény - prázdného, úsporně pojatého, a přesto expresivně třísného prostoru, přes visící neformálně látkové objekty až po postupně rostoucí pocit napětí, úzkosti a strachu, onoho paralyzujícího druhu strachu, který kdysi sebevdomeho člověka mění v apaticky uzlíček zoufalství. Obě také sdílejí společné zaujetí až fyzicky pociťovanou zranitelností jedince tvář v tvář neúprosné realitě okolního světa, vyrovnávání se se zradou, samotou a opuštěním a s tím související potřebou pocitu bezpečí a ochrany.

Současně ale z celé inscenace cítíme také sbevtýtný severský podtón neustále přítomné úzkosti, osamění a neklidu, uvědomění si vlastní zranitelnosti a nicotnosti člověka v řádu přírody, o něž

před více než sto lety obohatil expresionismus v malířství Edvard Munch. Vše je následně přetaveno do originálního duetu s (občas) přítomným partnerem a velmi neofolým pohybovým slovníkem. Ten osciluje někde mezi cirkusovým představením a velmi syrovým pohybovým (fyzickým) divadlem, kdy šplh po laně vzhůru ke světlu vyústí v nevyhnutelný pád hlavou dolů, kde jsme svědky expresivního, až naturalisticky podaného propletení dvou těl, mužského a ženského, vyjadřujícího zoufalou, až maniakální závislost jednoho na druhém. Tyto scény autorka prokládá provokativními intermezzy, v nichž se ve svými otázkami obrací přímo na publikum. Ano, najdou se i okamžiky pousmáním, ty však nevychází z nějaké prvoplánové, skečovitě humornosti, jako spíše z uvědomění si ironie situací, které nám život občas přináší.

Ten kabát je (možná) příliš velký...

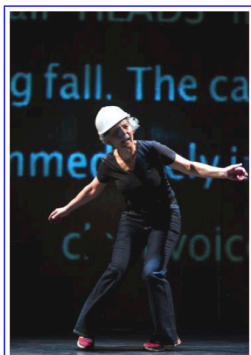
„Označi Charlottu Öfverholm za expresivní tanečnici by byl eufemismus... Její temperament a síla na jevišti by mohly napájet elektřinou pomalu celý Stockholm.“ napsal po jednom z jejích vystoupení recenzent deníku *Svenska Dagbladet*. Ano i ne. Ano, její představení je skutečně doslova nabito energií a napětím, které neustále vrší z jejích gest, mimiky, hlasu, z jejího těla, pro něž je dynamika pohybu pouze jedním z mnoha způsobů sdělení této energie s divákem. Tím intenzivněji ji pociťujeme v okamžicích zdánlivého klidu a uvolnění, v nichž je však neustále přítomné jakési latentní napětí a drama, skryté kdesi hluboko pod tou bronzovou pokožkou divoké samanky. Je to jako předtucha blížícího se výbuchu, jenž může kdykoli propuknout v plné síle a v netušených podobách a variantách – takových, jaké u klasicky školovaných tanečniců nevidáme, takových, jaké můžeme najít jen v přírodě v napětí svalů divokého zvířete, které v nás vyvolilo nebezpečí. Právě tento atavismus sdílený s divákem, pocit, že se účastníme něčeho, co je nám instinktivně vlastní, je zdrojem sugestivnosti, která nás drží přikovaně v sedadle v neustálém napětí... Pro toho, kdo má dostatek síly vykročit vsíre divotvornému světu Charlotty Öfverholm, se *Pas de deux sans toi* může stát fascinujícím, nezapomenutelným zážitkem.

Taneční aktuality.cz, 11. 7. 2012

Právo, 12. 6. 2012

Wendy Houstoun v 50 aktech

Wendy Houstoun, ikona současného britského pohybového divadla, dlouholetá členka progresivního souboru fyzického divadla DV8, dorazila do Prahy. Představení se v rámci festivalu Tanec Praha se sólovým představením *50 ACTS*. Během padesáti obrazů, z nichž některé trvaly pouhé vteřiny, zatímco jiné byly rozvinuty do delších ucelených pasáží, přednesla své vidění a kritiku na některé elementy dnešní doby.

Její styl práce je typický propojováním pohybu s textem, ať už v podobě mluveného slova či písemného vyjádření promítaného na plátno. V obou případech se prolinaly filozofické úvahy, krátké úderné manifesty hodné vůdce davu, s instrukcemi, jak předcházet úrazům na pracovišti či dotazníkem určeným lidem procházejícím závěrečnou etapou života. V obou případech se autorce podařilo předat divákům sdělení v kompaktní formě. A to díky oproštění se od scénických zbytečností a jednoduchému tělesnému vyjadřování založenému převážně na civilních

pohybech a gestech. Pokud Wendy Houstoun promlouvala, její tělo doplňovalo sílu výpovědi, pohyb paží byl veden s napětím a směřoval k vytyčenému cíli. V momentech, kdy měla pozornost diváků směřovat na promítací plátno, stála Wendy nehybně či vykonávala monotónní víření až do úmoru, což působilo záměrně komicky. Humor je vůbec silnou stránkou její tvorby. Je inteligentní, je v něm nadsázka s trochou hořkosti ve vnímání současné společnosti. Je obsažen ve stěžejním tématu, které se více či méně nápadně prolíná *50 akty*, je ožehavé, citlivé a zároveň věčně přítomné v každém z nás, což v případě tanečnicků platí dvojnásob – je jim STÁRNUTÍ. Wendy se vůči němu vymezuje hned několikrát, popírá ho, bojuje s ním, vysmívá se mu, přijímá ho... nastavuje tak zrcadlo dnešní době, která ve svém zběsilém tempu hrne mládí vpřed a stárí někde zapomíná...

Zajímavé na *50 aktech* je i nakládání s hudbou a hudebními nosiči. Magnetofonový pásek z kazety je bez emoci vytáhnut, aby sloužil jako jakýsi řízenec při větštině poměrně nepřiznivě budoucnosti interpretky, gramofonové desky jsou do melodií klasické vážné hudby přesně a správně načasovaný moment rozbitý klavírem. I to budí asociace na vnímání ubíhajícího času v souvislosti s technologickým pokrokem, kdy stále nové a nové vynálezy a výmysly válčují ty staré.

Slova Wendy Houstoun: „*Věk není atraktivní-věk je depresivní-věk je o ničem.*“ V případě této bezesporu charismatické osobnosti to však neplatí. Věk jí není překážkou, je jí výhodou. Díky nabytému moudrosti, nadhledu a snaze o upřímnou výpověď je její místo na umělecké scéně nenahraditelné. Stále nám totiž má co říct...

50 Acts

Tvorba a interpretace: Wendy Houstoun
Light design: Nigel Edwards

Taneční aktuality.cz, 11. 6. 2012

Zvěřinec v Ponci

dynamickou podívanou na pomezí reality a fikce.

Podle slov tvůrců stála na počátku tohoto představení jedna otázka, kterou choreografové položili svým tanečnickům: „Jak byste ve třech větách popsali sami sebe?“ Z těchto vět, ale i z mnoha

dalších slov, úryvků písní a zvuků vydávaných tanečnickými byla sestavena základní zvuková kulisa, která doprovázela dění na scéně. Každý z performerů se převtěl do jednoho zvířete, jehož masku nosil, a toto zvíře se stalo jeho symbolem, charakteristikou či jen obyčejnou maskou, za kterou mohl schovat obličej, aby dal průchod zvířeti v sobě. Odhalování zvířat v sobě samých, ale i skrytých tužeb a strachů bylo totiž hlavním tématem tohoto bláznivého díla.

Začalo se ale z trochu jiného konce, a to odhalováním těla: úvodní striptýz trochu nešikovných „zvířátek“ byl doprovázen hlasitou rytmickou hudbou, jejíž neustálé stupňování bylo v kontrastu k jednotlivému monotónnímu pohybu všech šesti tanečnicků. Poté už následoval divoký tanec, kde se interpreti zbavovali masek a dostávali se na hranice fyzických možností nejen kvůli náročnosti choreografie, ale především kvůli kombinaci této choreografie s mluveným slovem a zpěvem. Promluvy a výkřiky jednotlivých tanečnicků byly totiž v představení stěžejní složkou. Zprvu si divák ještě mohl myslet, že to jsou právě ony věty, kterými se na počátku sami definovali. Možná ano, možná ne. Absurdnost některých výroků, komické výrazy a bizarní situace zpochybňují veškeré předpoklady, se kterými mohl divák na toto představení přijít. Vážné otázky se mohly vynořit, ovšem hned byly zahaleny vtípnou větou či podivným obrazem. V obdobném duchu se neslo celé představení až do konce. Závěrečná gradace ve znamení erotického dusna, kdy úsměv pomalu zamrzal na ústech, byla naprosto zrušena jakousi groteskní odou: postava „králíka“ vyzbrojena vodní pistolí donutila všechny ostatní sednout si okolo pomyslného ohně a zpívat.

Animal Lost byla živelná show, zábavná podívaná, představení plné skvělých výkonů (výraznou postavou byla především tanečnice a zpěvačka s maskou koně), které vyvolávalo v publiku spontánní reakce a na závěr bouřlivý potlesk.

Taneční aktuality.cz, 13. 6. 2012

JEDNODUCHÉ ODPOVĚDI UŽ PŘESTALY EXISTOVAT

RECENZE – Součástí úvodního týdne mezinárodního festivalu Tanec Praha byl i taneční projekt *Animal Lost* izraelského dvojice Yossi Berg a Oded Graf. Inscenace pro šest tanečnicků vznikla v roce 2010 a během dvou let stihla procestovat řadu zemí. Abstrakce a postmodernita byla šesti diváků absolutně vítána, druhou absolutně odsouzena. Tak to alespoň vyplulo z diskuse po představení...

Jednoduchá scéna, střídání lightdesign, šest civilně oblečených postav a realisticky gumovými maskami zvířat na hlavách. Vše na scéně působí velmi civilně a „jen tak, mimochodem“. Od počátku lze však za tímto „jen tak“

počtem očekávat inscenační záměr poodhalovat skrytou podobu pozítka.

Záměr sdělení se tak stal i základní vyjadřovací metodou – postupné odhalování a zakrývání, maskování, specifika kontrastu. Maskování však v rámci této inscenace není jen klasickým zakrytím obličej maskou, ale především hraním si s tím, co tento princip nabízí – postupně gradované, choreograficky i dramaturgicky zakotvené zakrývání a obnažování tanečnickova těla, které se tímto scénicky jednoduchým prostředkem proměňuje z komikové loutky ve fyzické tělo.

Tato koutka postupně svědká pestré oblečení a gumovou masku, vizuální balast, který pod sebou ukrývá naně lidské tělo. Z plakátově barevné loutky tak více divák vyseke tělo. Tato proměna není jen vizuální, ale především energetická a dokresluje tak ambivalentnost tělního „animál“ – zvířecí dravost současného komerčního světa stejně jako lidskou fyziku, které je živa, pulsující, skutečná.

Tento proces je orlímován lasčovními, jakoby bez kontextu pronášenými říkankami, které tak výše zmíněný metaforický obraz zarámují do rozverně kabaretní podoby. Čirým poměrně temné podobnosti odhalování lidské rozpuštění v humorných situacích. Tento kabaret, umocněný svícením i hudbou, je však prostý přetažených klíčů, které se tímto zánrem nabízí, ale naopak účelně jednoduše, scénicky střídmě pracuje spíše se slovem. Jejich rytmus se tak stává předtichou pro fyzický pohyb.

Zajímavým dodatkem tohoto textu může být několik postřehů z debaty s tvůrci této inscenace, kteří se, přirozeně, nevyhnují určitému výkladu svého díla. Zajímavým postřehem však zůstává deklarovaná starost umělce o svět, jakási zodpovědnost za jeho stav. Autoři sami to nazývají „otázkou správného pohledu“. Právě tato otázka padla v rámci debaty, která stála především na tom, čím tento správný pohled (zde ovšem v inscenačním smyslu slova) je.

Na jedné straně nadšené ovace publika oceňující abstraktní inscenaci, na té druhé nespokojení hlas, toužící po ukotvení představení, nikoli po tom postmoderně rozpadlém. Připustíme, že *Animal Lost* je choreografie poněkud abstraktnější, neznámé, že nemá sdělení. Jak už to v současné umění funguje – je to na každém z nás, jak si dílo interpretujeme. Jednoduché odpovědi už přestaly existovat.

Anna Hejmová, 19. 6. 2012

Animal Lost
chor.: Yossi Berg, Oded Graf (Izrael)
11. 6. 2012
Divadlo Ponoc, Praha

Taneční zóna.cz, 19. 6. 2012

TANEC PRAHA

07.07.2012 11:15

Konverzace Nicole Beutler s Lucindou Childs

Festival Tanec Praha letos poskytl nevšední pohled na dílo významné představitelky americké postmoderny, choreografky a tanečnice **Lucindy Childs**. Její dvě choreografie ze 70. let *Radial Courses* a *Interior Drama* inspirovaly současnou choreografku působící v Nizozemí, **Nicole Beutler**, která se rozhodla dále pracovat s původními díly a prezentovat je jako svůj rozhovor se slavnou choreografkou, známou ze skupiny *Judson Dance Theatre*. Záměrem jejich provedení v Praze byla také přednáška o Lucindě Childs věnovaná

studentům a po představení i její filmový portrét.

Pro Lucindu Childs je typický minimalismus, se kterým přistupuje k pohybovému materiálu. Kombinuje jednoduché, repetitivní sekvence pohybů, které skládá do fascinujících struktur. Je to tanec jako pohyb těla, přirozená chůze, poskoky, jednoduché otáčení. Velice důležitý je čas a rytmus, který klade na tanečnický vysoké nároky. Obě choreografie, které si Nicole Beutler vybrala, byly původně prováděny bez hudebního doprovodu, na ticho. První z nich, *Radial Courses*, je z větší části doprovázena zvukem kroků čtveřice tanečníků, kteří v seřvené skupince neustále opisují kruh kolem jeviště. Jsou obklopeni diváky, kteří během tohoto kusu nesedí v hledišti, ale volně obklopují celý prostor jeviště, povětšinou ve stoje. Dodává mu to na civilnosti a atmosféře. Dvě ženy a dva muži donekonečna chodí v kruhu, aby se čas od času jednotlivce nebo dvojice odpojila několika přesnými poskoky. Celou dobu tanečníci musí stále počítat, jejich chůze bez zastavení pulzuje pořád v jednom rytmu. S narůstajícím časem stoupá i naše fascinace drahami a kombinacemi jednotlivých tanečníků, kteří zachovávají naprosto minimalistický krouživý pohyb po prostoru, zanechávající však dojem velmi komplexní struktury.

V druhé části večera pětice tanečníků již frontálně atakuje diváky v hledišti pohybovým minimalismem choreografie *Interior Drama*. Narozdíl od původní verze na ticho zde má zásadní podíl nově dokonponovaná hudba **Garyho Sheperda**, která působí, jako by s choreografií již vznikala. První tanečnice suše oznamuje do mikrofonu „Part One“ a začíná tančit první část, která opět dominuje sekvencí jen několika pohybů, poskoků a otáček, které jsou prostorově a časově rozvíjeny postupně všemi pěti tanečnickými. Je to naprosto fascinující pohled a intenzivní zážitek, dosažený minimálními prostředky, které ale stojí tanečnický nesmírně úsilí, a to nejen fyzické, ale i duševní. Dráhy a opakující se motivy vyžadují naprostou soustředěnost i výdrž. Tanečnice ohlásí druhou i třetí část a navrací se do až meditativního pulsu skupiny, jejíž počínání akcentuje i určuje hudba a rytmus tanečníků.

Nicole Beutler svým pohledem na choreografie Lucindy Childs ukazuje na fascinující komplexnost a vnitřní drama tanečníků, kteří ač vězni struktury, rytmu a drah, nacházejí svobodu a sílu ve skupině a přinášejí nevšední zážitky.

Taneční aktuality.cz, 7. 7. 2012

Lehkost minimalismu a rituál přenosu v Ponci

Marcela Benoniiová
Mluví-li se v umění o minimalismu, představíme si spíše hudební nebo výtvarná díla. K tomuto stylu se ale hlásí i řada amerických tanečníků a choreografů. Jednou z vůdčích osobností byla Lucinda Childsová, teprve s ní se ovlivnila choreografická a scénická myšlenka.

Pokus ozvíť dvě z jejich raných děl učinita Nicole Beutlerová, německá režisérka a choreografka, která delší dobu působí v Holand-

riace. Vytvářeli jakési vnitřní drama, a když interpretovali chladnokrevné pocity.

Pondělními a úterýními hosty festivalu Tanec Praha byli v pražské Ponci tvůrci pátodenní z Izraele, Sharon Fridman pracující intenzivně v Madridu. Jeho ambice vytvořit ucelené dílo se však utopila v přeměně složitého komplikovaně dekorace.

S jistotou náměstěného přecházel z úzké rampy dekorace, které se pod ním velmi rychle pohybovaly, a padl do rukou partnera či protiv-

nika. Na zemi naopak jako by ztratili rovnováhu. Na pomězi „dancemacabre“, hry s mrtvým nebo bezvládným tělem, rozvíjel fascinující duet protikladných charakterů. Zda se jednalo o rozpolcené duševní stavy či o nestálost jakýchsi zbrklých blíženců, jsme si měli domyslet.

Odlisným vystoupením byl abstraktní duet Ferrum v komorním díle Itamaru Serussiho. Izraelský umělec působil v Danshuis Station Zuid v nizozemském Tilburgu jako staří choreograf.

Do Ponce se vrátil tanec

24.06.2012 17:06

V pondělí 18. 6. 2012 se na Tanci Praha představilo velmi zajímavé a dynamické představení s názvem *Al menos dos caras* taneční skupiny **Sharon Fridmana**, který je zároveň interpretem i choreografem. Trojice mužů okouzlovala diváky jak nápaditým konceptem, tak svými pohybovými schopnostmi a humorem v pohybu.

Na jevišti ještě před začátkem představení stojí jakési dřevěné rámy, na nichž se minimalistickým pohybem pohybuje čísi hlava s blondatými vlasy ze strany na stranu. Po usnutí všech diváků se hlava nepozorovaně zamění za nohy téže osoby. Světlo umožňuje divákům vidět právě jen onu část těla. Za chvíli osoba chodící tři metry vysoko po dřevěných rekvizitách přepadává a je zachycena kudrnatým mužem (Sharon Fridman). V tento okamžik se choreografie rozvíjí do neuvěřitelně náročného tempa a téměř po celou dobu v něm setrvává. Hlavními akéry jsou tedy dva muži, kteří k sobě mají velmi blízký vztah, který je založen na bezmezné důvěře. Blondatý muž (Arthur Bernard Bazin) je buď velmi unavený, nebo velmi opilý. Jeho pohyby jsou vládné, osa těla nikdy není vzpřímená, avšak kreace, které tento drobný muž předvádá, jsou hodné obdivu. Za zády má vždy svého přítele, který ho neustále zachraňuje od pádu. Mezitím se na jevišti v různých momentech pohybují dřevěné konstrukce, které tu vytváří otevřený prostor pro setkání, tam zase uzavřeny pokoj s okenním výklenkem. Zpočátku vypadá, že se rekvizity pohybují samy, posléze se do hry dostává třetí muž (dramaturg této choreografie **Antonio Ramirez-Stabivo**), který je vlastně bytbatelom děje. Přeměňuje prostor, tak aby oba tanečníci mohli rozvíjet svoje vztahy a budovat svůj dialog až do okamžiku, než dojde k vtipné rozepři, všichni tři muži mají tendenci se zachránit právě únikem do prostoru symbolizující klid a pohodu domova, kde se může chodit v trenýrkách. Nakonec však se každý chopí jednoho „rohu“ a všichni tři společně s dřevěnými zdmi, které se mohou pohybovat díky kolečkům přidělaným zespodu, roztažejí prostor do ohnivého kolotoče, který je všechny přehoupe do jiného časoprostoru a role obou tanečnicků se lusknutím prstu promění. Blondýn je najednou tou jistotou. Příběh se vlastně začíná opakovat.

Až v závěru se muži od sebe odpoutají, blondýn si libuje ve výšinách a prochází se po pohybujičích dřevěných rámech, jeho přítel si prožíval svůj příběh v prostoru pod ním. Antonio zde má nejtěžší roli. Snaží se zachraňovat a pomáhat oběma mužům zároveň. Jeho rozpolcenost ho nakonec plně vyčerpá a zabije.

Světla, rytmus, třetí osoba, která se zpočátku tváří, že je tam omylem, dřevěné konstrukce, které přesně připravují potřebnou atmosféru a výkony tanečnicků jsou velmi vkusně propojeny. Vzniká obraz, u kterého můžeme sedět hodiny a pořád v něm nacházíme zálibení. Je to potěcha pro oči i pro duši. Ve výrazech tanečnicků je pravdivost a upřímnost. Pozváním tohoto hosta se do Ponce opět dostal tanec. Tanec, který je hlavním nástrojem sdělování, je zábavný, originální a jde ruku v ruce s námětem a tématem.

Trošku nešťastné bylo uvedení druhé choreografie večera **Ferrum**, která bohužel část své atraktivity ztratila souhrnou špatných náhod. Program slibovat pohled na dvě tanečnice, které pracují s prostorem a precizností pohybu. Jde o souhrn dvou ženských těl. Zraněním jedné z interpretek se stalo to, že choreograf **Itamar Serussi** ji zaměnil za muže. O souhře a expresivně dvou ženských těl tak nebylo ani zmínky. Choreografie je založená na zajímavých, někdy podivných a nepřirozených pohybových sekvencích, ale celý námět bohužel nepřinesl žádné neobyčejné zážitky. Výkony interpretů byly na velmi vysoké úrovni, avšak „něco“ tomu chybělo. Atraktivitu této choreografii ubral i fakt, že byla uvedena po tak záračném *Al menos dos caras*.

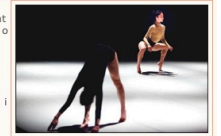

Foto Gerardo Sanz a Joep Lennarts

Taneční aktuality.cz, 24. 6. 2012

Právo, 20. 6. 2012

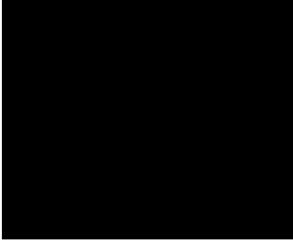
UVNITŘ A NA POVRCHU IZRAELSKÉHO TANCE

RECEZE: Poslední večer festivalu Tanec Praha 2012 na scéně divadla Ponoc se konal pod záštitou Volkytáčnické Sítu Izrael, neboli na programu byla díla izraelských tvůrců... Práce jednoho z nich - Sharon Fridmana - rozhodně stojí za pozornost.

V první scéně choreografie *Al menos dos caras* pozorujeme osvětlená chodidla tanečnicka (Arthur Bernard Bazin). Přetváří se vlnou na hraně dřevěné konstrukce zpráčené ve tmě. Poslední krok námačkáka se zastavuje ve vzduchoprázdnu. A právě v tomto momentu se odvíjí celý choreografie. V momentu bez tíže, který může skončit letem anebo pádem. Somnambulismus jakýsi se stává taneční technikou celé inscenace. Tělo tanečnicka je dokonale uvolněné, sním opojené spánkem. Vyjaduje, že se pohybuje jen díky působení gravitace, tak, jak to známe u optik, kterým spánek ruka ze stolu sama od sebe. Tanečnická ale nadřevětlá přesto dokonale ovládá. Skládá ho jako skládačku, toli se dokola, couvá a hlavu bezvážně zakloní do výšleku okna, tak že vidíme jen jeho bezvážně vlnící trup a ody. Světlé vlasy mu stále překývají tvář. Závěs z vlasů ho uzavírá do samoty, do vákuu umu, mimo realitu. V jedné scéně vypadá jeho tělo z celna na podlahu. Chodí se u země jako křepík zarděný, bezbranný, holý, aby bylo za chvíli rozpoznavatelné rozmázanou sáhou. Jaký je fetiš naší vlastní existence? Jaka je naše Čra duše? Nikde uvnitř nás spí a je tak osvobodivý se jí podstat.

Jsou tu ale vnější vlky, které nás od této klidnosti, od snění, odvádějí do reality. K tanečnickovi se přidává další "todič" performer, kterým je choreograf dila Sharon Fridman. Přesnými impulsy ovládá do pohybu tělo svého tanečního partnera. Jejich vzájemný partnering ale brzy začne plynout ve vzájemné souhře, akce a reakce splyvají v jednu nekonečnou uvolněnou tok energie. Mistrovství tohoto luncského uvolněného pohybu se ve spolupráci s druhým tanečnickem ještě zviditelí. Nesporou taneční kvalitu doplňuje výraz a vnitřní rovinnost, náleží do rolí pokladky. Intimní atmosféru dokreslí zvukový noční vesnice d přírody. Do ticha zastřeška pes, slyšíme vzdálené štěby a cákdy.

Představení jakýsi z mnoha úhlů a perspektiv, z výšky i zdolky nazírá vřebodný zápasník nás samotných. Proto se v něm také dokládáme vlastní dole nář. Přitlačá je pro tuto mnohot pohléd tak práce a prostorem. Scénou tvoří rozbehratelná dřevěná konstrukce na kolečkách, složena z kusů skříní. V jednu chvíli tvoří interiér, jindy pozadí, někdy i aktéři rozdíli a táhnou ji za sebou jako marionety od cirkusu (metafora živosti cesty).

Oblé postavy, realitu isen, v sobě spojuje postava tříř (Antonio Ramirez-Slabbo). Muž, který se na scéně pohybuje jako techník. Objevuje se a míří, pomáhá se scénou, zdánlivě bez věštlho zářnu okolní. Jeho pohled do diváku je to postavení než pomyšlení patně opova. "In to celé o něm. V něm se vlnícího dle". Haki choreograf v náleďné dískaci, když se zviděly dle vbi na jeho rci. A někde se na první pohled může zdát představení *Al menos dos caras* jakkoli abstraktní, pochopíme to, stejně tak jako myšlenku celého díla. Každý z nás přeci nymáme dvě tváře.

Ferrum zni lépe než iron

Zato o druhém představení v podání toho mnoho napsat nelze. Patriáctimnotový duet abstraktně tanečnicka Genevieve Osborne-Horvath a tanečnicka Connor Schumachera z Ameriky osvětlých do rádku a přehrávých společných hudebněskorých je za sebou jsouti sání pohybů. Jakžto se mohou zdát tyto pohyby "tvděvní", jak náleď program, jsou spíše rineňř křáčí, jsou formou bez obsahu, bez energie, bez atmosféry. Možná, že dueta křídím. Možná tak vyzní jen z toho důvodu, že Connor Schumacher tančil jako náhradník za zraněnou tanečnici Mlénu Tweehaus (mimořadněm, nesešdí mi v choreografii od začátku) V průběhu dískuse se mi ale podařilo tyto pohybové zářni. Když pan choreograf vysvětloval, proč se dílo jmenuje Ferrum, bohužel na sebe prozradil, že pro něj opravdu forma bude důležitější než obsah.

Markéta Faustová, 26. 6. 2012

Al menos dos caras
Choreografie: Sharon Fridman ve spolupráci s Arthurem Bernardem Bazinem
Dramaturgie: Antonio Ramirez-Slabbo
Tandí: Arthur Bernard Bazin, Sharon Fridman a Antonio Ramirez-Slabbo

Ferrum
Choreografie: Itamar Serussi
Tandí: Genevieve Osborne-Horvath, Connor Schumacher
divadlo Ponoc, 19. 6. 2012

Tanecnizona.cz, 26. .6 2012

Divadlo Ponoc
Husitská 24a/899
Praha 3

18.+19.6. | 20⁰⁰

TANEC PRAHA 2012

XXIV. Festival Internacional de danza contemporanea y teatro de movimiento

24. Mezinárodní festival současného tance a pohybového divadla

La Compañia Sharon Fridman, con sede en Madrid y liderada por el israelí **Sharon Fridman**, presentará el montaje **Al menos dos caras**. Los objetivos principales del proyecto son la investigación, el aprendizaje y el desarrollo del lenguaje físico y, mediante esta búsqueda, la creación de un espacio virtual donde el público pueda ver, sentir e imaginar. Todo suceso y fragmento de realidad, tiene a nuestros ojos, varias caras.

El proyecto comenzó su andadura a finales de 2010 en el Centro Coreográfico La Gomerá durante una residencia artística y se fue enriqueciendo con el apoyo del Centro de Danza Canal y en co-producción con el Festival de Otoño en Primavera.

Madridský soubor **Compañia Sharon Fridman**, který vede izraelský choreograf a tanečník **Sharon Fridman**, představit projekt **Al menos dos caras** (Alespoň dvě tváře). Hlavními cíli projektu jsou výzkum, učení se, vývoj řecí těla a prostřednictvím tohoto hledání, vytvoření virtuálního prostoru, v němž publikum může pozorovat, cítit a předstávat si. Celý zážitek, celý zlomek reality má v našich očích mnoho tváří.

Projekt vznikl během rezidenčního pobytu umělců na konci roku 2010 v centru choreografie La Gomerá a dále byl obohacován s podporou Tanečního centra Canal a v koprodukcii s festivalem festivalu Otoño en Primavera (Podzim na jaře).

By **JOHANNA MIKOVÁ** FOR THE POST

As part of the annual Tanec Praha festival, which brings to Czech stage one of the best creations of contemporary dance, Archa Theater presents a unique performance titled *Encounters* by Václav Kunc's and his company 420people.

This evening is an extraordinary moment fusing a number of millestones. For the very first time, Prague will host Saburo Teshigawara, an exceptional and renowned Japanese artist who has worked for such companies as the Ballet Francais, Ballet de l'Opera National de Paris and Teatro La Fenice.

Teshigawara is not coming to Prague alone; he will bring along Rihoko Sato, a delicate dancer of extreme fragility and great technical precision. Kunc and Sato have already performed together in Teshigawara's piece *Scream and Witness*, a performance for which they were awarded the Dancer of the Year 2005 prize in Cannes. The cooperation of Kunc's, Teshigawara and Sato exceeded over the period from 2005 to 2007.

"In 2004, the last month I was working in the Netherlands Dance Theater, I went to Saburo Teshigawara's performance in

Amsterdam," Václav Kunc tells *The Prague Post*. "After the show, we had a talk, and on the basis of that, as I learned later, I got invited for six weeks to Tokyo to participate in Saburo's performance *Geotations*. It was a very nice period for me although tough work at the same time. His style is very physically demanding, but I danced that since the beginning; we have understood each other well. Of course, I learned a lot as I tried to empathize with his way of work and thinking. And I discovered for myself things that I actually had been very close to and just hadn't known until I worked with Saburo and his dancers."

Encounters will present the essence of Teshigawara's creation for his authorial theater KARAS, which he founded in 1985. As a piece made-to-measure for this festival night, it will also feature Teshigawara himself. His experience with working with mind and body promises a unique experience and an opportunity for the Czech public to get acquainted with Teshigawara's artistic style. His strongly visual approach tinged by his extensive experience from the field of film and opera. *Amazing pictures by Benoit Watkins*, a renowned photographer who for 20 years worked with Ingnar Bergman, accompany the

whole event. "The choreography has been created only for these two nights at Archa Theater," Kunc's says. "Saburo and I are going to meet after many years, and I told him he is absolutely free to do whatever he wants. And, of course, I wanted him to dance himself. This is really a great experience to see him dancing live, and I am sure the audiences will appreciate it. Moreover, it is possible something else will be born here. Last year, I invited Canadian choreographer Crystal Puić and her Kuhl Puić company to participate at Tanec Praha. She brought a male duo and complemented the stage with chairs she had found in the building of the New Stage. And it was a great success. A few months later, the same duo was presented at the Netherlands Dance Theater."

In the second part of the evening, 420people will present their latest choreography, *Wind-up*, by Kunc. It is about memories that cross people's mind just once and then are gone. Some of them remain and let us weave our story, sometimes a fictional one. Some of them disappear right away, maybe only to return later. "As always, my inspiration for creating the choreography comes from my personal knowledge,"

420People
- Encounters

Where: Archa Theater
When: June 23-24
Tickets: 190-390 Kč, available at the Archa Theater box office and ArchaTheatre.cz

Encounters was created specially for these two performances at Divadlo Archa, which will feature the Japanese dancer Saburo Teshigawara.

Dance encounters

Two renowned Japanese dancers to give two special performances in Prague

CREATED BY JAROSLAV STANÍŠ

Václav Kuneš: Setkání po sedmi letech

Marcela Benoniová
 Linděcký šéf taneční skupiny 420 people, choreograf a skvělý tanečník Václav Kuneš přichází na festivalu Tanec Praha novou choreografií Wind-up.
 Kromě toho pozval poprvé do Prahy skvělého japonského choreografa světového věhlasu Saburo Teshigawaru a tanečnický pár Encounters, kteří v posledních letech v pražském Divadle Archa hrají a ztrácají.

■ Při jaké příležitosti jste se poprvé setkali se Saburem Teshigawarou?
 Poprvé jsme se viděli v Nizozemsku v roce 2004, kde pro Nizozemské taneční divadlo, kde jsem byl v angažmá, tvořil novou kompozici. Sice jsem nebyl do té věci obsazen, ale už jsem ho tehdy oslovil k případné spolupráci. Měl jsem pro něj nějaké dobré podmínky, které jsem mu předložil. Slibil jsem mu, že se s ním vrátím do Japonska a chci, aby byl tanečník v novém kuse Kuneš. Tam jsem se setkal s tanečnicí Rihoko Sato.

■ Za interpretaci díla Screama and Whispers Teshigawarova díla, jste získal mezinárodní ocenění, vy i Rihoko Sato jste obdrželi Cenu Nejlepší tanečník roku 2005 v Cannes. Co následovalo?
 Whisper jsme cestovali po světě. Počte následovalo představení v Green, kde s námi hrála Tizva Zemanová. Je tu i neobyčejné dílo Glass tooth, kde Saburo tančí na čtyřech uměleckých skla, ve skleněné třešti. Má sice boty, ale nolanuá třešti.

■ Tedy se vidíte po sedmi letech. Co diváci zažijí v sobotní české premiéře?
 Jsem velmi šťastný, že se setkání uskutečnilo. Teshigawara připravuje pro Prahu sólové vystoupení, zřejmě na základě spolupráce s Rihoko Sato. Pál se hodně na české publikum. Když jsem mluvil s diváčkou obce, popisoval, rozhodl se pro klasickou hudbu. Jaká bude, to vůbec netuším. Je to překvapení i pro nás.

Neobyčejné výrazové setkání v Divadle Archa

Drobný a nenápadný japonský tanečník Saburo Teshigawara vnesl do prázdného prostoru scény Divadla Archa tajemnou atmosféru. V rámci festivalu Tanec Praha zatančil sólo, v němž byly znát zkušenost a preciznost každého malého gesta, niternost a neokázalost zdánlivě nevelikých pohybů. Teshigawara nemusí oslovovat, na jevišti mu zkrátka stačí být, protože autentičnost sdílení je v jeho nejvnitřnější energii.

Dnes 11:22
 Partnerem mu byl prostor a ruchy velkoměsta smíchané s mozačkovským motivem klavírního koncertu. Jak sám říká: „Mozart musel v duchu tančit, když svoje skvosty skládal. Jeho hudba dýchá každým tónem.“
 4 Saburo Teshigawara (pravě) tančí v Rihoko Sato. Ilustrační foto FOTO: Iva Štefánková ProMedia
 Saburo Teshigawara: Encounters, 420people: Wind-up
 Tanec Praha, Divadlo Archa, 23. a 24. června 2012
 Celkové hodnocení: 90 %

Tento všestranný umělec působil na mnoha světových scénách jako choreograf, režisér, výtvarník scény i kostýmů a filmař. Hudbu miluje, a proto často inscenuje i operní díla například v Taifských opere nebo v Teatro La Fenice v Benátkách. Tokijský soubor Karas založil v roce 1985 a věnuje se choreografické polyhobě režesí, sám rovněž vyučuje.
 S Václavem Kunešem i Natašou Novotnou se zná z jejich nizozemského angažmá a zve si je ke spolupráci do Japonska. Tak vznikala jejich Encounters, jedinečná setkávání.

Vyjádří emoce septáním, vzdechy a výkřiky
 Václav Kuneš, umělecký šéf skupiny 420people, mající v Praze přední místo v oblasti současného tance, vyzval Teshigawaru k prvnímu „setkání“ a hostování v Praze. I když Japonce zatím neměl čas pro celou skupinu vytvořit nové dílo, předvedl Rihoko Sato a Václav Kuneš duet z celovečerní kompozice Screama and Whispers.

Tento vzrušující dialog, svěží v paměti tanečnicků a velmi koncentrovaný, je prazvláštní tím, že se oba umělci vůbec nedotýkají. Dvaet minut bez hudby plují a kloužou světelně vymezeným prostorem. Z jejich pohybů je patrné, že se jedná o vzrušení mládnosti, partnerské neshody i sblížení, stejně tak jde o smích, zoufalství a pláč.

Tanečníci, vyhranění ve svém vnitřním světě, vyjadřují emoce septáním, vzdechy a výkřiky. Není divu, že za tento výkon získali před sedmi lety mezinárodní ocenění v Cannes.

Během festivalového večera soubor 420people také reprizoval své nové dílo Wind-up na hudbu bubnenka Amose Ben Tala. Kompozice pro šest tanečnicků si hraje s časem, buzením i vstáváním.

Marcela Benoniová, PR&CO

TĚLA A TVÁŘE ODMĚŘUJÍ ČAS. VZPOMÍNKY

RECENZE - Psát o nové inscenaci souboru 420PEOPLE a choreografa Václava Kuneše **Wind-up** začínám trochu - zdánlivě - oklikou. Diskuse po představení na festivalu Tanec Praha sklouzá k tématu času, v Evropě a Japonsku, respektive v Asii. V Asii se prý máme, co se času týče, čemu učit.

Je to přitom paradox. Celou tradici evropské filozofie a estetiky (už od presokratiků) protíná téma času. A když tradici evropskou, tak také samozřejmě tradici českou. Dokonce v češtině existuje originální monografie Rytmus a čas (vydalo nakladatelství Oikymen, Praha), v níž se filozof Jan Sokol tématu věnuje velmi přehledně a zevrubně. Jak píše, o čase přemýšleli Platón, Aristotelés, Plótinós, Augustinus; Descartes, Locke, Kant, Hegel, Schelling, Husserl, Bergson, Heidegger, Patočka, Lévinas ...

Samotné hodiny, které slyšíme i ve zvukové stopě Kunešovy choreografie (autorem hudby je - stejně jako v jedné z předchozích inscenací 420PEOPLE Reen - Amos Ben-Tal), v sobě našťášt, i když dnes už s jistotou dávkou podvatrnosti, skrývají zapomenutý duchovní úběžník. Vezmeme-li totiž v úvahu Sokolovu poznámku, že mechanické hodiny patrně vznikly k pravidelnému svolávání mnišských pobožností. Proto také odbíjeje. Jen si z toho vůbec nic nepamatuje.

A jak Sokol vztahuje tanec k rytmu? "Už elementární rytmická synchronizace při tanci, zpěvu, pochodu zřetelně přesahuje pouhé "srovnání kroku": je zároveň velice silným zážitkem, médiem intenzivního sdílení a příležitostí pro expresivní komunikaci."

Václav Kuneš staví do popředí své choreografie tváře. Tváře tanečnic a tanečnicků promítá na těžké dřevěné palety. Ty fungují jako zrcadla, která celé choreografii dodávají souřadnici času. Zrychlují čas oproti času reálnému, pro který trvá představení a v jehož průběhu stárnou a opotřebovávají se těla. Tváře promítnuté na paletách ale rázem zestárnou daleko víc.

Zároveň ale protagonisté tvrdí: jsme to my, tady a teď. To tehdy, když diváci přicházejí do sálu a mohou matně sledovat tanečnický, jak se na jevišti rozcvičují. Jak si říká poslední poznámka před začátkem. Hranice mezi realitou a naznačenou jevištní fikcí se tak stírají, takže při zestáření finále cítí možná i diváci nutkání překontrolovat vlastní tvář, přepočítat vrásky.

Opravdu se mohlo stát, že se v realu - alespoň ty mimické - minimálně trochu prohloubily. 420PEOPLE totiž tradičně nejsou taneční suchaři. Humor je ve Wind-up princip, který pramení přímo z pohybu a z nerytmičnosti, tedy narušení synchronizace

420PEOPLE ve Wind-up pracují s mnoha možnostmi, jak architektonicky členěný prostor dále strukturovat architekturou tance. Nespokojí se s omezením směru, pohybují se podle vertikály i horizontály, postupují napříč jevištěm, doleva, doprava, krouží, zdrhávají se v rytmu rychlého tikotu (jako kdyby ustal život těla, ale srdce ještě dlouho tlouklo ve svém nezávislém životě), tančí osaměle, ve dvou i jako company, tanec překvapivě prolouží akrobatickým prvkem. Octají se tak blízko první řady diváků, že po nich téměř stačí vztáhnout ruku a nasahat jejich tep a pot. Tančí v maximálním tempu. Ale také ztišeně jdou.

Jana Bohutinská, 6. 7. 2012

Taneční zóna.cz, 6. 7. 2012

Choreograf Botelho. Všichni jsme jako řeka

Autorem choreografie Side-ways Rain je Guilherme Botelho. Jeho touhou bylo zachytit lidský osud, inspirací mu byla řeka.

Jak vznikl nápad tohoto nikdy nekončícího toku?

Jednoho dne jsem pozoroval řeku, ptal jsem se sám sebe, jak asi vypadala několik kilometrů před místem, kde jsem stál, a jak bude asi vypadat o deset kilometrů dál. Uvědomíte si, že řeka, stejně jako všechno ostatní, není v žádné chvíli stejná, že všechno se stále vyvíjí.

K představení využíváte skladby z alba Cosmos od Murcofa, proč zrovna to?

Na toto album jsem narazil asi před dvěma roky. Hledal jsem netradiční doprovod,

Guilherme Botelho | I. Y. GENOUD

jedná se o velmi jednoduchou, občas zase rytmickou, ale především hypnotickou hudbu. Ale i tato hudba se stále vyvíjí, v představení má tři momenty, kdy dospěje k jistému vrcholu, pokaždé nabírá na intenzitě, aby pak zase napětí opadlo. To se samotným představením, kdy se snažím ztělesnit lidský úděl, osud, koloběh života, myslím dokonale harmonizuje. **ONDŘEJ NEKOLA**

Metro, 22. 6. 2012

Blíží se letní sezóna
22. června 2012

VÍKEND

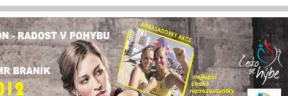
10

Nechte se zhypnotizovat

Fascinující, hypnotické, občas až nesnesitelné, přesto úchvatné. Tak vám představení Side-ways Rain vyličí každý, kdo je viděl.

Alias se představí v úterý a středu v divadle Karlin. | I. Y. GENOUD

ONDŘEJ NEKOLA
Foto: Jan Sedláček

na intenzitě, podobně jako slíli Ravelovo Bolero. Byť se plazí se po břiše, po ruku a kolenu, některé na chvíli nehybné, jedny rychlejší, druhé pomalejší, všechny však plynoucí jen jedním směrem. Zleva doprava. A ani na chvíli tento obraz neustane. Stejně jako řeka. Postupně evoluce. A jako řeka se během svého toku vyvíjí, vyvíjejí se před zraky diváků i bytosti, jež unášejí proud času. Žádná cesta není jen rovná, stejně tak i v tomto mistrem toku narážejí tanečníci na překážky. To důležité, vlastně jen to viditelné pro lidské oči, se odehrává na hladině, žádné okolní rušivé elementy, ani krásy, ani osklivosti světa. Choreografie nutí diváky sledovat jen pás pomyslné řeky, cesty. Jak skončí tento tok, tato cesta člověka? Vše končí, aby tak něco nového začalo.

te rozhodně neměli chodit unavení.

Zleva doprava přebíhají po podiu tanečníci. Stále jedním směrem, nikdy se nezastaví. Hypnotická, monotónní hudba, jež postupem času nabírá

ONDŘEJ NEKOLA
Foto: Jan Sedláček

Metro, 22. 6. 2012

26. A 27. ČERVENA
Alias: Sideways Rain
Událost sezony – takový přívlastek má pro jeden ze svých večerů festival Tanec Praha. Hudební divadlo Karlin bude hostit švýcarský soubor Alias. Uvede choreografii Side-ways Rain, jejímž autorem je slavný Guilherme Botelho. Tanečníky vede nevysvětlená touha běžet, nikdy se nezastaví a vytvoří nekončící tok řeky a života. „Název popisuje situaci, kdy déšť kvůli silnému větru nepadá shora dolů, ale ze strany, a to je přesné jméno pro mé dílo,“ vysvětluje autor.

MF Dnes, 22. 6. 2012

foto: Jean-Yves Genoud

Vrchol Tance Praha: Alias předvedou, co umí příroda

24. června 2012 7:00

PRAHA - Vrcholem letošního festivalu Tanec Praha budou dvě vystoupení švýcarského souboru Alias v Hudebním divadle v Karlině.

Počitý taneční soubor Alias přiveze choreografii Side-ways Rain, která je inspirována neobyčejnými přírodními úkazy a vypráví o neustálém běhu života. Vystoupení jsou naplánována na 26. a 27. června.

Autorem choreografie Side-ways Rain je Guilherme Botelho, slavný choreograf brazilského původu, zakladatel a dlouholetý umělecký šéf souboru Alias. Ten se do Prahy vrací po dlouhé době, v 90. letech právě na festivalu Tanec Praha zaujali diváky atraktivním tanečním divadlem.

Ovlivněn kresbami dětských pacientů

Guilherme Botelho se narodil v brazilském Sao Paulu. V mládí ho silně ovlivnily kresby dětských pacientů jeho matky psychologky, stejně jako barevná krajina brazilského venkova. Ve 14 letech objevil tanec a o pět let později se stal členem baletního souboru v Grand Theatre v Zenevě. Po deseti letech se rozhodl vydat vlastní cestou, přesvědčen, že balet je elitářské umění pro hrstku vyvolených. S vidinou tance založeného na přímém kontaktu s publikem a intenzivní spolupráci mezi členy souboru založil skupinu Alias, pro kterou od té doby vytvořil na 20 choreografií, jež získaly věhlas po celém světě.

„Název v angličtině popisuje situaci, kdy déšť díky silnému větru nepadá shora dolů, ale ze strany. Příklad je mi, že je to přesné jméno pro toto dílo,“ vysvětluje autor choreografie. Tanečníci se totiž v představení nikdy nezastaví a neustále se pohybují z jedné strany podla na druhou, a vytvářejí tak nekončící tok řeky a života.

Představení nikdy není stejné

Předsedkyně pořádacího sdružení Tanec Praha Yvona Kreuzmannová připomíná, že stejně jako řeka a její proud není ani představení Alias nikdy stejné.

„Má svá pravidla, od tanečníků vyžaduje extrémní pozornost a fyzickou připravenost, ale nám divákům otevírá obrovský prostor pro vlastní imaginaci, vlastní příběhy i emoce. Představení je čisté až 'grafické', je lahůdkou pro architektu či vizuální umělce, stejně jako pro nejšířší publikum,“ říká Kreuzmannová.

Lidovky.cz, 24. 6. 2012

TANEC PRAHA
REFLEX

Vrchol Tance Praha slibuje trans v dešti

Foto: Anzh souboru
26.06.2012 - Text: TEREZA SPÁČILOVÁ

Hypnotické, úchvatné, nesnesitelné i fascinující: těmito slovy popsal Sideways Rain, představení souboru Alias, jimž ve dnech 26. a 27. července vyvrcholí festival Tanec Praha, švýcarsky deník Temps. A nemožl ho vystihnout lépe.

Připněte se zpět na Zlata Zahorkova, abyš mohla použít tento sociální doplněk.

Alias nebudou v Praze poprvé, milovníci tance si jistě do dnes vzpomínají, jak na stejné přehlídce čarovali už v devadesátých letech. Letošní choreografie má přitom všechny předpoklady stát se stejně nezapomenutelnou. Jejím autorem je Guilherme Botelho, choreograf brazilského původu, zakladatel a dlouholetý umělecký šéf Alias a podle Yvony Kreuzmannové, která za festivalem stojí, půjde i tentokrát o tanec smyslů hraničící s transem.

„Název v angličtině popisuje situaci, kdy dešť díky silnému větru nepadá shora dolů, ale ze strany. Přijde mi, že je to přesné jméno pro toto dílo,“ říká Botelho o inscenaci, v níž se tanečníci nikdy nezastaví. „Chtl jsem vytvořit choreografii o neustálém běhu života, což je samozřejmě těžké téma. Napadl mě obraz řeky a od ní se odvíjí nepřetržitý pohyb tanečnicků z jedné strany pódia na druhou,“ popisuje autor.

Reflex.cz, 26. 6. 2012

24 Domů Znáte vyprávění Pohady ČT24 Kultura Město Cestování Šport Bazar Ev

Domů > Kultura
TANEC PRAHA 2012
S proudem řeky pomalu do finále
26. 6. 2012 09:25, autor: []

Praha – Přehlídka tanečního umění se stále přibližuje do slavnostního finále. O jeden dílek v této soutěži skládá ze v hudebním divadle Karlín postará švýcarský soubor Alias s choreografi Sideways Rain, která slibuje hypnotickou a fascinující podívanou. Tanec Praha se však odstartoval rozhodli až ve čtvrtek 29. června v divadle Archa, kde čeká publikum vystoupení vlámského souboru Ultima Vizi.

Sideways Rain

Autorem představení Alias je Brazilec Guilherme Botelho, který tančí společně s Alias zpělní Karoline představení ale nebude v Česku ještě první. Alias se do Prahy vrací po dlouhých letech. V roce 2009 se představil na festivalu Tanec Praha společně s brazilským tanečním divem,“ vypráví Yvona Kreuzmannová, představení pořádatelka občanského sdružení.

Se svým podnětem sdělil Botelho umění i ve světě. Švýcarský periodikum Le Temps o něm napsalo, že autor staví představení, při kterém mezi tancem smysly a transem. Noviny napsaly ano příležitost „hypnotické, úchvatné, nesnesitelné i fascinující“.

Sideways Rain

Název inscenace je více v angličtině, ale její význam se ale snaží přeložit i do češtiny. Popisuje situaci, kdy se do deště zapoří i vítr a silný proud řeky vyvíjí ze své strany, takže proud se obrátí. „Přijde mi, že je to přesné jméno pro toto dílo,“ říká se zpět na Zlata Zahorkova.

Účinkující si za sebou dříve nedělá pauzu. Během představení se pohybují z jedné strany pódia na druhou a zobrazují tak vždy nekonečně tak řeku a života. Během představení jsou také lidé, vyzývají diváky a transformují vesmír.

Sideways Rain scénář 1 | **Sideways Rain** scénář 2

„Chtl jsem vytvořit představení o neustálém běhu života, což je samozřejmě těžké téma. Napadl mě obraz řeky a od ní se odvíjí nepřetržitý pohyb tanečnicků z jedné strany pódia na druhou,“ popisuje autor.

Sideways Rain

Příběh tak bude moct pozorovat proud řeky, její každý pohyb znamená osobnost a nezapomenutelnost. Stejně tak Alias nikdy netančí jeden u druhého. Dě tanečnické se vyzývají momentálně konceptem a v neposlední řadě fyzikální přirovnáním: divácký se také podívá divák prostor k vlastní představitelství a vytváření individuálních příběhů.

Českatelevize, 26. 6. 2012

Hvězdný závěr festivalu Tanec Praha

Vyvrhlením letošního ročníku festivalu Tanec Praha je vystoupení švýcarského souboru Alias, který do Prahy přivezl svoje hypnotické představení Sideways Rain.

Alias: Sideways Rain
Foto: Jean Yves Genoud

Jeho autorem je slavný choreograf brazilského původu, zakladatel a dlouholetý umělecký šéf tohoto souboru **Guilherme Botelho**. Anglický název díla je výrazem pro situaci, kdy dešť vívem silného větru nepadá shora dolů, ale ze strany. Právě proud vody je zde metaforou života, v němž se žádný okamžik nemůže opakovat. Tanečníci, stejně jako řeka, se ani na okamžik nezastaví, ztělesňují osud, evoluci i proměnu vesmíru.

„Vzpomínám si, že když jsem pracoval na tomto představení, byl jsem uchvácen tím, když dva lidé dělali totéž, ale přitom si nebyli podobní, protože to byli dva jednotlivci, dvě různá individua. Někdy se tanečníci promíchali a stali se masou, jindy se zase oddělili jako jednotlivci. A v tu chvíli jsem si říkal, že někdy vypadám jako můj otec. Protože některé pohyby děláme úplně stejně. Ale nepopisoval jsem to, byly to jen vzpomínky. Vybavují si také, že jsem v té době hodně přemýšlel o smrti. O tom, že jednou nebudeme, ale ta lidská řeka bude pokračovat dál. Protože život jde dál. Vzpomínám jsem také na to, jak jsem si jako dítě představoval smrt. A jak jsem jako adolescent na smrt úplně zapomněl, protože v té době si člověk myslí, že nikdy neumře. A jak se to časem změnilo – náš vztah k nebytí. Když jsem měl děti, najednou byla otázka smrti velmi přítomná. To, že tu jednou nebudu, a co bude potom. I když tohle všechno není přímo obsahem mého představení, během zkoušení mě tyhle otázky napadaly.“

Sideways Rain je velmi vizuální představení. Byl jste inspirován i nějakým uměleckým dílem nebo malířem?

„Nepřijde mi. Nebylo to tak, že bych se inspiroval konkrétním dílem, ale chtěl jsem zdůraznit určitý grafiko-divadelní aspekt představení. Přesně jako obraz. Dám vám příklad: měl jsem období, kdy jsem se hodně zajímal o malíře Edwarda Hoppera. Je to ten případ, kdy se díváte na obraz a představujete si za ním určitý příběh. Pro Hoppera je to velmi charakteristické. Namaloval například dívku, která čte v posteli dopis. Nebo se díváte zvenčí na několik lidí v baru. Je vám jasné, že se něco děje, ale on to nepopisuje. Překládá vám jen velmi silný obraz, z něhož si každý může vytvořit vlastní příběh. A přesně takhle je koncipováno Sideways Rain. Není to narativní, popisné představení. Chtl jsem docílit grafičtějšího způsobu vyjadřování. Tanečníci se stávají objekty, předměty, které se kutálejí, lidmi, ale také linkou či řekou. Jde o jakousi obrazovou divadelnost. Často to označuji jako představení filmového plátna, protože diváci si do něho hodně promítají vlastní představy. Ty nejužnější příběhy. Kolikrát i věci, které by mě v životě nenapadly. Protože je tam pro ně prostor a protože diváci potřebují naplnit svoji naději.“

Jak vznikají vaše choreografie? U mnoha z nich bylo téma velmi konkrétní: pouliční prodávací v Camelló, domácí násilí v Rentrount nebo divadelní umění v Les Cabots. Jde o náhlu inspiraci nebo nosíte určité téma dlouho v hlavě a potom ho proměníte v tanec?

„Je to různé. Myslím, že se to měnilo zvenčí, ale uvnitř ty otázky, kterými se zabývám, zůstaly vždy stejné: vztahy mezi lidmi, já a ty, já a vesmír. Vždycky mě zajímal člověk jako takový. Většinou pracuji s otázkami. Není to tak, že bych si vybral konkrétní téma, třeba na základě nějaké knihy nebo filmu. Často vznikne představení z něčeho, co je mi nepřijemné. O čem nic nevím. Jako například domácí násilí. Začalo to tím, že jsem byl na večeri se spoustou přátel. Bavił jsem se s jedním z nich a nějak jsem se zmínil o tom, že jsem jako dítě zažil v naší rodině domácí násilí. A on že prý taky. Zaslýchť to někdo další, a taky se přidál. Najednou jsme zjistili, že skoro každý s tím měl nějakou zkušenost, ale zároveň o tom nechtěli mluvit přede všemi, styděli se. A tak to začalo. Rozhodl jsem se o tom mluvit nahlas. Ale je to pokaždé jinak. Sideways Rain je úplně něco jiného. Je to o plynutí času, o osudu, o zákonech, které řídí náš život. Nechtěl jsem vytvořit nic spirituálního, ale někdo to tak skutečně vnímá. Je těžké říct, jak se určité představení zrodilo. A je také těžké říct, jestli jsem na počátku byl já. Kde to skutečně začalo? Jasný je okamžik, kdy se rozhodnu na tom pracovat. Ale samo téma už může existovat dávno před tím.“

Autor: Marina Feltova

ČRo 3, 27. 6. 2012

Tanec Praha nabízí silné finále, choreografii souboru Alias Ize až fyzicky prociťit

Tanec Praha vrcholí výjimečným představením nazvaným Boční déšť. Do Hudebního divadla Karlín s ním přijel Brazilec Guilherme Botelho se souborem Alias. Jejich osudový tanec lze až fyzicky prociťit.

Jana Bohutínská

Jak zatančit osud? Jakým způsobem přenést na jeviště a do lidských těl energii proudu řeky? S takovými myšlenkami přistoupil choreograf Guilherme Botelho se souborem Alias ke své inscenaci Sideways Rain (Boční déšť), kterou v úterý a ve středu v pražském Hudebním divadle Karlín vyvrcholil festival Tanec Praha.

Guilherme Botelho pochází ze São Paula, za taneční kariérou se však už jako teenager přestěhoval do Švýcarska. Do neznámé země, z níž znal jen dvě fotografie zasněžených hor. Zůstal. A pracuje tu rovněž jako choreograf dodnes. Tvrdí, že miluje lidi a chce je znovuoživit. To se mu v Sideways Rain neobyčejně daří. Nadání pro odhalování lidských duší zřejmě zdědil po matce psycholožce.

Botelho soubor Alias není v tanečních kruzích nováčkem. Za sebou má dvacet inscenací i řadu mezinárodních ocenění. A v Česku nevystupuje poprvé. Na Tanci Praha hostoval už v roce 1997. V průběhu let od tehdejší inscenace Contrecoup, ztvárňující násilí v soukromém životě jako prostředek komunikace, se ale umění Guilherme Botelha proměnilo.

Síla prázdné scény

V Sideways Rain odstranil ze scény všechny rekvizity. Ve vyprázdněném prostoru se soustředí na tanečnický. Je jich patnáct, což v soudobém tanci představuje velkou company. Botelho nesází na vypjaté emoce, na patos, na filmové postupy, na extravagantní kostýmy, na přímé oslovení publika, na fyzické exhibice, na fúzi evropských a orientálních stylů, jak je to vidět na dnešní taneční scéně.

A v tom je inscenace Sideways Rain výjimečná a čistá. Žádný manýrismus, ale cesta ke kořenům – k prázdné scéně, tanečnickovi a divákovi, který má nekonečný prostor k prožívání vlastních asociací a příběhů.

Člověk je jako řeka

Guilherme Botelha v Sideways Rain zajímá řeka, jejíž tok má proměnlivé tempo, chvíli burácí, jindy plyne zvolna a občas se na její hladině utvoří vodní vír. Řeka symbolizuje lidský život i osud, jež člověka pohání podobnou silou, díky níž může voda téct. Tak jako není v silách řeky jen tak obrátit tok, nemůže lidstvo ani jednotlivec změnit směřování života od narození po smrt.

Když patnáct tanečnic a tanečnicků postupuje zleva doprava, zdá se, že jeviště se houpe jako lodní paluba.
foto: Tanec Praha

Tančit o osudu, který člověk nemůže zvrátit, však není pro Botelha nic, co by mělo v divácích zanechat smutek. Emocionální škála, kterou choreograf publiku otevírá, je nadmíru široká: budí očekávání, překvapení, radost i důvěru.

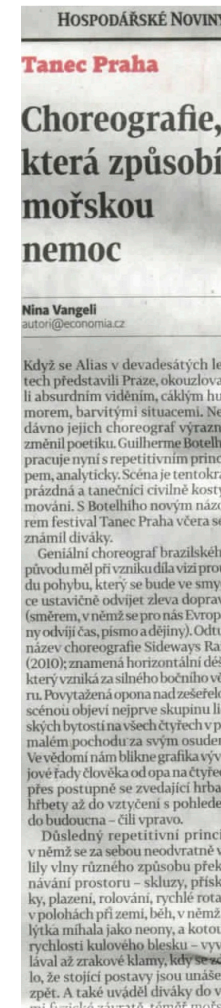
Jsou představení, která mezi diváky a jeviště staví stěnu. Pracují s odstupem. Botelhovi se naopak daří svou řeku rozstříknout až do zadních řad hlediště. To, co vtahuje každého jednotlivce do dění na jevišti, je otevíratost a aktuálnost tématu. Umožňuje dosazovat si do tance vlastní příběhy. Nabízí možnost nevnímat pasivně, ale angažovaně.

Tančit proti osudu

Sideways Rain je možné z hlediště až fyzicky prociťit – když patnáct tanečnic a tanečnicků postupuje repetitivně zleva doprava, zdá se, že ani masa jeviště nezůstává na svém místě, ale houpe se jako lodní paluba na vlnách řeky, která bouří v době jarního tání.

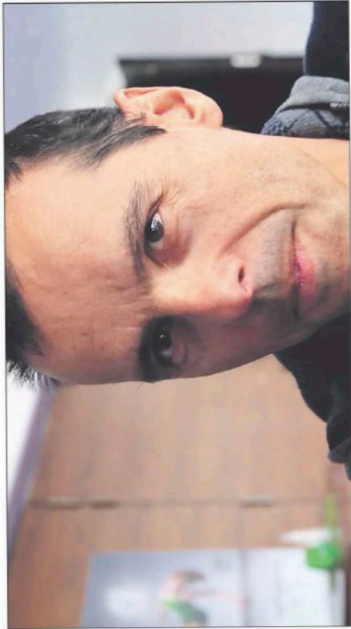
Na jevišti se dějí nevidané věci. Tanečnicki z pohledu diváka tančí zleva doprava, ve směru, v jakém jsme v Evropě zvyklí číst. Lezou po čtyřech, drží se nížko u země, pak se vzpřímí, ale málokdy vyskočí, vždyť ani řeka nenabízí moc vertikálních dojmů. Pouze jedinkrát za celé hodinové vystoupení se někdo odváží změnit směr a tančit proti proudu. Obstojí?

iHned.cz, 26. 6. 2012

Hospodářské noviny, 28. 6. 2012

BRAZILSKÝ CHOREOGRAF GUILHERME BOTELHO MÁ PREMIÉRU V PRAZE A PŘÁVU ŘEKL: Je to tanec o koloběhu lidského života

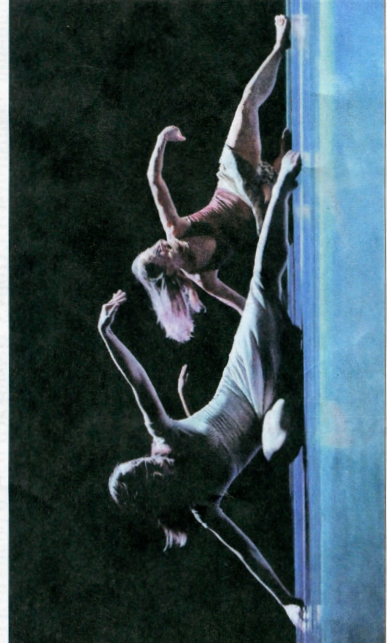
Marcela Benoniová
 Největší událostí festivalu Tancu Praha je nastavení brazilského souboru Alias z choreografy Guilhermem Botelhem. Premiéra v Hudebním divadle Karlín 26. a 27. června. Zvláštní taneční kompozice vytvořil brazilský choreograf Guilherme Botelho.

■ Vše choreografie má práskový premiér. Co očekáváte od českého publiku? Nejsou to jen lidé, kteří chtějí vidět něco nového, ale lidé, kteří chtějí být součástí něčeho. V Praze už jsem vládnou podlé, ale lidé, kteří chtějí být součástí něčeho. V Praze už jsem vládnou podlé, ale lidé, kteří chtějí být součástí něčeho.

■ Ousad a osudovost byly temo-
 kry. Učil jsem se k smrti a to je bo-
 hužel směr, který nedokážeme
 zrušit. Teprve, až když k němu
 sáznutí změní, k úplnému zrušení
 konce - znamená to smrt. A tu
 nemůžeme odvrátit, ani vy ani já.
 ■ Soubor Alias je tvořen z
 soků ve Svycarsku. Hrajete ve
 stálém divadle nebo jedíte na
 turné po celém světě?
 ■ Pracujeme v divadle od roku 1993
 v Ženevě. Pořádáme turné po
 Svycarsku i po celém světě, ale
 jinak máme sídlo v ženevské ulici
 Šilina divadla v Ženevě.

NA Tanci PRAHA BYLA UVEDENA CHOREOGRAFIE GUILHERMA BOTELHA S IDEASWAYS RAIN Alias běží o život

Marcela Benoniová
 Zvláštním estetologickým
 azem je silný boční děs děs do-
 avněný větrem, který žene
 název jediným směrem. Ruká
 o cestující po přírodních a ne-
 ahlají mokry pocti zářil.
 o pro zvláštní kompozici bra-
 ského choreografa Guilherma
 Botelha.
 ževa velmi nádhavá a pomalá
 mlhání pohyby, které každý
 a ze života. Pevnost, vřel-
 sby se chová, nastává.
 A pak, jakmile rozlepnou se po
 on, tak jak jsme byli svatění
 fr. vřichití. Chodíme, leteme,
 cováme. Diváme se vřel-
 p: pak se zase odtrhne, jako by

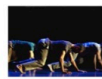

Ousad a osudovost byly matějovými tématy, kterými se Botelho nechal pít. S Ideasways Rain inspirovat.
 Dlouho ho nemohli, smetou ho
 vrátil, val se a tlesk proti proudu,
 jako nesmělý dít, jako detu-
 Chce někdo, aby...
 A pak najednou se někdo chce
 jednotlivě, chce, ale marně.
 úmota a bez konce běží mazi o ži-
 věti, val se a tlesk proti proudu,
 jako nesmělý dít, jako detu-
 Chce někdo, aby...
 A pak najednou se někdo chce
 jednotlivě, chce, ale marně.

vor. Pohybů, čtímet tanečnicků
 bezvládně, jako by byli v
 va doprava, od narozent až ke
 smrti.
 Ousad a osudovost byly temo-
 kry. Učil jsem se k smrti a to je bo-
 hužel směr, který nedokážeme
 zrušit. Teprve, až když k němu
 sáznutí změní, k úplnému zrušení
 konce - znamená to smrt. A tu
 nemůžeme odvrátit, ani vy ani já.
 ■ Soubor Alias je tvořen z
 soků ve Svycarsku. Hrajete ve
 stálém divadle nebo jedíte na
 turné po celém světě?
 ■ Pracujeme v divadle od roku 1993
 v Ženevě. Pořádáme turné po
 Svycarsku i po celém světě, ale
 jinak máme sídlo v ženevské ulici
 Šilina divadla v Ženevě.

Sideways Rain
 Tance Praha, Hudební divadlo
 Karlín, 26. a 27. června 2012
 Choreografie: Guilherme
 Botelho, Marcela Benoniová,
 Erika Cerna, Alias,
 Svycarsko
Hodnocení 70 %

TANEC PO PROUDU

RECENZE - Jak zastavit osud? Jakým způsobem přerušit na jevství a do takových té
 energi proudu? Joty 5 lakových myšlenkami přitahují choreograf Guilherme Botelho
 se souborem Alias ke své inscenaci Sideways Rain (Boční děs), kterou 26 a 27. 6.
 v Hudebním divadle Karlín vypořádá festival Tancu Praha.

Sideways Rain (Boční děs) je taneční básně o životě. Maso tanečnic a tanečnicků tvoří
 na scéně proud, jsou v pohybu, který teče zleva doprava jako evropské písmo. Když
 pak dívka v červených šatech sbalená v klubíčko rychle postupuje v protisměru, písosí její pohyb nejdříve jako
 rázný škr. Vypadá proti proudu je sice močivo, ale ostátní ho vlnička lehou popou a tanečnice se zase zařadí do
 správného směru. Kdo ho určuje? Téma není nové, spíš pořadí aktuální nebo znovuzrozené. Vzpomeňme na jednu
 českou fotografii: Jiri Kovanda, 1976, zážnam akce - muž stojí na ulici zády k objektivu, ruce má rozpažené do klíže
 a kotěpoucí jsou proti němu, on je jediný, kdo míří jiným směrem, proti proudu.

Tanečnice a tanečnické postupují v Sideways Rain soustředěně, jako kdyby navjeli ní; pomalu, rychle, točí se jako
 vodní víz, zastaví se. Trvá dlouho, než se prvni z nich odlepi od země, vstane a postaví se zptma. Tanečnick vrazí
 do druhého, uvede ho do pohybu a ušá jeho směr - dotyk je však výjimečný, jnak každý osamocně postupuje
 stejným směrem, zleva doprava.

Bez tváří
 Alias znovobjevují jednoduché věci: důstojnost kůže, erotičnost vlajících vlasů, inimitu vyklenutého břicha a
 archetypálnost roztočené sukne. Ukazují smouhu těla, které rotuje tak rychle, že ztrácí lidskou podobu. Představují
 tělo rozmanité rychlosti běhu, zastaví se, naktion a už je to látma dál - vychýlená těžiště uvádí tělo samovolně do
 pohybu. Je to pliv tělo, který, popojí zemskou přitažlivost, není nistodivným odvětvím, ale jyne dít a dít.
 Napřetřetí jednotlivost pohybu v dívkách vzbuje řázi. Ze jevství užijí tanečnicím pod nohami každé bážecí
 trenážer. Kdo v Hledíti optického klamu podlehne, pěstane se v sesadě čtí státníci, zhoupne se a pocítí lehou
 nausu.

Chladné světlo, téměř polostín, přechází v jasné žluté svícení a pak tanečnice zase pomalu mizí ve stínu a ve tmě.
 Světlo padá dolů jako děs, nebo vypadá, jako když svítí slunce, Slunce, jehož paprsky se rozlejí až dolů k zemi a
 podle pověry táhnou vodu nahoru a předznamenávají děs. Útržky písní zmij jako útržky hnoho zasklených
 v davu na ulici: objeví se, zesílí, zmizí a zase se, trochu pozmanně, vrátí. Plesácní bosých nohou o balezití i zvuky
 šoupaní tlí po podlaže jsou součástí hudby, která se valí a svým pomýšlým pohybem stínuje ani na jevství.
 Poslední vysoký tón klavíru a pak je ticho, náhla lezuu po čtyřech do tmy.

Choreograf se zajímá o osud a o člověka, který má i nemá život ve svých rukou - čas se nedá zastavit ani na chvíli;
 když pro jednotlivce skončí, tak zřejmě navždy a nevrátí. Tanečnicím a tanečnicím je jen spoje vidět do tváří,
 kvůli tlumenému světlu, rychlosti pohybu nebo proto, že se chová i obličej od dvířků přímo odvrací. Převlékáním
 se proměňuje v různé osobky. Nebo demonstrují více verzí sebe samých? Během představení se tanečnic a
 tanečnické nedopočítáme.

Ve světě Sideways Rain je málo prostoru pro vertikálu, tanec v horizontále je narušen pouze vzpřímeností těl.
 Zádné vysoký; jen bíh v vysokých přitážených nohami a hlavě jady; je třeba spouště, ušití přemet a bítet dít.
 Díváci v Hledíti ani nedávaj: Guilherme Botelho a Alias se důrazně vyhýbají s současností, anž by byli ovzdušnění
 nebo primitivně angažování. Na jevství vzniká tancem ostrý obraz života, který dnes v Evropě žijeme. Kde bereme
 jistotu, že řeka, která nás uraší, není Léthé, nebo dokonce Styx?

Jana Bohutínská, 29. 6. 2012
 Alias - Guilherme Botelho: Sideways Rain
 Premiéra 3. 9. 2010, psáno z reprízy 17. 3. 2012 v La Filature Mulhouse, Francie.
 Recenzi Jany Bohutínské uvádíme s laskavým svolením kulturního čtrnáctidenku A2, kde recenze vyšla v čísle
 11/2012.

Právo, 25. 6. 2012

Právo, 28. 6. 2012

Taneční zóna.cz, 29. 6. 2012

Alias mluví tancem palčivě a urputně

Festival Tanec Praha 2012 od počátku června nabízel rozličné podoby současného tanečního umění. Největší prostor dostal švýcarský soubor **Alias**, jehož vystoupení patřilo k vrcholům celého festivalového dění.

LUCIE DERCSÉNYIOVÁ

Na scéně Hudebního divadla v Karlíně se Alias představil v choreografii Guilherma Botelha, choreografa z brazilského San Paula, který se souborem nastudoval titul *Sideways Rain*. Je to anglický výraz pro počasí, kdy prší a fouká silný vítr, takže, jak říká Botelho, „vypadá to,

jako by kapky nepadaly z nebe, ale vodorovně“.

A právě tento směr je pro Botelhu výraznějším – opona pomalu vyjede kousek nahoru a my vidíme tanečnický lezoucí po čtyřech, ruce vypnuté, nohy na pološpičkách, hlavu vytrženou vpřed. S pohledem upřeným do podlahy pomalu lezou z levé strany jeviště na pravou a tuto linii důsledně dodržují. Vypadají jako zvířátka, po chvíli jedna z tanečnic nabírá rychlejší tempo, které postupně přebírájí další. Botelho záměrně setrvává delší dobu u jednoho pohybu či krátké pohybové sekvence a tanečnici se neúprosně hrnou jedním směrem, postupují prostorem přímo, jako by nesnesli jakékoliv zakřivení. Ve chvíli, kdy už se zdá opakování pohybu neúnosné, přijde změna, která zasáhne do původní struktury. Botelho má důkladně promyšle-

nou koncepci, vše musí do sebe zapadat, neboť tanečnici vstupují na scénu v různém čase a počtu. Jejich jednosměrný pohyb náhle naruší rychlé přetáčení tanečnice v červenných šatech – je to jen kratičký moment, ale vnáší výrazný kontrast do stereotypního projevu ostatních. Botelho minimálně tvaruje, své tanečnické zastavuje spíše v rozličných postojích, jde mu o správné naklonění těla, pootočení hlavy, přesné načasování změny pohybu a tempa. Z pomalých frekvencí se tanečnici dostávají až do hektického běhu, chůze, přetáčení na zemi v nejrůznějších polohách.

Zpočátku jsou silně přitahováni silou gravitace a dotýkají se podlahy rukama i nohama současně, jako by se nemožili od země odlepit, a váha jejich těl určuje rychlost a tvarování. Jejich těla se „zarývají“ do podlahy a až po delší době se

objevuje tanečnice, která přechází scénu zcela vzpřímena.

Tanečnici víří prostorem, jejich pohyb stále proudí jen z jedné strany na druhou – jako by neměli šanci vzepřít se jednosměrnému toku pohybu. Běh času je sugestivní a neúprosný. V jednu chvíli zůstává stát uprostřed scény tanečník, který se snaží o kontakt, ale marně chce pozměnit setrvačný tok pohybu – čelně se sráží s jednou z tanečnic, ale ta pokračuje dál. Vidíme pár letmých doteků, zachycení, ale tanečnici tomuto „rebelovi“ procházejí pouze pod rukama, aniž by se mu podařilo je zadržet. Nakonec se k nim přidává a nabírá jejich tempo i směr.

V průběhu této hodinové produkce se některé tanečnice převlékají a kalhoty vyměňují za šaty či sukni. I jejich rozvolněné dlouhé vlasy vytvářejí mnohdy zvláštní vizuální efekty. Všichni jsou stále přitahová-

ni do pravé části jeviště, kde mizí, a za chvíli se objevují na opačné straně – stále stejně a nemilosrdně. V závěru tanečnici mírně naklonění vpřed přebíhají scénu a postupně ji protkávají hustou sítí jako pavoučci, kteří své vlákně mají v rukách a při běhu jej odvíjejí. Do tohoto vlastnoručně utkaného labyrintu nakonec vbíhají, jsou volní a svobodní a vrací se do počátečního momentu, kdy opět lezou po čtyřech.

Botelho je své vizi až urputný. Vytváří metaforu o neúprosnosti času a koloběhu života: čas je rychlejší než my, stále nás dohání a vrací k našim kořenům.

Sideways Rain

Choreografie: Guilherme Botelho
Tanec Praha 2012, soubor Alias.
Hudební divadlo Karlín, 27. 6.

Autorka je taneční teoretička

Lidové noviny, 30. 6. 2012

KULTURNÍ SERVIS 4 - 10. ČERVEN

Tanec Praha

DIVADLO

► Na Stadiónu v Kounicových ulici se uskutečnil předčasný přímý přenos státního pohřbu Václava Klause. „Před Karlovým mostem se z Křižovnické ulice do mohutného smutečního procesu zafadilo tři sta osmdesát šest luxusních off-roadů s prominentními značkami z celé republiky v čele se zivodním kamionem zpěvákka Daniela Landy.“ V inscenaci Romana Sikory hrají Marie Vančurová, Miroslav Černý, Václav Hanzl či Adam Cernoch, režisuje Jiří Honzík.

Pohřívání
Divadlo Feste, Brno, 6. 6.

► Tradiční festival netradčního tance a pohybového divadla. Hlavní akce začínají tento týden, v úterý například na Nové scéně Národního diva-

► Jevištní podoba stejnojmenné poemy básníka a fotografa Igora Maljjevského. Hudba, tanec, básně a nejspíš i zpěv, režisuje Jiří Ondra. V rámci projektu Velký třesk na malé scéně proběhnou jen dvě reprízy, takže rychle k pokladnám.

Návštěvní hodina, Malé Vinohradské divadlo, Praha, 6. 6.

► Francouzská klasika Jeana-Clauda Carriera v moravské úpravě režiséra Jana Mikuláška. Ke společnému stolu se tentokrát budou marně snažit zasednout Ondřej Mikulášek, Dita Kaplanová, Zuzana Šcorbová či Petra Bučková.

Nenápadný půvab buržoazie
Národní divadlo v Brně, 7. 6.

► Fraškovité drama George Taboriho pro Švandovo divadlo připravila režisérka Anna Petrzelková. Adolescentní Adolf Hitler se ve Vídni neúspěšně snaží o přijetí na výtvarnou akademii, Žid Šlomo mu jako jediný chce rozumět, protože dovídá, že svou péči zabírá znešťalému knírači v tom, co hodlá s nevděčnou Evropou udělat. Hrají Filip Capka, Miroslav Hruška, Tomáš Pavelka či Martina Krátká.

Mein Kampf
Švandovo divadlo, Praha, 9. 6.

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ ►

dla odehraje berlínský soubor Dorkypark GMBH scény ze života minoritních komunit v Evropě s pomocí romských tanečnic. „Název představení *Open for Everything* pochází z hřeckého konkurzu na představení, kde odpověď romských zájemců byla - jmenuji se tak a tak a jsem otevřen všemu. To mi přišlo určující i paradoxní vzhledem k jejich situaci.“ uvádí argentinská choreografka Constanza Macrasová.

Tanec Praha, Praha, 28. 5.-29. 6.

Respekt, 4. 6. 2012

Performances by the Belgian dance troupe are known to stretch the limits of the genre and toy with expectations. COUNTRY PHOTO

Dancing dangerously

Ultima Vez returns to Prague with their newest choreography

By JOHANA MUCKOVÁ FOR THE POST

Ultima Vez, one of the most interesting, controversial and innovative dance companies in Europe, returns to Prague this week with a brand new performance, *Booty Looting*. Ultima Vez first performed onstage in the Czech Republic in 1994. Since then, the company has regularly had the opportunity to follow the creation of one of the most important choreographers worldwide, the Belgian choreographer Wim Vandekeybus. Under his leadership, Ultima Vez was founded in 1986, and today he is a phenomenon of contemporary dance. Vandekeybus continues to push the limits of dance with this work, experimenting with new forms of physical expression and movement. His work typically features radical motion acting, driven by conflict, strength, instinct, "imaginary catastrophe" and the clash between attraction and reserve. Vandekeybus also masterfully uses text and original music, a number of outstanding avant-garde musicians composed for Ultima Vez, among them David Byrne, Marc Schlot, Chico Cabro, Eavesdropers, David Fugère, Eberhard from 16 Horse Power and the group Woyen Hand.

The newest project by Vandekeybus' company comes to Prague under the auspices of Tanec Praha only a few days after its world premiere at Dance Biennale of Venice June 23. Performers in Vandekeybus' choreographies are recruited through countless auditions around the world and are required to be his full partners in the creation of new projects. Each performer brings a very individual and personal world of languages and movement to the company, so dance training and experience are not necessarily important criteria. The choreographer often puts a strong emphasis on the performers' personalities and often abandons the production formalities of modern dance in favor of raw, more elemental moments. For *Booty Looting*, the choreographer has put together a group of six performers, one musician and one photographer who takes photos during each performance and projects them onscreen. Music, movement, spoken word and photography are on equal footing with one another. Every medium adds or enacts an element and has a special meaning in the production. Photography is a means that enables Vandekeybus to talk about memory in his new piece. The basic premise he came up with was his fascination with photography and what it can bring about, he says. "Memories are often created or distorted on the basis of photographs," he says. "That's once accused the visual memory of actually erasing memories. Taste and touch are much more sensitive, but the visual is dominant. Which is wise: you can remember things you have never experienced perfectly well, simply because you have seen pictures of them. What's more, your memory is constantly adjusted by what you experience. A harsh or difficult experience can suddenly make unpleasant something that you used to find beautiful, a good memory can become bad."

The title *Booty Looting* is intended to point to this process of forgetting the memory. It refers to a double form of plundering: the plundering of modern dance, peeling the limits of what audiences expect from a dance performance. *Booty Looting* premises a similar and to the Tanec Praha festival and should be one of the highlights of this year's dance season. If you don't have a ticket, hurry up — these two nights are expected to sell out very quickly.

Johana Mucková can be reached at info@tanecpraha.cz

Prague Post, 27. 6. 2012

Ukradenou minulost ožívuje nejnovější inscenace souboru Ultima Vez

PRAHA / 11:38, 29. 06. 2012

Jen několik dní po světové premiéře v Benátkách představil taneční soubor Ultima Vez pod vedením Wima Vandekeybuse svůj nejnovější projekt *booty Looting* (Ukradený lup). Představení bylo uvedeno v rámci festivalu Tanec Praha, který v pátek druhou českou reprízu této "údálosti sezóny" vyvrcholil.

Již po osmém mohli čeští diváci slednout dílo jednoho z nejvýznamnějších světových choreografů Wima Vandekeybuse a jeho souboru Ultima Vez. Pro svůj poslední projekt si belgický režisér, choreograf a tanečník tentokrát vybral šest performerů - tanečnicků, jednoho hudebníka a fotografa. Ti všichni jsou zároveň i spoluvůdci inscenace. "Nejsem typ režiséra, který říká svým performerům udeřte to a to. Za každou věc je nějaký nápad, idea, základní zadání, ale ta vůdčí kreativita je na nich. Je to o vzájemné důvěře a intenzivní spolupráci," vysvětlil Vandekeybus, který rovněž prozradil, že na počátku nebyl žádný scénář ani rámec a začínalo se tedy "od nuly."

Dvouhodinová inscenace drží tvář souboru, jejíž znaky se projevily už v prvotní *What the Body Does Not Remember* (1987), konkrétně rychlí, plesný, extrémní fyzický tanec plný rizika a energie. Ve zminěné performanci létaly nad hlavami herců chůvi, tanečníci se navzájem chytali chvíli před pádem, riziko bylo a dodnes je součástí choreografie.

Fascinující fyzické výkony se v *booty Looting* střídají s mluvenými pasážemi, důležitou součástí je i živá původní hudba Elka Blijweerta a přítomnost fotografa Dannyho Willemsa dokumentujícího dění na scéně. Fotografie jsou prezentovány bezprostředně po samotné akci a odhalují tak mnohdy falešný a zkrusující pohled na nedávnou minulost.

Přestože jde o taneční představení je děj (díky mluveným pasážím) veskrze narativní a lineární a sám Vandekeybus dlo shrnuje jako "performanci o kradení toho, co už bylo ukradené." "Fotograf krade momenty a emoce. Hraní na jevišti, performance a vlastně celá umělecká tvorba je o kradení, o odkazování k tomu, co už tu bylo," řekl. "To, že člověk k něčemu odkazuje, je ale přirozený jev, protože pracujeme s tím, co známe, s naší kulturní výbavou, ze které si bereme jednotlivé útržky a zpracováváme je dál," dodal performer Jerry Killick.

Inscenace rekonstruuje, znovu ožívuje ale i pozemňuje a mystifikuje. Začíná rekonstrukcí jednoho z nejslavnějších happeningu Josepha Beuyse i like America and America likes me z roku 1974 (během kterého se nechal performer zavřít v galerii do křesla s živým kojetem) a od moderních dějin se performe dostanou až k antickému mýtu. To vše s priznaným faktem, že divadlo není pravdivé, a s neustálou komunikací s divákem.

"Po hercích jsem chtěl, aby mě to představení neustále stimulovalo," vyjásnil Vandekeybus živý spád díla, během kterého je stále novými podněty uchvacována diváková pozornost.

Naposledy se v Divadle Archa, ve kterém se konalo i čtrnácté představení, Ultima Vez předvedla v prosinci loňského roku, kdy soubor přivlezi českému publiku inscenaci *Radical Wrong*. Ta je pojata jako generační výpověď teenagerů dnešní doby a podle tvůrců se na ni podíleli sami tanečníci bez Vandekeybusova zásahu.

Wim Vandekeybus založil soubor Ultima Vez v roce 1986 během pobytu ve Španělsku. Od té doby mají na kontě řadu inscenací a filmů, jmenovitě například *Monkey Sandwich*, *Blush* nebo *Spie of Wishing and Wanting*. Kromě umělecké tvorby pořádá Ultima Vez také pravidelné taneční kurzy, workshopy a další vzdělávací projekty jak pro profesionální tanečnický, tak i pro amatérský nebo děti.

Mediafax, 29. 6. 2012

Jen několik dní po světové premiéře v Benátkách představil taneční soubor Ultima Vez pod vedením Wima Vandekeybuse svůj nejnovější projekt *booty Looting* (Ukradený lup). (Foto: Foto: Danny Willems)

SOUVISEJÍCÍ ČLÁNKY

Španělská zpěvačka La Shica rozantání pražské Divadlo Archa

V Praze počátkem července vystoupí legendární americký zpěvák Lou Reed

Kapela The Cult vystoupí v pražském Divadle Archa

Ultima Vez kradou dávno ukradené

1. 7. 2012 12:07, autor: Johana Mücková

Čtyřladvácetý ročník mezinárodního festivalu současného tance a pohybového divadla Tanec Praha vyvrcholil v pátek v divadle Archa. Na závěr si organizátoři připravili opravdovou lahůdku, dvě reprízy představení vlámského souboru Ultima Vez s názvem *Booty Looting* (v překladu *Ukradený lup*). Pražské publikum mělo možnost vidět nové originální dílo jako jedno z prvních, protože tato celovečerní inscenace si odbyla svou světovou premiéru před pouhými několika dny v italských Benátkách.

Světznámý belgický choreograf Wim Vandekeybus, který proslul jako tvůrce radikálního pohybového divadla, zapojil do svého nejnovějšího, v pořadí již sedmadvacátého autorského představení fotografa, hudebníka, čtyři tanečnický a dva herce. Hlavní postavou inscenace je Birgit Walter, divadelní umělkyně, která má velmi problematickou minulost. Diváci nejprve netuší, o co zde vlastně konkrétně jde, s každou další scénou se jim ale postupně odkrývá příběh nešťastné herečky a zjišťují, jak a proč se vlastně tato žena trápí.

Vandekeybus na sebe vrství výpovědi jednotlivých postav, ať už to jsou tři děti Birgit nebo bezmezný obdivovatel jejího herečského umění. Každý z performerů má svou vlastní linii, verze každého z nich se trochu liší, ba dokonce si vzájemně i odporují. V závěru příběhu je sice divák v hledišti schopen udělat si obrázek sám, ale nikdo už neví přesně, co je vlastně pravda a co lež.

Ultima Vez / *Booty Looting* autor: Danny Willems, zdroj: Divadlo Archa
autor: Danny Willems, zdroj: Divadlo Archa

Ultima Vez / *Booty Looting* autor: Danny Willems, zdroj: Divadlo Archa
autor: Danny Willems, zdroj: Divadlo Archa

Autor se snaží zdůraznit hranice mezi reálným a nereálným, přiznává, že divadlo není pravdivé, zabývá se i otázkami, co je tvorba a co je umění. Titul inscenace poukazuje na dvoji formu jakéhosi rabování, postavy na jevišti se "navzájem okrádají o to, co už dávno bylo ukradené", odkazují k tomu, co už tu dávno bylo. Využívají svou paměť a "kradou si" navzájem vzpomínky. Znovu ožívují věci minulé, ale zároveň je pozemňují a mystifikují. Fotograf, který je po celou dobu představení přítomen přímo na scéně, dokumentuje dění a pořízuje snímky performerů. Přenáší je na promítací plátno bezprostředně po akci tak, aby je viděli všichni diváci. Fotografie tak funguje jako nedávná "zmrazená minulost", která je ovšem lecky podstatně zkruslená.

Jedná se v podstatě o veskrze narativní tanečně-divadelní inscenaci, která je díky hercům velmi interaktivní a hravá. Vandekeybusovo divadlo není už jen o pohybu, není pouze fyzické, i když je stále plně rychlého a extrémního tance. Velkou roli zde hraje mluvené slovo, původní živá hudba (Elko Blijweert) a fotografie (Danny Willems). Každé médium nebo vyjadřovací způsob Vandekeybus používá záměrně, protože mu pomáhá vytvářet představy a rozehrávat diváckou fantazii.

Představení je velmi odvážným počinem, který však se stoprocentní jistotou uchvátí pozornost diváků. Neustálá komunikace z jeviště je nenechá po dvě hodiny vydechout, představení je živé a má takový spád, že v podstatě nepřetržitě podněcuje a stimuluje jejich imagaci. Vandekeybus našel novou a velmi originální formu pro vyjádření obsahu. *Booty Looting* bylo další opravdovou událostí české taneční sezony.

ČT24.cz, 1. 7. 2012

Finále Tance Praha patřilo Wimmu Vandekeybusovi

Marcela Benoniová

Nová, ještě neusazená premiéra *Booty Looting* (Ukradený lup) vlámského režiséra a choreografa Wima Vandekeybuse, jež uzavřela Tanec Praha, byla pro publikum oříškem.

Inscenace pro dva herce, čtyři tanečníky, fotografa a hudebníka je výzvou k přemýšlení. Komicou nadsázkou a perfektním hereckým projevem exceloval britský herec Jerry Killick, který uváděl nebo spíš dával do pohybu pestrobarevnou koláž, fresku ne zcela souvislých obrazů. Ve scénáři – nescenáři se jedná o matku, která zabije své děti. O tom se zprvu mluví a posléze se to zrealizuje. Jde o Médeu, či jinou dramatickou postavu antického rozměru?

Více než příběh či inspirace

autora v drasticky divokém kuse zajímají věčné krádeže. Všichni něco krademe, vykrádáme, napodobujeme jeden druhého a od paměti také lžeme. Všudyprítomný fotograf (Danny Willems) kradе, kopíruje či spíše vraždí vteřinová svědectví. Kradе skutečnosti příjemné i nepříjemné.

Tanečníci napadají jeden druhého a jako kojoti se požírají, scéna u baru se stává triumfováním a překrucováním nedávno zažitých událostí. Bláznivá svatba a focení scének nevinně rodinných i perverzně vyumělkovaných na pozadí umělých výjevů – zvětšených fotografií i malých dekorací – je možná i kritickým zesměšněním natáčení „filmu o filmu“. Fikce či historické postavy z počátků kinematografie a tragédie zabíjení jdoucí až k drastickému sebezničení hlavních

hrdinky v interpretaci výborné německé herečky Birgit Walterové nám zamotá hlavu.

O čem vlastně jsou dnes kusy slavného Wima Vandekeybuse? Divadlem a fyzickým odvážným tancem, energií v radikálním pohybu stále šokující? Je to vůbec choreografická kompozice, nebo jen divadelní režie s vyštinutým přesahem do vzdálenějších krajin umění? K tomu všemu směřuje. Jen je potřeba naučit se tyto silné okamžiky číst, a v tom to ani vzdělaný divák nemá jednoduché.

Ultima Vez – *Booty Looting*

Režie a choreografie Wim Vandekeybus, živá hudba Elko Blijweert, Tanec Praha, 28. a 29. června 2012 v Divadle Archa.

Hodnocení 85 %

Právo, 30. 6. 2012

04.07.2012 18:11

Booty Looting

Závěrečný program festivalu Tanec Praha 2012 patřil světové hvězdě fyzického divadla: souboru *Ultima Vez* a Wimmu Vandekeybusovi. Diváci v Divadle Archa měli 28. a 29. června ojedinělou možnost spatřit nejnovější inscenaci tohoto věhlasného režiséra a choreografa v její bezprostřední čerstvosti. Premiéra *Booty Looting* proběhla nedávno v Benátkách a pražské publikum tak mohlo sledovat jedno z prvních repríz představení pojednávajícího o marnosti

zachyceného okamžiku, o ukradení duší, které už dávno předtím někdo ukradl, o vzpomínkách. Wim Vandekeybus si na to vybral speciální tvůrčí tým sestavený z šesti tanečnicků, hudebníka a fotografa.

Booty Looting je hlubokým zamyšlením nad podstatou fotografování a fotografií v našem životě. Nad smyslem zachycení okamžiku, který nechá ustrnout – zmrazit lidskou energii v jediné vteřině, aniž by dokázal zamrazit i kontext, v jakém byla vytvořena. V kontrastu naopak nechává inscenace promlouvat hudbu, která emoci nejen rozvíjí, ale i podporuje, je hnacím motorem pohybu, jež fotografie zastaví. A právě v tu chvíli jako by se na plátně za aktery objevovala ta nejsilnější emoce, ze které šel mráz po zádech.

Wim Vandekeybus se v tomto představení, po *Radical Wrong* uvedeném na podzim, opět vrací k filosofickému zahloubání se nad podstatou dnešního světa. Jako by upouštěl od dech beroucích

show plných přívalu energie a nechává promlouvat intelektuální rovinu tvorby, jež reaguje na dnešní svět. Věnuje více prostoru slovu a hudebnímu doprovodu, který působí tím, že improvizací vzniká přímo na jevišti. Pohyb není potlačován, jen není upřednostňován, spíše reaguje na hudbu. Pohybový slovník se plně nese v „ultimáckém“ duchu: pády, lety obraty, převaly – vše na hranici lidských možností, přesto nijak nepřekračuje meze současnosti současného tance, jak se to objevovalo například u *Radical Wrong*.

Inscenace *Booty Looting* není tou zcela vizionářskou choreografií, jak bychom možná mohli očekávat od taneční události sezóny v rámci Tance Praha, na druhou stranu není úplně jisté, že cílem musí být vizionářství ve formě nového přístupu. Wim Vandekeybus nepochybně vnímá a zobrazuje esenci dnešního života v podobě, která není úplně jednoduchá, ale má své opodstatnění k tomu, co chce říci. Je jakýmsi zobrazováním již zobrazeného, tedy ukradením ukradeného, jak nakonec zvětšuje i název představení.

Taneční aktuality.cz, 4. 7: 2012

Děkujeme všem našim partnerům za podporu

<p>Hlavní partner</p> 	<p>Za podpory</p> 	<p>Hlavní mediální partneři</p>
<p>Partneři</p> 	<p>Spolupodatelé představení v Praze</p> 	<p>Partneři představení pro děti</p>

Hlavní město Praha podpořilo festival TANEC PRAHA 2012 ročním grantem ve výši 2 250 000 Kč, Ministerstvo kultury ročním grantem ve výši 2 130 000 Kč a Městská část Praha 3 grantem ve výši 150 000 Kč. Festival se uskutečňuje za finanční podpory statutárních měst Brna a Plzně a Plzeňského kraje. Festival pořádá občanské sdružení Tanec Praha pod záštitou primátora hlavního města Prahy Bohuslava Svobody. | The festival is organized by the civic association Tanec Praha under the auspices of the Mayor of Prague, Mr. Bohuslav Svoboda.

Fotodokumentace festivalu: VOJTĚCH BRTNICKÝ | Grafický design tiskových materiálů: BTL Agentura Absolook
 Závěrečnou zprávu zpracovaly: ALENA BROŽOVÁ (festival@tanecpraha.cz) & MICHAELA KERNOVÁ (michaela@tanecpraha.cz)
 Adresa kanceláře Tanec Praha o. s., JIRSÍKOVA 4, PRAHA 8, 186 00, <http://www.tanecpraha.cz>